The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.
Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada "Daugavas Vanagi."
Editor-in-Chief: ALEKSANDRS KUNDRATS
Editorial and Business Office: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada.
Telephones: EM 8-0792, EM 8-3239.
United States Editorial Offices:
New York: Editor — V. Irbe,
4035 Rombouts Ave., Bronx N. Y. 10466, U.S.A.
Telephone 994-7917
Chicago: Editor — K. Ķezbers,
2727 Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., U.S.A
WEDNESDAY, SEPTEMBER 2,

DEPT. OF CITIZENSHIP AND IMMIGRATION
FILE No.
1964

LATVIJA
AMERIKA

71 n-rs. TREŠDIEN, 1964. GADA 2. SEPTEMBRĪ 14. GADS

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH

Latviešu laikraksts Amerikā
Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi."
REDAKTORS: ALEKSANDRS KUNDRATS
Redakcija un kantoris: 123 Huron Street Toronto, Ont., Canada. Telefoni: redakcijai — EM 8-3239, kantorim — EM 8-0792
Redaktora tālrunis vakaros — 766-2001
Nujorkas redakcijas vadītājs red. V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx N. Y. 10466, U.S.A.
Tālrunis 994-7917
Čikāgas redakcijas vadītājs red. K. ĶEZBERS, 2727 N. Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., U.S.A.
Tālruņi: DI 2-2324, BR 8-8681.

Prof. E. Blese

Gaismu un gaisu nevar aizturēt

Latviešu tauta ir dziedātāju tauta, dziesma ir arvienu priecinājusi latviešu tautu, ar dziesmām latviešu tauta ir gājusi visu savu pastāvēšanas laiku labākai nākotnei pretī. Senatnē — tumšākās nebrīvības un vēlāk klaušu laikos, kad latviešu lauku laudis — mūsu tautas dziesmu bāru bērni — dziedāja bez saulītes vakarā, tad viņi priecināja sevi ar dziesmām un smēlās tajās sev jaunus spēkus tālākai dzīves cīņai: arvienu viņus spārnoja cerības, ka tālākā dzīve būs vieglāka nekā tās nupat pabeigtais posms. Bet dzīvei attīstoties un laikiem mainoties, latviešu dziesma ieguva arvienu plašāku un dziļāku psiholoģisku un patriotisku nozīmi vispār mūsu tautas dzīvē: tā kļuva par nesagraujamu spēku tautas garīgās vienības uzturēšanā un spēcinā šanā.

Mūsu tauta to sajuta — sākumā instinktīvi un vēlāk arvienu vairāk un vairāk arī apzinīgi. Dziesmas jāva pārciest tautai dažus smagus brīžus viņas dzīvē, bet visvairāk dziesma rosināja tautā arvienu jaunus garīgus spēkus. Tādēļ kopš 1864. gada, kad viens no pirmajiem garīgiem cilnītājiem par latviešu tautu un latvietību, tautas rakstnieks un mācītājs Juris Neikens Dīķos sarīkoja novada dziesmu svētkus, dziesmu svētkus sāka rīkot arī citur Latvijā un pēc tam biežāk arī regulāri pašā lielākajā latviešu centrā — Rīgā. Ikvieni jauni dziesmu svētki nesa sev līdzi jaunus sasniegumus un vēl vairāk jaunus ierosinājumus. Dibinājās jauni koŗi, jaunas dziedāšanas biedrības, kas veicināja latviešu sabiedrisko dzīvi vispārīgi. Dziesmu ierosinājumi skāra arvienu plašākas latviešu aprindas. Dziesmu apgarots, latviešu laudis gan laukos, gan pilsētās attīstīja arvienu lielāku rosību un praktisku uzņēmību, tādēļ pieauga arī materiālā labklājība un līdz ar to arī garīgo vērtību labāka izpratne.

Plašāka un dziļāka kļuva vispārējā tautas izglītība. Radās jauna latviešu paaudze jau ar augstskolas izglītību, radās pirmie latviešu ārsti, advokāti, radās arī pirmie latviešu zinātnieki. Bet pār visām lietām pašiem latviešiem pieauga interese par savu tautu un tautību, par savu valodu, par savu vēsturi, par savu folkloru — tautas dziesmām un pasakām, par savu mitoloģiju. Rosījās plašumā jaunā latviešu literatūra, radās jauni sabiedriski uzskati, jauni sabiedriski virzieni. Tas viss ir zināmā mērā mūsu dziesmu svētku nopelns, dziesmu svētku ierosme un ierosa. Pati latviešu dziesma kļuva mākslinieciski arvienu vērtīgāka un augstāk stādāma.

Ja atceramies jau piemin ētos Dīķu novada dziesmu svētkus lauku šķūnī, tad ceļš no Ziemeļvidzemes lauku šķūņa līdz pasaules pilsētas Hamburgas universitātes auditorijai, kur tagad, varētu teikt, visa pasaule klausās latviešu dziesmā, ir bijis gan krietni gaŗš, un ne tik viegls, ceļš, ko veikusi latviešu dziesma un šīs dziesmas pamudinātais un spēcinātais latviešu tautas gars. Un to mēs piedzīvojam tagad, kad mums nav vairs ne mūsu brīvās zemes, nedz arī mūsu brīvās valsts.

Bet, kā teica kādreiz Auseklis, dziesmu vairogs atsita bultas, un cerēsim, ka arī tagad mūsu dziesma mūsu tautai palīdzēs klaidēt to tumsu, kas aizsdegusi mūsu gaišo brīvības sauli un stipri aptumšojusi visas latviešu

(Nobeigums 8. lpp.)

Augsim krietnas tautu meitas!

Prezidents Džonsons Kenedija ēnā

Demokratu partijas nacionālā kongresa noslēgums Atlantijas Pilsētā, kad visu skatiem būtu vajadzējis būt vērstiem uz kandidātiem Džonsonu un Hamfriju, izvērtās par vēl neredzētu triumfu virsprokuroram Robertam Kenedijam. Kad nelaika prezidenta brāļus stājās runātāju platformā, lai sacītu ievadvārdus filmai par Dž. Ficdžeraldu Kenediju, delegāti runātāju suminā ja ilgām ovācijām. Ovācijas pierādīja, ko par Kenediju vārdu domā Sav. Valstu demokrati, atstājot prezidentam Džonsonam daudz laika pārdomām, vai viņš nav pārsteidzies mēģinot panākt uzvaru 3. novembŗa vēlēšanās bez Kenedija vārda.

Roberta Kenedija suminā šana ilga trīspadsmit minūtes un demokrati atzīst, ka kaut ko tik spontānu un sirsnīgu nevienā sanāksme nekur vēl nav piedzīvojusi.

KENEDIJS KANDIDĒS SENĀTA VĒLĒŠANĀS

Gluži bez savas lomas 3. novembŗa vēlēšanās Roberts Kenedijs tomēr nepaliks. Kā zināms, viņš kandidēs senātora postenim Ņujorkas valstī. Ja viņa kandidatūra tiks izraudzīta—un tas, pēc Ņujorkas vecākā Vāgnera svētības saņemšanas, liekas būt droši, Kenedijam, droši vien, nāksies spēkoties ar republikāņu senātoru Kitingu. Roberta Kenedija kandidatūras lielākais mīnuss ir tas, ka viņam nav nekāda sakara ar Ņujorku — viņa ģimene tur tagad lielā steigā taisās iekārtoties, lai virsprokuroram būtu tiesības kandidēt. Par Roberta Kenedija kandidatūru no Ņujorkas vīpsnā pat daudz pārliecinātu demokratu, kas nevar samierināties ar faktu, ka viņu valsts kandidāts nāks no ārpuses.

Senātors Kitings Kenedijam būs spēcīgs oponents. Viņa lielākais mīnuss — Klēras Būs Lūces vēlēšanās kandidēt, kas Kitingam draud atņemt daudz balsu un līdz ar to palīdzēt demokratiem. Kā republikāņi, tā demokrati mēģina stiprināt savas pozicijas Ņujorkas valstī. Pašreizējie republikāņu stūrakmeņi tur ir gubernātors Rokefellers un senātors Kitings, kaut pēdējais nav pārāk ieņemts no Barija Goldvotera. No Ņujorkas nāk arī vice - prezidenta amata nav tik pazīstama persona, ka kandidāts Millers, bet pēdējais varētu garantēt republikāņu uzvaru Ņujorkas valstī. Demokratu demokrats Ņujorkā ir pilsētas vecākais Roberts Vāgners.

Robertam Kenedijam kandidēšana senātam ir ļoti svarīga. Uzvaras gadījumā viņš var pamazām sākt kaldināt plānus ceļam uz Balto namu. Zaudējot, viņa politiskai karjērai var arī pienākt gals. Un, ja arī rezultāti nebūtu tik drastiski, zaudējums Ņujorkas vēlēšanās noteikti apstādinātu viņa politisko augšupeju un Kenediju clāts cerības, ka nākamās dekādes laikā Baltā namā būs atkal kāds Kenedijs.

DŽONSONS SOLA PROGRESU UN VIENOTĪBU

Savā prezidenta kandidatūras akceptēšanas runā Sav. Valstu prezidents demokratu nacionālai konvencijai apsolīja progresu,ne atkāpšanos, vienotību,nevis šķelšanos un cerību, nevis bailes." Prezidenta runa koncentrējās ap diviem tematiem. Vienu varētu saukt par nacionālās vienotības tēmu, prezidentam mudinot vienotību visas tautas mērogā, nosodot ķildas un šķelšanos.

Otru tēmu, varbūt, varētu saukt par demokratu aizstāvēšanos. Šai runas daļā prezidents nodarbojās ar republikāņu kandidāta Goldvotera uzbrukumu atvairīšanu. Prezidents Džonsons jo dzīvi protestēja Goldvotera uzbrukumiem pret demokratu nolaidību bruņošanās laukā un faktiskām kļūdām ārpolitikā, kas Sav. Valstīm maksājušas daudz draugu visā pasaulē. Prezidents uzsvēra, ka nekas tamlīdzīgs nav noticis. Militāri, aizrādīja prezidents, Sav. Valstu bruņotie spēki šodien ir stiprākie pasaulē.

EIROPAI HAMFRIJA IZVĒLE PATIK

Lai gan ovācijas Robertam Kenedijam lika nopietni padomāt, vai prezidents Džonsons rīkojies pareizi vice - prezidenta amatam izraugot Hjūbertu Hamfriju, senātoru no Minesotas, reakcija Eiropā un pārējā pasaulē ir ļoti komplimentāra prezidenta izvēlei. Gluži citāda bija pasaules reakcija pēc Arizonas senātora Goldvotera izraudzīšanas republikāņu konvencijā Sanfranciskā; tautas pārstāvis Millers starptautiski vispār nekādus komentārus neizsauca.

Senātora Hamfrija vārdu prezidents Džonsons ilgi turēja noslēpumā. Sekojot tradicijai viņš sava vice - prezidenta vārdu izpauda tikai tad, kad pats bija oficiāli saņēmis demokratu kongresa apstiprinājumu prezidenta kandidatūrai.

Senātora Hjūberta Hamfrija izraudzīšana nebija nekāds pārsteigums. Kops Roberta Kenedija vārds tika nosvītrots no kandidātu saraksta Hamfrija izredzes nekad nebija apdraudētas.

No Eiropas brīvo valstu reakcijas spriežot, prezidents Džonsons izvēlējies ļoti populāru vice - prezidentu. Par viņu ļoti augstās domās ir Anglija — jo sevišķi angļu strādnieku partija. Hamfriju kā politiķi ļoti ciena Skandināvijā. Pat pret amerikāņiem kritiskā franču prese saka, ka Hamfrija izvēlē pasaule guvusi jaunu politiķi cīņā par mieru, kamēr rietumvācieši uzsver, ka ar savu vice - prezidentu prezidents Džonsons pierādījis, ka Sav. Valstu ārpolitika tiks turpināta līdzšinējās sliedēs.

Minesotas senātors Hamfrijs akceptēja vice - prezidenta amata kandidatūru ar slavinājuma vārdiem prezidentam Džonsonam un asiem uzbrukumiem Barijam Goldvoteram.

Hamfrijs sacīja, ka Goldvoters skatās nevis uz priekšu, bet atpakaļ, ilustrējot savus vārdus ar Goldvotera nostāju dažādos likumu jautājumos: Arizonas senātors balsojis pret nodokļu samazināšanu, ierobežotu atomlīgumu un pret pilsoņu tiesību likumu.

„3. novembŗa vēlēšanas," sacīja Hamfrijs, „būs cīņa starp cerību partiju — demokratiem un atmiņu partiju — republikāņiem.

APTAUJAS NEIZSĶIRS VĒLĒŠANU IZNĀKUMU

Vairākkārtējās Gallupa aptaujas norāda, ka pašreiz prezidenta Džonsona cerības palikt Baltā namā ir pagaidām divreiz lielākas nekā Goldvotera cerības tur iekļūt.

Pagājušās nedēļas nogalē to apstiprināja arī pats republikāņu kandidāts, vadoties no kādā privātā tautas aptaujā iegūtiem datiem. Tai pašā laikā Goldvoters uzsvēra, ka visā valstī manāma republikāņu stāvokļa uzlabošanās. Goldvoters paskaidroja, ka pašreizējo aptauju rezultāti esot apmēram

(Nobeigums 8. lpp.)

Katoļu apvienības 15 gadi

Kanadas latviešu katoļu apvienība 5. un 6. septembrī atskatīsies uz 15 darba gadiem. Atceres svinības iekritīs tai pašā laikā kā kārtējais vienību delegātu kongress un katoļu dienas, ko Kanadas katoļticīgie tautieši rīkojuši regulāri.

Katoļticīgo latviešu Kanadā ir ap 1300. Tie dzīvo izkaisīti visā plašajā zemē no krasta līdz krastam ar lielāku koncentrāciju prāvākos latviešu centros. Tie ir organizēti 3 draudzēs, 3 kopās un 13 pārstāvības. Lielākie centri ir Toronto, Montreālā, Londonā, Ont., un Hamiltonā.

Tāpat kā pārējie latviešu trimdinieki, arī katoļi kā pirmajām savām organizācijām lika pamatus draudzēm. Bieži tās neatbilda īstam draudžu jēdzienam ierobežotā locekļu skaita dēļ, bet tās tomēr pildīja tās pašas funkcijas, radot iespējas kopīgiem dievkalpojumiem, sanāksmēm un savstarpējai palīdzībai.

Iebraucējiem nostabilizējoties pastaviga kās dzīves vietās, sāka veidoties centri. Lielākais jau tad izrādījās Toronto. Jūtot kopīgas saites un intereses kā reliģiskā, tā nacionālā plāksnē, atsevišķie centri sāka sasaukties. Tā nobrieda ideja par visus apvienojoša lielāka centra radīšanu. Pirmā iniciātoru sanāksme notika 1949. g. vasarā.

Kanadas latviešu katoļu centrālā organizācija sākumā tika saukta par Latviešu katoļu kultūras centru Kanadā (LKKCK). Vēl labi nepārzinot šīs zemes biedrošanās likumu un tradicijas, pirmie statūti tika pieņemti stipri ierobežoti. Reizi gadā vienības — kā organizācijas izpratnē tiek sauktas atsevišķās draudzes, kopas un pārstāvības — sūtīja savus delegātus uz kongresu, kas ievēlēja centrālo valdi un citus pārvaldes organus, noteica budžetu un nosprauda darbības galvenās vadlīnijas. Gadu tecējumā nobrieda uzskats, ka centrālās organizācijas darbības loks jāpaplašina, kas šķita it kā drusku ierobežots ar kultūras centra nosaukumu. Tā 1958. g. kultūras centrs tika pārveidots par Kanadas latviešu katoļu apvienību (KLKA), kas apvieno visus Kanadā dzīvojošos katoļticīgos latviešus un ir to pārstāve sabiedriskā laukā. Kā zināms, reliģisko un morāles jautājumu kārtošana piekrīt baznīcai un šinīs funkcijās apvienība neiejaucas.

15 pastāvēšanas gados LKAK ir veikusi lielu darbu katoļticīgo tautiešu apzināšanas, viņu apvienošanas un sabiedriskās aktivizēšanas ziņā. Kārtējie delegātu kongresi ir izveidojušies par maziem parlamentiem, kuŗos vienību pārstāvji bagātīgi izmainījuši domas un ieskatus par trimdas ikdienas un nākotnes nacionālām problēmām.

Kongresus vienmēr pavadījuši svinīgi, labi apmeklēti dievkalpojumi un dažādi vērtīgi sarīkojumi. Kongresos un to blakus sarīkojumos kā viesi ir piedalījušies gan kanadiešu baznīcas un organizāciju pārstāvji, gan kuplā skaitā pašu tautieši katoļi un nekatoļi no Kanadas un ASV. Pie apvienības pastāv koris, kas ne tikai krāšņi kuplinājis savus dievkalpojumus un lielākas sanāksmes, bet ar izcilām sekmēm uzstājies arī kanadiešu baznīcās dažādās vietās, sagādājot atzinību latviešu vārdam.

Apvienības un tās vienību vadība ir atradusi pieeju vietējās katoļu sabiedrībai un šejienes katoļu baznīcas hierarchijai, tādā veidā iespējami pakalpojot latviešu nacionālo problēmu popularizēšanā. Apvienība, tātad, ir centusies stingri noturēt vienu svarīgu sektoru uz ārpusi mūsu kopīgajā nacionālajā frontē, kuŗā pārējiem latviešiem grūtāka piekļūšana.

Nodibinot savas vienības un apvienību, katoļticīgie latvieši nav gribējuši no pārējās latviešu sabiedrības separēties. Gluži pretēji, ar to ir bijis nolūks sabiedriski aktivizēt to mūsu trimdas daļu, kuŗa šad un tad varētu palikt neaizsniegta. Panākumus abos virzienos, ārēji un iekšēji, apvienība 15 pastāvēšanas gados var atzīmēt ar gandarījumu.

Parallēli jau minētajam katoļu apvienība visu laiku ir ieturējusi stingru kopsoli ar pārējām latviešu organizācijām, izveidojot ciešu sadarbību. Apvienība ir bijusi klāt visur tur, kur mūsu nacionālās intereses to prasījušas. Ar atzinību pieminams apvienības silts atbalsts LNAK, latviešu skolām, jaunatnes audzināšanai, Latviešu namam un citiem kopīgiem pasākumiem. Ar prieku vērojama apvienības centība pēc iespējas meklēt to, kas latviešus vieno, bet ne šķir.

Katoļu apvienības dižajos darba svētkos gribētos vēlēt nelokāmi iet sākto ceļu arī nākotnē. No dzimtenes līdzi paņemto tradiciju turpināšanu slīda un uztur vecākās paaudzes sirdis. Latviskā pacelšana pāri trimdas ikdienai iekaro jauno prātus un tos tuvāk piesaista kopīgajam latviskajam lokam. Nacionālo interešu ciešā sasaistīšana ar pārējo latviešu centieniem stiprina cīnītāju rindas un savstarpējo solidaritāti. Beidzot, ir labi un pareizi censties lielākus pasākumus nedibināt tikai uz īrdena laicīga pamata vien.

Jānis Niedra

Chruščevs nosoda komūnistu Ķīnu

Čechoslovākijas turnejas laikā Chruščevs asi uzbruka savam sarkanam austrumu kaimiņam Maocetungam. Chruščevs apgalvoja, ka komūnistu Ķīnas vadība sēj šaubas un neuzticību, bet ka tie nepiedzīvos dienu, kad viņiem izdosies saškelt komūnistu kustību. Chruščevs asi kritizēja komūnistu Ķīnas dogmu, ka vienīgi ar karu var sasniegt pasaules komūnismu. „Nav iedomājams," deklarēja Chruščevs, „ka komūnistiska pasaule varētu tikt celta uz civilizācijas drupām."

Chruščevs uzbruka Rietumu propagandai, kas sakot, ka sociālisms Austrumeiropā ievests ar padomju durkļiem." Dažās aprindās vēl vienmēr dzirdot runājam par kaut kādu apspiestu Eiropu . . . par valdībām, kas it kā sociālistu valstīm Eiropā uzspiestas no ārpuses . . . Šīs valstis pašas izvēlējās komūnisma sistēmu."

Chruščevs prot melot. Par to šaubu nav.

PATEICIBA

Mīļš paldies organizācijām, draugiem, labvēļiem no tuvienes un tālienes, kas gan personīgi, gan rakstiem, gan neaizmirstamām veltēm un skaistiem ziediem sveica mani manā 80 g. jubilejā.

Sirsnīgie vārdi un vēlējumi, it sevišķi no bijušiem cīņu biedriem, lai dod spēku un izturību jaunai paaudzei nākošām cīņām par mūsu tautas un dzimtenes brīvību.

Ģen. Jānis Priede ar ģimeni

„Sakarā ar ģenerālkonsula R. N. Brysona kunga veselības stāvokli, Latvijas ārzemju pasu un citu dokumentu lietas lūgums kārtot tieši ar Latvijas konsulātu Montreālā. Adrese: Latvian Consulate, 5210 Victoria Ave., Apt. 16, Montreal 26, Quebec."

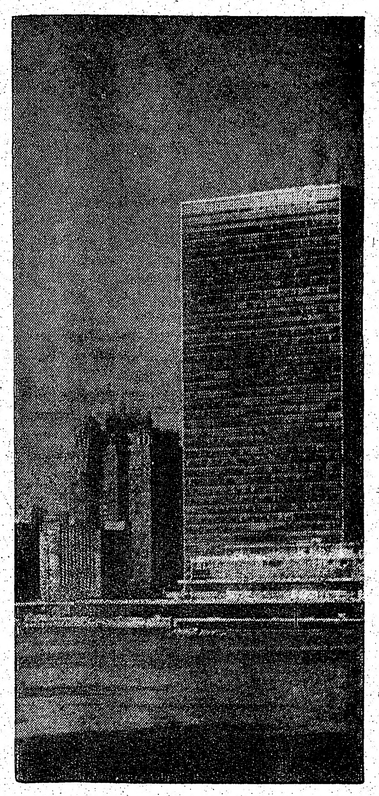

Apvienotām Nācijām jāuzklausa apspiesto tautu balsis.

APMEKLĒJIET 5. SEPTEMBRI DV Kanadas MEISTARSACĪKSTES ŠAUŠANĀ un ZAĻUMBALLI — BĒRZAINĒ

LATVIJA

71 n-rs. TREŠDIEN, 1964. GADA 2. SEPTEMBRĪ

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $ 1.60; tekstā $ 3.20 - $ 6.40 par vienas collas slejas telpu.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai inicijāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var neatbilst redakcijas viedoklim.

VILIS HAZNERS LONDONĀ

Pēc deviņu gadu starplaika Daugavas Vanagu Fonda valdes sēdē atkal piedalījās viens no organizācijas redzamākajiem darbiniekiem — Centrālās valdes priekšsēža 1. vietnieks un DV ASV valdes priekšsēdis Vilis Hazners. Tālais viesis Londonā uzkavējās vienu nedēļu, tai laikā satikdamies ar šīs zemes latviešu sabiedriskās un politiskās dzīves vadītājiem. DVF Londonas nodaļas sarīkojumā viesis runāja par tematu Mūsu uzdevumi. Zemes valdes sēdē viesi apsveica Centrālās valdes priekšsēža 2. vietnieks un DVF valdes pr-dis Dr. L. Rumba.

Sanāksmē Vilis Hazners pastāstīja par DV saimes darbību Sav. Valstīs. Pēdējos gados tā sevišķi iezīmējusies ar ievērojamo biedru skaita palielināšanos un jaunatnes piesaistīšanu organizācijai. Pāris gados biedru skaits palielinājies par apmēram 500.

Ziemeļkalifornijas apvienība bija pirmā, kas radīja vanadzēnu kustību. Tagad vanadzēnu kopas pakāpeniski izveidojas pie vairākām apvienībām. Uzsvars likts, lai visi organizācijas biedru ģimeņu bērni mācītos latviešu skolās, un kur nedarbojas jaunatnes organizācijas, tur pie apvienībām noorganizē vanadzēnus. Ar gandarījumu jāatzīmē jaunās latviešu intelligences iesaistīšanās organizācijas darbā. DV Sav. Valstīs pieder 2 nami: Bostonā un Milvokos. Bostonas nams pirkts no veclatviešiem un reizē iegūta tajā novietotā vai varbūt pati plašākā latviešu bibliotēka Amerikā, ar apm. 12.000 sējumiem. Šis nams pārbūvēts un izdailots un tagad ir pievilcīga mājotne sabiedriskajām rosībām. DV ASV saime kontinenta latviešu sabiedriskajā dzīvē ieņem arvien redzamāku vietu.

Namatēvs L. Rumba pateicās tālajam ciemiņam par apciemojumu un lūdza Vili Hazneru nodot viņa vadītajai saimei Amerikā — DV Anglijas saimes sveicienus.

Valde uzklausīja Kult. - sabiedriskās daļas vadītāja I. Pālīša ziņojumu par priekšdarbiem 3. DV dienām, kas Koventrijas nodaļas vietējā izkārtojumā un sadarbībā ar Lemingtonas nodaļu notiks 26. un 27. septembrī, Lemingtonas pilsētas valdes namā.

Delegātu sapulci uzrunās Latvijas sūtniecības lietvedis T. V. Ozoliņš. Tāpat sagaidāms, ka svinības piedalīsies LAK EC un LNPL prezidiju pr-dis A. Abakuks, nelaika sūtņa un DVF goda priekšsēža Kārļa Zariņa kundze Henrieta un meita Mariana un citi viesi. DV dienu rīcības komitejā darbojas Koventrijas nodaļas valde tās pr-ža Žaņa Lieģa vadībā. Interesentiem naktsmājas pieprasāmas, rakstot Koventrijas nodaļas sekretāram: V. Rozentālam, 5 Ashwood Ave., Coventry, kas jāizdara līdz 12. septembrim.

Valde pieņēma zināšanai Vaiņēma 5 iesniegumus palīdzības darba lietās. Ziedojumu vākšana jūnijā un jūlijā bijusi sekmīga. Valde izsaka pateicību visiem ziedotājiem.

Kā Saimniecības daļas vadītāja G. Rītiņa ziņojums liecināja, tad DV Londonas nama un kluba darbība turpinās ļoti sekmīgi. Arī pārnakšņotāju no ceļotāju vidus tik daudz, ka dažkārt nevar visus novietot.

DVF bibliotēkā ar J. Rankas gādību tagad ir 1200 sējumi, bet papildām vēl nāks laikrakstu komplekti.

Sevišķi izmantojot izdevību, ka sēdē bija klāt nākamais DV Mēnešraksta galvenais redaktors Vilis Hazners, pārrunāja arī organizācijas oficioza jautājumus, jo ar 1965. gada 1. n-ru to izdos un iespiedīs DV Kanadas saimes apgāds Toronto. Līdz ar to daļēji mainīsies žurnāla redakcijas sastāvs, tiks palielināts žurnāla formāts un kuplināts saturs.

Pārrunās, piedaloties arī CV Informācijas nozares vad. Rankam un DVF Ārējās informācijas daļas vad. A. Liepiņam, sēdes dalībniekiem bija izdevība dzirdēt tuvāk par nodomu atjaunot organizācijas informācijas biļetena DV Report izdošanu.

Uz Latviešu studentu centrālās savienības valdes priekšsēža v. R. Priedkalnes lūgumu — viņa pašreiz uzturas Londonā — valde atvēlēja par brīvu telpas DV namā Anglijas latviešu studentu sanāksmei un sanāksmes izkārtošanas atbalstam piešķīra £ 5. Valde materiāli atbalstīs arī EL JAs brošūrā izdodamo prof. Dr. E. Bleses referāta publicēšanu, nolasītu ELJAs kongresā Līdsā.

IEID

Irma Dankere

Jaunatnei

Izšūtībā cilvēka dzīve par īsu, lai paspētu sevī uzsūkt visas pieejamās garīgās vērtības. No visa lasītā katrs no jums izlobīs to, kas viņa paša individuālitātei vistuvāk, bet atklājiet un iegaumējiet, ka cilvēka labākās un vērtīgākās domas nedzimst viņa smadzenēs, bet gan viņa sirdī. Kaut kur reiz lasīju: kas vistvairāk mīlē, ir arī visvairāk vērts — spēja mīlēt ir visu vērtību sakne. Tāpēc centīsimies izprast un apzināties, ka humānitāte tomēr vērtīgāka par visiem tehniskiem sasniegumiem, gan tiem savu apbrīnojumu neliedzam.

★

Ir vecs sakāmvārds, ka katrs ir savas laimes kalējs. Teiksim: savas dzīves veidotājs. Cilvēks var piedzimt kā miljonārs, var piedzimt kā princis. Mantojums — bagātība vai spožais tituls — nav viņa paša nopelns. Bet neviens nevar piedzimt kā zinātnieks, mēdijs, valodnieks, inženieris, teologs, vēsturnieks u. t. t., arī ne kā gleznotājs, tēlnieks, mūzikis — viņam gan var būt šie dotumi, bet lai par kaut ko kļūtu, garš mācības ceļš ir jānostaigā, taču tas veido raksturu, slīpē gribas spēku, un — iegūtās zināšanas un grads ir p a š u nopelns, j ū s u īpašums, j ū s u bagātība, j ū s u mērķtiecības un čakluma rezultāts.

Gribas atgādināt, ka zināšanas ir arī vēl kas cits — izglītība ir vara, ir spēcīgs ierocis, ar kuru jārēķinās. Kalpodami ar savām spējām un zināšanām šai zemei, jūs netieši kalpojat arī savai latvju tēvu zemei.

Otrs garīgs ierocis, par ko jau agrāk reiz runāju un atkal gribu atgādināt, ir dzīvā valoda, dzīvais vārds, runāts vai rakstīts, ar tās palīdzību jūs kalposit savai tēvu zemei, ar tās palīdzību jūs kalposit patiesībai, ar tās palīdzību jūs atmaskosit dzimtās zemes apspiedēja melu propagandu. Tas, latvju jaunatne, ir tavs uzdevums; tas, latvju studējošā jaunatne, ir tavs darba lauks: paust šīs zemes izglītotai jaunatnei patiesību par sarkanās varas brutālitāti un varmācību, jo Amerikas studējošā jaunatne ir šī kontinenta nākotnes veidotāji un valstsvīri, tāpēc tai iespējami agri jāsniedz pareiza informācija par komūnisma ļauno seju. Tā ir tēv uzticēta cīņa. Esi lepna, ka mums tik daudz ticības tevī.

Lasiju avīzē dažas īsas rindiņas: „Vairākiem jaunekļiem Ungārijā izpildīts nāvessods, kad tie cietumā bija kļuvuši pilngadīgi, sasniedzot 18 gadu vecumu." Mana sirds no šausmām taisījās sastingt par šo pastrādāto noziegumu. Ieslodzīti viņi bijuši tāpēc, ka piedalījušies sacelšanās pret savas tēvzemes okupantiem.

Vai jūs, jaunie cilvēki tādā pašā vecumā, vai jūs pilnā mērā aptverat, kas viss aiz tām īsām rindām slēpjas? Tie jaunie ungāru zēni bija gājuši līdz saviem tēviem un brāļiem, kas izmisumā bija sacēlušies pret savas zemes nežēlīgo žņaudzēju. Viņi bija gājuši līdz viriem cīņā, bija sadedzinājuši svešo sarkano karogu, bija nopārvuši sarkano svaigzni, bija uzvilkuši savu nacionālo karogu pie sava Brīvības pieminekļa, šie 15—16—17 gadīgie, un tas bija viņu noziegums, ka gribēja dzīvot brīvībā, par to viņi saņēma nāves sodu, pēc divi, trīs gadu gaidīšanas.

Divus vai trīs gadus viņi turienes neiedomājami bargos un drausmīgos cietuma apstākļos — pusbadā, netīri, pratināti un mocīti, gaidīja uz savu nāvi. Katra aizejošā diena, kura nogrima mūžībā, tuvināja viņus nāvessoda izpildīšanai, viņus, šos jaunos cilvēkus, kas bija gribējuši dzīvot brīvībā, kas bija sapņojuši par dzīvi, par nākotni, par laimi — tāpat kā jūs. Kas cietumā, arī izmisuma brīžos, varbūt, bija cerējuši, ka notiks kāds brīnums, kas viņus izglābs, ka kāda varena pasaules organizācija, taisnība, kādi vadoši viri kaut kur par viņiem rūpēsies, mēģinās viņiem palīdzēt, viņus glābt. Bet nekas tamlīdzīgs nenotika.

Pa tiem mocoši gariem gaidīšanas gadiem viņi katru dienu no jauna bija pārdzīvojuši savu pēdējo stundu šai pasaulē. Kas spēj šādas mokas izprast? Neviens no mums. Un tad tā stunda bija klāt. Viņi tika nošauti. No viņiem pāri nepalika pat tāda atmiņa kā kapu kopiņa. Šie jaunie ungāri, šie nevainīgie upuri, nav tikai apsūdzība komūnismam, tie ir arī apsūdzība snaudošai Rietumu pasaulei. Tos jaunos ungārus nogalināja tā pati vara, kas slepkavoja m ū s u tēvus, brāļus un vīrus. Cik sāpīgi tuvi un saprotami mums, latviešiem, šie notikumi Ungārijā, jo arī mūsu brīvības cīņās mūsu jaunatne karojusi par brīvību. Mums bija Skolnieku rota, bija Atsevišķā studentu rota.

Sekojot avīzes ziņām, jūs tur atradīsit laiku pa laikam arī kādu informāciju, kas jums dod mazu pārskatu par latviešu jaunatni dzimtenē. Esmu pārliecināta, ka jūs tas interesē, ka jūs par viņiem ko vairāk gribat zināt, jo kā viņi, tā jūs esat no latvju cilts, esat latvju mātes auklēti. Tā tālā latvju jaunatne tālā latvju zemē ir miesa no jūsu miesas, asinis no jūsu asinim — vai jūs šo dziļo kopību izjūtat? Bet cik krasi viņu dzīve atšķiras no jūsējās: jūs elpojat, dzīvojat brīvībā, viņiem katrs solis ierobežots, kontrolēts.

Avīzē Latvija 30. n-rā pag. gadā mēs atrodam šādas ziņas:

„Skolēni katorgas darbos. Latviešu jauniešu izsūtīšana darbos uz Kazachstanu un Sibīriju turpinās. Uz Krasnojarskas hidroelektriskās spēkstacijas būvdarbiem aizsūtīti Limbažu, Sabiles un Svitenes vidusskolu abiturienti. Pie smagiem darbiem un cilvēkiem necienīgiem primitīviem dzīves apstākļiem jauniešiem Sibirijā būs jāpaliek vismaz līdz būvdarbu beigām, t. i. vairākus gadus. Bet ne jau šos jauniešus vien tur nosūtīja, tādu grupu ir daudz. Uz pastāvīgu dzīvi tur būs jāpaliek daudziem, kā tas ir noticis pagājušos gados, kad atgriezties Latvijā neatļāva."

Kādu citu reizi ziņas par latviešu jaunatni bija ar virsrakstu: „Jaunatnes izsūtīšana no Baltijas valstīm. Liekas, ka šī akcija, t. i. izsūtīšana darbā uz Pad. Savienības attāliem apgabaļiem, turpinās sistēmatiski un pat paplašinās. Šīs izsūtīšanas attēlotas kā „brīvprātīgas". Jaunatne dodoties uz tālām „romantiskām zemēm" ar sajūsmu. Ir tomēr zināms, ka kandidātus izsūtīšanai izrauga komūnistu partijas darbinieki. Atteikšanās izbraukt nozīmē nežēlīgas konsekvences. Kad jaunieši nonākuši jaunajās darba vietās, pret viņiem izdara spiedienu, lai tie paliek tur uz pastāvīgu dzīvi. Aizbraucēju vietas nekavējoties ieņem krievu kolonisti, jo lielākai daļai jaunie šu ir bijis savs darbs, kas jāatstāj. Dažreiz pāvid norādījumi, ka šāda akcija nenorit bez pretestības. Daži vecāki, uzzinājuši, ka viņu bērni nozīmēti izsūtīšanai, esot protestējuši. Mēs visi zinām, kas sagaida cilvēku, kas protestē pret komūnistu valdības rīcību. Uz kurieni sūta mūsu jaunatni? Arvien vēl pirmā vietā minēta Kazachstana, bet arī citas vietas — Urālu apgabals, Tālie Austrumi, Volgas apgabals, Saratova, Gorkija. Pēdējā laikā kā izsūtīšanas gala mērķis minēti arī polārie apgabali — Kirovska un Murmanskas apgabals, kur darba rokas esot vajadzīgas jaunu rūpniecības uzņēmumu celšanai un dzelzceļa būvei aiz polāra loka."

Tik daudz no avīzes ziņām par mūsu jaunatnes dzīves apstākļiem Latvijā zem svešas varas.

(Turpinājums sekos.)

Kāds stāsts par komūnistu birokratismu

„FOR THE GOOD OF THE CAUSE" by Alexander Solshenitsyn, Frederick A. Praeger (Kanadā — Burns & MacEachern Ltd.), 134 l. p., cena — $ 5.00

Tas ir pats autors, kas pirms dažiem gadiem (ar paša Hruščeva svētību, jo kā gan citādi viņš būtu varējis to publicēt Padomju Savienībā) kļuva pazīstams, lai neteiktu slavens, ar savu darbu „Viena diena Ivana Deņisoviča dzīvē", kurā attēloti „Staļina laika" apstākļi strādnieku paradīzes soda nometnēs. Viņš pagājušā gada „Novij Mir" jūlija izlaidumā publicējis augsmākto darbu, kas nekavējoties tulkots vairākās valodās un izdots grāmatā, kaut gan pašā Padomju Savienībā šis darbs atsevišķā grāmatā nav parādījies. Arī tas nav parādījies bez Hruščeva svētības, tomēr sacēlis kājās komūnistu partijas „mazos staļinus", kas veido Padomju Savienības komūnistiskās birokratijas kodolu. Daļa šīs polemikas pievienota arī izdotai grāmatai.

Kaut gan pašā darbā būtu visai grūti saskatīt lielu literāra darba vērtību, jo autors tomēr biedrības sadalīšanu „svētos" un ērkšķinājies vai bijis spiests „velnos", kā arī atpalikšanu rēķinātāties ar valdošo komūnistu partiju un „mazo staļinu" attēljoumos neiet tālāk par zināmu birokratiskās hierarchijas līmeni. Stāsta darbība notiek kādas mazas provinces pilsētiņas techniskā skolā, vidē, kuru autors, kas pats ir skolotājs, labi pazīst. Krievu kritiķi autoram pārmet „ideālistisko laba un jauna konceptu" un padomju sabiedriskās un politiskās dzīves vadītājiem. DVF Londonas nodaļas sarīkojumā viesis runāja par tematu Mūsu uzdevumi. Zemes valdes sēdē viesi apsveica Centrālās valdes priekšsēža 2. vietnieks un DVF valdes pr-dis Dr. L. Rumba.

Sanāksmē Vilis Hazners pastāstīja par DV saimes darbību Sav. Valstīs. Pēdējos gados tā sevišķi iezīmējusies ar ievērojamo biedru skaita palielināšanos un jaunatnes piesaistīšanu organizācijai. Pāris gados biedru skaits palielinājies par apmēram 500.

Ziemeļkalifornijas apvienība bija pirmā, kas radīja vanadzēnu kustību. Tagad vanadzēnu kopas pakāpeniski izveidojas pie vairākām apvienībām. Uzsvars likts, lai visi organizācijas biedru ģimeņu bērni mācītos latviešu skolās, un kur nedarbojas jaunatnes organizācijas, tur pie apvienībām noorganizē vanadzēnus. Ar gandarījumu jāatzīmē jaunās latviešu intelligences iesaistīšanās organizācijas darbā. DV Sav. Valstīs pieder 2 nami: Bostonā un Milvokos. Bostonas nams pirkts no veclatviešiem un reizē iegūta tajā novietotā vai varbūt pati plašākā latviešu bibliotēka Amerikā, ar apm. 12.000 sējumiem. Šis nams pārbūvēts un izdailots un tagad ir pievilcīga mājotne sabiedriskajām rosībām. DV ASV saime kontinenta latviešu sabiedriskajā dzīvē ieņem arvien redzamāku vietu.

Namatēvs L. Rumba pateicās tālajam ciemiņam par apciemojumu un lūdza Vili Hazneru nodot viņa vadītajai saimei Amerikā — DV Anglijas saimes sveicienus.

Valde uzklausīja Kult. - sabiedriskās daļas vadītāja I. Pālīša ziņojumu par priekšdarbiem 3. DV dienām, kas Koventrijas nodaļas vietējā izkārtojumā un sadarbībā ar Lemingtonas nodaļu notiks 26. un 27. septembrī, Lemingtonas pilsētas valdes namā.

Delegātu sapulci uzrunās Latvijas sūtniecības lietvedis T. V. Ozoliņš. Tāpat sagaidāms, ka svinības piedalīsies LAK EC un LNPL prezidiju pr-dis A. Abakuks, nelaika sūtņa un DVF goda priekšsēža Kārļa Zariņa kundze Henrieta un meita Mariana un citi viesi. DV dienu rīcības komitejā darbojas Koventrijas nodaļas valde tās pr-ža Žaņa Lieģa vadībā. Interesentiem naktsmājas piepraāsmas, rakstot Koventrijas nodaļas sekretāram: V. Rozentālam, 5 Ashwood Ave., Coventry, kas jāizdara līdz 12. septembrim.

Valde pieņēma zināšanai Vaiņēma 5 iesniegumus palīdzības darba lietās. Ziedojumu vākšana jūnijā un jūlijā bijusi sekmīga. Valde izsaka pateicību visiem ziedotājiem.

Kā Saimniecības daļas vadītāja G. Rītiņa ziņojums liecināja, tad DV Londonas nama un kluba darbība turpinās ļoti sekmīgi. Arī pārnakšņotāju no ceļotāju vidus tik daudz, ka dažkārt nevar visus novietot.

DVF bibliotēkā ar J. Rankas gādību tagad ir 1200 sējumi, bet papildām vēl nāks laikrakstu komplekti.

Sevišķi izmantojot izdevību, ka sēdē bija klāt nākamais DV Mēnešraksta galvenais redaktors Vilis Hazners, pārrunāja arī organizācijas oficioza jautājumus, jo ar 1965. gada 1. n-ru to izdos un iespiedīs DV Kanadas saimes apgāds Toronto. Līdz ar to daļēji mainīsies žurnāla redakcijas sastāvs, tiks palielināts žurnāla formāts un kuplināts saturs.

Pārrunās, piedaloties arī CV Informācijas nozares vad. Rankam un DVF Ārējās informācijas daļas vad. A. Liepiņam, sēdes dalībniekiem bija izdevība dzirdēt tuvāk par nodomu atjaunot organizācijas informācijas biļetena DV Report izdošanu.

Uz Latviešu studentu centrālās savienības valdes priekšsēža v. R. Priedkalnes lūgumu — viņa pašreiz uzturas Londonā — valde atvēlēja par brīvu telpas DV namā Anglijas latviešu studentu sanāksmei un sanāksmes izkārtošanas atbalstam piešķīra £ 5. Valde materiāli atbalstīs arī EL JAs brošūrā izdodamo prof. Dr. E. Bleses referāta publicēšanu, nolasītu ELJAs kongresā Līdsā.

IEID

Tautiešil

Ja jums kaut kas jālegādājas vai arī vajadzīgs lietpratēju darbs, tad lasiet sludinājumus mūsu laikrakstā. Jūs noteikti atradīsit latviešu veikalu vai amatnieku, kas varēs jums pakalpot.

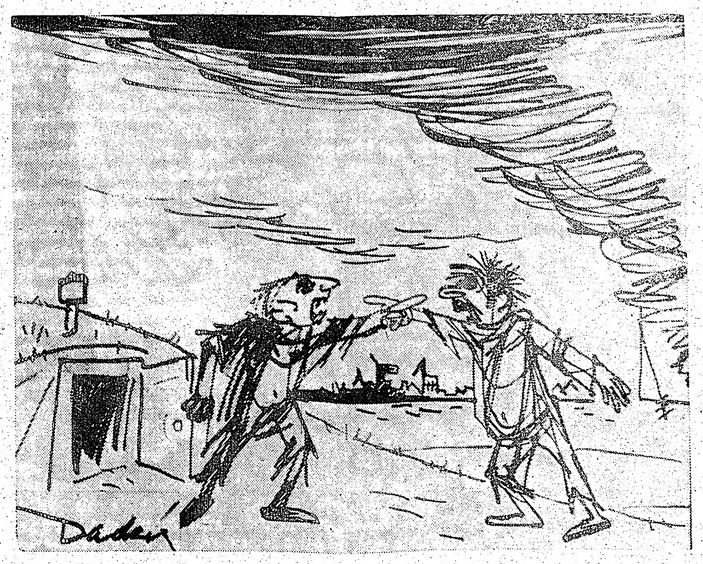

Padomijā: „Uz jauno dzīvokli es pieteicos pirmais" Dadža zīm. LA

NODIBINĀTA BALTIJAS JŪRAS SAVIENĪBA UN AKADĒMIJA

POMERĀNIJAS BĒGĻU SVINĪBĀS PIEDALĪJĀS ARĪ LATVIEŠI

Atzimējot 10. gada dienu, kopš Šlezviga - Holšteina uzņēmusies Pomerānijas bēgļu un Pomerānijas krusttēvu institūtu vadību, 21., 22. un 23. augustā Ķīlē pulcējās vairāk kā 10.000 Pomerānijas un citu austrumu apgabalu bēgļi, to skaitā arī latviešu pārstāvība, lai izlīrzātu daudzas politiskas problēmas, kas izraisījušās Otrā pasaules kara norisē Baltijas jūras valstīs.

Lielo sarīkojumu virkni ievadīja svinīga pieņemšana Ķīles viesnīcas reprezentācijas zālē. Pieņemšanā piedalījās ap 150 goda viesu, to skaitā Bonnas parlamenta un valdības pārstāvji, Šlezvigas - Holšteinas ministru prezidents Dr. Lembke, vairāki Šlezvigas - Holšteinaș parlamenta deputāti, ministri, Pomerānijas novadniecības vadība ar Dr. Eggertu, Dr. Kocu, ģenerāli Neitceli priekšgalā. Tāpat piedalījās Somijas, Zviedrijas, Dānijas, Norvēģijas valstu pārstāvji, Baltijas komiteja no Zviedrijas ar prof. Nērmani priekšgalā, LCK izglītības nozares vaditājs agr. J. Daģis, reizē pārstāvot arī ministru R. Liepiņu, un daudzi citi Baltijas jūras valstu pārstāvji un sabiedriskā darba darītāji.

Pieņemšanas oficiālajā daļā runāja prof. Nērmanis no Zviedrijas un prof. Pauls no Hamburgas par Baltijas telpas problēmām. Debatēs izkristallizējās vienbalsīgs atzinums par Baltijas jūras savienības dibināšanu, kas sargātu ap šo jūru gadu tūkstošiem ilgi dzīvojošo tautu brīvību un tām, kam brīvība atņemta — par tās atpakaļ atgūšanu. Šo jautājumu zinātniskai un politiskai pētniecībai nodibināja Baltijas akadēmiju, kuras sēdeklis atradīsies Libekā un kurā atsevišķu zemju institūtus vadīs šo zemju zinātnieki un politiķi.

Nākošā dienā, 22. augustā, goda viesi izbrauca Baltijas jūrā. Trešajā, noslēguma dienā, 23. augustā, sanāksmes ievadīja abu konfesiju: katoļu un luterāņu dievkalpojumi, ko vadīja Pomerānijas bēgļu mācītāji. Pēc dievkalpojumiem sanāksme Baltijas hallē (Ostseehalle) pulcināja 10 tūkst. klausītājus. Tajā runāja Šlezvigas - Holšteinas valdības izglītības ministrs fon Heidebreks un Vācijas aizsardzības ministrs fon Hassels. Abi runātāji konkrēti skāra okupētās Eiropas likteņus un krievu nevēlēšanos atdot Austrumeiropas tautām nolaupīto brīvību. Apsveikmus nodeva arī Ķīles virsburgermeistars Dr. Mītlings un citas amata personas.

Pēc sanāksmes politiskās daļas ap 150 lūgtie goda viesi pusdienoja lielajā Flensburger Hof zālē. Goda viesu vidū bija deputāti un valdības locekļi, to skaitā Šlezvigas - Holšteinas sociālo lietu ministre Dr. Onesorge un izglītības ministrs fon Heidebreks, kā arī armijas augstākie virsnieki. Šīs pusdienas noslēdza politisko runu virkni un vienīgais runātājs tajās bija LCK izglītības nozares vadītājs agr. J. Daģis. Savā runā viņš uzsvēra, ka mūsu brīvības ceļš ies caur Brandenburgas vārtiem uz Pomerāniju, Meklenburgu, Austrumprūsiju un Baltijas telpu, kurā ietilpst arī Latvija. Reizē ar to runātājs arī apliecināja latviešu tautas draudzību un likteņkopību ar vācu tautu.

Pēcpusdiena bija veltīta tautisko deju un dziesmu priekšnesumiem, kurā uzstājās dažādas Pomerānijas bēgļu grupas, tāpat arī Šlezvigas - Holšteinas grupas un Hamburgas latviešu tautisko deju grupa A. Jägeres un A. Cīpuļa vadībā.

Pomerānijas bēgļu sarīkojums bija iespaidīgs kā organizācijas, tā arī uzvedumu ziņā un saistīja vēl ciešākā kopībā apspiestās Eiropas bēgļus un to vadību kopīgiem nākotnes mērķiem.

$ 2.80 gabalā + 25c sūtīšanai

ONTARIO DZIVOJOŠIEM + 3% NODOKLIS

MELVATON

45 RPM plates.

1024 — Baltā roze — dziesma
Tautiet's mani pavadija
Viltīgās acis — tango

Dzīves ratiņš griežas — valsis

2503 — Vēlreiz, draugs, nāksi tu — tango
Neskumsti, meitenīt — valsis
Latvju meitene
Par velti gaidīts — fokstrots

2505 — Kad vēl puika biju es — fokstrots
Lai tā būda rūc — polka
Sirmgalvja stāsts
Olgas polka

2502 — Es vēlos pārnākt — valsis
Neļausim ierocīem rūsēt — maršs
Karavīru atmiņas
Meitu māte bēdājās — valsis

2501 — Maza vēstulīte — fokstrots
Draugs, nejautā — valsis
Vēl reiz dzirdēt — tango
Gājputni — valsis

1010 — Vecā kokle — lēns fokstrots
Gaujas laivinieks — valsis
Tavas maigās rokas
Havajas melodija

6207 — Cigānu barons
Meldijas no Štrausa operetes.

0632 — Lauku romantika — kupleja fokstr.
Donna Klara — tango
Jaunā Bābele — fokstrots

6206 — Cigānu barons
Meldijas no Štrausa operetes.

6203 — Labvakar — lēns valsis
Cik dzīve skaista — fokstrots
Cauri pilsētai — fokstrots
Puķu pārdevēja — fokstrots

6201 — Dziesmotā Rīga — fokstrots
Par vēlu, draugs — lēns foktrots
Smolandes meitenes — fokstrots
Rudzupuķu zieds — valsis

0631 — Sēņotāji — dz. fokstr.
Jūlai tas ir nieks
Nomierinies, jo vēl jau viss nav pagalam

6205 — Sniega pārsla — fokstrots
Dziesma tevi sauc
Tu, saules stars — lēns fokstrots
Jaunības ugunskurs — fokstrots

6210 — Mēnesnīca — valsis
Ramona — lēns valsis
Dzimtās zemes zvaigzne
Marju — lēns valsis

O 633 — Kas kaitēja nedzīvoti — polka
Ko debesīs teiks Pēteris — valsis
Kādēj tev skumjas acis — tango
Lai dziedami no sirds — — tango

PIEPRASIET

DV GRĀMATNĪCĀ

123 Huron St., Toronto 2-B, Ont.

DIVI PIRMUZVEDUMI HAMBURGĀ

TOS NOSKATĀS AP 2000 APMEKLĒTĀJU

Eiropas latviešu jaunatnes apvienības kongresa un dziesmu svētku laikā Hamburgā notika arī 2 lugu pirmuzvedumu četras izrādes, kuras noskatījās kopā ap 2000 apmeklētāju un bija triumfs entuziastu darbam, kas veikts pašu māju spēkiem.

Ar savu Latviešu biedrības Hamburgā teātra kopu un savu lugu Precību drudzī Māra Zaļākalne debitēja jau pirms gada. Veikli uzrakstītā spēle apliecināja autores spējas ne tikai radīt, bet arī prasmi sagatavot darbu uz skatuves. Par cik tas izdevies, domas var arī dalīties, jo, atskaitot viņas pašas meitu Dagmāru Kurmiņu, kas ir profesionāla aktrise, Zaļaikalnei jāstrādā ar amatieriem Bet ir labi un jāpriecājas, ka arī šajā Eiropas kontinenta zemē ir dzīvs un tiek kopts latviešu teātris svešumā.

Seno cilti, ko kopa rādija 11. jaunatnes kongresa laikā, Māra Zaļākalne darinājusi pēc A. Grīna romāna Zemes atjaunotāji pirmās daļas. Drāmas darbība noris 16. g. s. beigās Sēlijā, kad šī novada ļaužu mierīgo dzīvi pārtrauc poļu sirotāju iebrukums, kam seko mēris ar nepārredzamu postu. Fābulas centrā Klaucānu cilts, ap kuŗu tad arī vijas darbības norises un mezglojas notikumi.

Māra Zaļākalne visu plašo vielu iestrādājusi 9 ainās ar pārsvarā episku plūdumu, kaut darbā netrūkst arī daža tīri slavējama drāmatiska kāpinājuma un eksplozīva momenta. Tāds, piem., ir skats, kur Anda līduma ainā stāsta par Balcera ciņu ar sirotāju un viņa nogalināšanu. Drāmatisma dziļumu te izrādē pastiprināja teicamais izgaismojums, kas Ērika Stūres nopelns.

Senā cilts valdzināja ar pagātnes latvisko elpu un lietu skatījumu ,kālab, tieši no šī viedokļa, Mārai Zaļaikalnei var teikt paldies — tas bija pūliņu vērts!

Jāņa Viesiena 4 cēlienu lugu Kāds iet, jums jāpaliek kopā uzveda Dziesmu svētkos. Viesiens plašāki kļuva pazīstams ar komēdiju Nozaudētais Viļķis, bet viņa vēsturiskā drāma Jānis Reiters ieguva godalgu Ziemeļamerikas kultūras fonda rīkotajā lugu sacensībā. Kāds iet, jums jāpaliek rakstīta 1960. g., un tajā autors risina paaudžu problēmas.

Dagmāra Kurmiņa Senajā ciltī Andas lomā un Kāds iet, jums jāpaliek kā Alija sniedza mākslinieciski pārliecinošu, neaizmirstamu spēli, un žēl, ka viņa kopai drīzi teiks ardievas, lai turpinātu sava talanta tālāku veidošanu uz vācu teātŗa skatuves Bāden-Bādenā. No pārējiem tēlotājiem, uz kuŗiem kopa var nākotnē droši balstīties, ir Ēriks un Alise Jagari, Oskars Baltputnis, Vera Rubene, Raimonds Krastiņš, Rasma Cipule, Paulis Polis un Zelma Zālīte.

Dekorātīvo ietērpu abiem uzvedumiem bija darinājis jaunais mākslinieks Ivars Alberts, un jāliecina — ar veiksmi.

Teātris Mārai Zaļaikalnei ir sirdslieta jau kopš jaunības. Lai šo mīlestību čaklā režisore un autore paturētu arī nākotnē, bija to vēlēšanās, kas redzēja vismaz vienu no pieminētām četrām izrādēm.

J Sudrabiņš

Andrejs Pablo Mierkalns

HIMNA AURORAI

Kad saule tik sārta, tik cēla
Pie apvāršņa nu parādās,
Tad gribas man būt tai par dēlu:
Šī svīšana savādā.

Jo liekas, ka milzīgie laiki
It visi pulcējas
Un staros trauc tad pilnā tvaikā —

Kas tajos tur dusēja?

Tā — pati ritausma skaistā;
Kuŗas godībā pasaule laistās.
Un tad dzejnieks sastop, atrod to
Brīdi šo — vispiemīlīgāko!

— — —

Kad saule tik sārta, tik cēla
Pie apvāršņa nu parādās,
Tad gribas man būt tai par dēlu:
Šī svīšana savādā. —

Margarita Ausala

DZIESMA - TAUTAS DVĒSELES RAISĪTĀJA

I EIROPAS LATVIEŠU DZIESMU SVĒTKU APVIENOTO KOŖU KOPKONCERTĀ

Dzied, meitiņa, tu pret mani,
Es pret tevi gavilēšu:
Kur mēs abi dziedāsim,
Tur zemīte līgosies.

Pāri daudzām jūrām un okeaniem bija cēlušies dziesmu un latviešu sirdsdedzes tilti, lai kopā dziedātu un daudzinātu Latvijas godu. Sirmās Rīgas māsas, varenas Eiropas ostas universitātes aulā — Auditorium Maximum — tad arī notika pats galvenais no visiem latviešu sabiedriskās un gara kultūras sarīkojumiem, kas veselu nedēļu vērpās ap šo moderno stikla un betona mirdzošo mītni ar koka šķiedrā grieztu skanīgu sirdi, atklādami savējo acīm un svešinieku atzinīgiem skatiem mūsu tautai iedzimto un piedabīgo izpaudumu sanāksmēs, izstādēs, mūzikas un lirikas vakaros, ko pasaules stūros izkaisīta uzticīgi glabājusi un par jaunu radījusi latviešu trimdinieku saime visās savās paaudzēs.

Bet galvenais sarīkojums bija apvienoto latviešu koŗu kopkoncerts 8. augustā. Lielā apmeklētāju straume bija jādala diviem šī koncerta atskaņojumiem: pl. 10 no rīta un plkst. 4 pēc pusdienas, lai 2000 sēdvietu zāle varētu tos kurmet uzņemt. Jo, kā Hamburgas kultūras ministrs Dr. H. Bīrmanis - Ratjens atklāšanā teica, te bija sanākuši cilvēki, kam morāliskā stāja lika saukties par latviešiem, kam bija tas gods, ne materiāls labums — un tādu bija tūkstošiem.

Kā milzu koklē koka šūtā zālē skatuve uzziedēja latviešu tautas tērpu ziedos un rakstos, kad apvienotie koŗi piepildīja tās plašumu. Abos kopkoŗu koncertos svētku saimi uzrunāja prominenti mūsu tautas pārstāvji: rīta sarīkojumā Latvijas lietvedis T. V. Ozoliņš un pēcpusdienā latviešu vārda un raksta kopējs prof. E. Blese. Abi runātāji katrs savā veidā atraka katrai sirdij mūsu tautas spēka noslēpumaino avotu, norādīdami uz to varu, kas tur veldzē paaudzes cauri gadsimtiem, apzīmogojot sevi ar latviešu valodā runāto vārdu un šai valodā dziedāto dziesmu. Un dziesmā skan tautas gars ,kas nav apklusināms.

Pēc abām himnām — Latvijas un Vācijas — sākās plaša dziesmu programma jauktiem un vīru koŗiem. Tā iespaidīgi ieskanēja ar Ausekļa rēgaini skatīto un Jāzepa Vītola rakstīto Gaismas pili, kas kļuvusi par mūsu dziesmu dienu neatņemamu svētku rotu.

Klausoties Jāņa Zālīša Ceļu uz dzimteni, likās, ka domās te gāja kopā tie, kas ar Aspaziju pat naktī varētu turp aiziet un katru akmeni atrast, ar tiem, kas šo krastu neredzējuši, to skata tikai nostāstu miglā. Bet H. Pavasara Bērziem šalcot pāri galvu tūkstošiem, ar sevišķu aizkustinājumu nācās vērot jauno dziedātāju sejas, kad viņu sirds dziļumos zvanīja tautas nemainīgais piederības spēks.

J. Graubiņa vīru koŗiem sabalsotā tautas dziesma Padziedam, nu bāliņi, daudziem lika atcerēties ciešā likteņu vienībā pavadītos laikus un tās sirdis, kas vienādi pukstēja zem kuršu bruņu gredzeniem un strēlnieku un leģionāru kaŗa svārkiem, kur kopību un vienotību noteic vīru gaitās kaltais liktens nolikums.

A. Jērums savā veidojumā līka monumentāli izskanēt mūsu tautas senai naida un brīvības dziesmai Ej, saulīte, drīz pie Dieva. Gandrīz simboliski gaišas pacēlās abu solistu, stalto vidzemnieču Ksenijas Bidiņas un Irenas Dzenes gaišās galvas.

Plašo un bagāto programmu ar iejutību un aizrāvi diriģēja komponisti Helmers Pavasars un Alberts Jērums. Pie ērģelēm Irene Narvaite.

Programmas nobeigumā ap ērģeļu stabulēm vijās latviešu koŗu balsu vainags tradicionālajā Jurjānu Andrēja kantātē Tēvijai. Soliste Irene Dzene.

LAK EC priekšsēdis A. Abakuks pateicās abiem diriģentiem, rīcības komitejas locekļiem, visiem programmas dalībniekiem par darbu un sniegumu. Sevišķas piemiņas balvas pasniedza: jaunākajai koŗu dziedātājai Dagmārai Balodei (dzim. 1952. g.), vecākajam dziedātājam Kārlim Rasiņam (dzim. 1887. g.), Puriņai, kas piedalījusies lielā dziesmu svētku skaitā, un dziesmu svētku veterānam un daudzu svētku rīcības komiteju loceklim L. Alberingam. Svētku izskaņā A. Abakuks atgādināja to atbalsi, kas ilgi pavadīs ikvienu pa tautas vienības ceļu uz jaunu brīvības rītu, jo gadi nav mazinājuši uzticību mūsu valstij, nedz ļāvuši aizmirst mūsu dzimto krastu ziedos un ugunīs, kas ir atgādinājums draugiem un ienaidniekiem par mūsu spēku un ticību.

Neaizmirstama latviskas tuvības un vienotības izjūtā visus pāršalca un tālos ceļos pavadīja kopkoŗu dziedātā — Mēs gribam būt kungi mūsu dzimtajā zemē.

Vai Juris Neikens gan toreiz 100 gadus atpakaļ, saviem pirmajiem dziesmu svētkiem latviešu nedaudzos koŗa dziedātājus kopā aicinot, varētu kaut vai nojaust šo traģisko un lielisko ceļu, kas latviešu dziesmu vedis pasaules kultūras arēnā? Jāiet līdz profesora E. Bleses svētku runā pieminētajam latviešu dziesmas brīnišķīgajam ceļam no Dikļu šķūņa līdz slavenajai koncerta zālei Eiropas pasaules vārtos Hamburgā. Bet taisni savas tautas vistraģiskākajā laikā, kad tā sarauta vidū pušu un izsviesta visos vējos, Dievs ļauj dziesmai kā tautas nemirstīgai dvēselei pacelties dziesmu svētkos visos kontinentos, visos okeanu krastos zem visu tautu acīm.

TOP JAUNKANADIEŠU LIELUZVEDUMS

PRESES PIEŅEMŠANA O'KEEFE MĀKSLAS CENTRĀ

Ap 100 žurnālistu un fotografu ceturtdienas pēcpusdienā ieradās O'Keefe mākslas centrā uz preses pieņemšanu sakarā ar gaidāmo „Nationbuilders '64" izrādi Kanadas nacionālās izstādes noslēguma dienā.

Preses darbiniekiem bija daļēji dota izdevība iepazīties ar programmu, ko iestudējis ONE producents Džeks Artūrs ciešā sadarbībā ar Community Folk Art Council prezidentu Leonu Kosāru, kas arī sarakstījis scenāriju šim lieluzvedumam. Tajā, cik pagaidām zināms, piedalīsies ap 1500 jaunkanadiešu no vokālajiem, instrumentālajiem un deju ansambļiem.

Ceturtdienas pēcpusdienā savu nacionālo kultūru kanadiešu avīzniekiem demonstrēja austrieši, slavi, ukraiņi un skoti. Paredzēta bija arī latviešu tautas deju kopas „Diždancis" uzstāšanās, bet pēdējais nebija ieradies.

Uzveduma rīkotājam Leonam Kosāram bija pamats brīnīties: „Kur tie latvieši palikuši?" Lai kā tas arī būtu, latviešu deju ansamblis tomēr jo cītīgi gatavojas lielajai izrādei, pārstāvot latviešus ONE uzvedumā 26 citu deju ansambļu vidū.

Uz rīkoto preses pieņemšanu bija ieradies arī Toronto pilsētas galva Filips Givens, kas teica īsu runu, aicinot kanadiešu un etnisko presi sniegt visu savu iespējamo atbalstu izrādes veicināšanai. Bez tam Givens uzsvēra jaunkanadiešu lielo nozīmi Kanadas kultūras dzīves veidošanā.

Uzrunas teica arī dažu etnisko grupu pārstāvji, kamēr mākslinieki gatavojās priekšnesumiem.

No visa redzētā jāatzīst, ka etnisko grupu parāde uz ONE lielās skatuves būs iespaidīga kultūras manifestācija.

„Mēs esam darījuši visu, lai šis uzvedums izdotos un sasniegtu iecerēto mērķi — rādīt jaunkanadiešu folkloru šejieniešiem autentiskā un teātrāli atbilstošā veidā," saka Leons Kosārs.

Nobeigumā L. Kosārs piebilst, ka „Nationbuilders '64" uzvedums iecerēts kā lielākais Kanadas tautas festivāls.

Preses pieņemšana nākošajā dienā atspoguļojās visos trīs Toronto lielajos dienas laikrakstos, kā arī televīzijā.

Tuvāku informāciju par šo lieluzvedumu sniedz Community Folk Art Council publicitātes departaments, zvanot: 532-2104.

A. K.

MĀKSLAS CHRONIKA

Mākslinieks Harijs Eberšteins miris Karakasā, Venecuēlā, 18. augustā. Nāve pārsteidza mākslinieku naktī miegā. Eberšteins dzimis 1906. g. 3 aprīlī Liepājā. Trīs gadus viņš studēja architektūru Latvijas universitātē, pēc tam iestājās Karaliskā mākslas akadēmijā Briselē un beidza to ar zelta medaļu. Beļģijā Eberšteins gleznojis karalieni Astridu, kas vēlāk gāja bojā auto katastrofā. 1937. g. Eberšteins atgriezās Latvijā, kur sarīkojis vairākas izstādes.

1950. g. Eberšteins ieceļoja Venecuēlā, kur guvis lielu ievērību. Viņš atradās valdības dienestā un ir gleznojis ievērojamu personu portretus.

Johanna Štrausa operete Toronto

Wiener Blut (Vīnes asinis) ir viena no Johanna Štrausa populārākajām operetēm, ko patlaban var skatīt Toronto O'Keefe mākslas centrā.

Pirmizrāde bija gandrīz izpārdota, kas liecina par J. Štrausa mūzikas popularitāti arī šinī kontinentā.

Trīs stundu gaŗajā izrādē pats iespaidīgākais bija tēlojums. Tāpat labu iespaidu atstāja kostīmi un skatuves iekārtojums.

Tomēr nelaime ar visām operetēm ir gandrīz viena: mūzikas ritmi un skaņu nokrāsas tikpat kā nemainās. Ir jābūt tiešām ļoti „mūzikāliem" nerviem, lai 3 stundas no vietas varētu klausīties valša ritmos. Un pats raksturīgākais šķiet tas, ka šabloniskais stils nogurdina pat viskarstāko operešu cienītāju.

Bet ja nerunājam par mūziku, tad Vīnes asinis ir operete ar daudzām atjautīgām puantēm. Visvairāk humora ir tieši pašā tekstā, kas gan kanadiešiem bija pilnīgi nesaprotams.

J. Štrausa operete izceļas arī ar klasisko baletu un ritmiski aizraujošām slāvu dejām.

Visumā — saistīga izrāde ar izciliem aktieŗiem un vokālajiem spēkiem.

A. K.

Latviešu techniskās terminoloģijas vārdnīca

Motorlāpsta, pierīks, atsmakotājs un durzaklis ir daži no jaunvārdiem, kas ietilpināti latviešu techniskās terminoloģijas (LTTV) sarakstos.

Ikkatras tautas valoda aug un mainās, sekojot kultūras un praktiskās dzīves attīstībai. Latviešu valodā ir ļoti plaša un labi attīstīta terminoloģija garīgu pārdzīvojumu un jūtu izteiksmai. Tā ir apzināta un sakopota vārdnīcās, kas izdotas starp Pirmo un Otro pasaules kaŗu.

Techniskā terminoloģija, sekojot zinātnes un technikas straujai attīstībai pēdējos 20 gados, ir

(Nobeigums 8. lpp.)

VIJOĻVIRTUOZS JEHUDA MENUHINS

Jehuda Menuhins stāsta:

„Mani vecāki dzimuši Krievijā. Ieceļojuši Amerikā, viņi apmetās uz dzīvi Ņujorkā, bet viņiem nepatika turienes klimats, un viņi vēlējās pārcelties uz Kaliforniju. Tad biju sasniedzis divu gadu vecumu. Šī pāriešana uz Kaliforniju bijusi kā nostāsts par vikingiem, jo maniem vecākiem nav bijis naudas. Bet manam tēvam bija labas zināšanas matēmatikā un valodās. Tā viņš kļuva par skolu direktoru.

Manuprāt, Sanfrancisko ir skaistākā pilsēta ASV. Tur ir ļoti raibs iedzīvotāju sastāvs. Netrūkst ne ķīniešu, ne japāņu. Daba un klimats tur ļoti patīkami.

Mani vecāki mīlēja mūziku. Katru nedēļu viņi apmeklēja koncertus. Toreiz par orķestŗa diriģentu darbojās Alfrēds Hercs, vācietis, kuŗu daudzina par Sanfrancisko mūzikas tēvu. Kad man bija seši gadi, viņš sacensībā noklausījās mani un piešķīra godalgu — 200 dolaru. Toreiz tā bija liela nauda.

No visiem instrumentiem man vislabāk patika vijole. Arī tagad tā man vismīļāka, jau tādēļ vien, ka varu to savās rokās turēt un paņemt līdz. Allaž spodrinu savu vijoli un to labprāt aplūkoju. Vijole ir skaista pati par sevi. Tā dzīvo! Vijole tvīkst dzīvības virmojumā. To var izjust, un kad vijoli spēlē, tad tā ir kā vienvienīga apkampšanās!

Pirmais atklātībā spēlētais darbs bija „Scene de ballet". Tas notika Ziemsvētkos, lielā zālē, kur bija sapulcējušies ap 10.000 cilvēku ar saviem bērniem, lai pie svētku eglītes svinētu īstus Ziemsvētkus. Kas tā bija par jauku, manā bērnībā nevainīgu pilsētu — Sanfrancisko . . .

Tikai divi dienas gāju skolā. Saku to nelielotiēs. Maniem vecākiem bērni bija pārlieku mīļi, lai viņi kaut brīdi būtu bez viņiem. Tā viņi iemācīja man un manai māsai lasīt un rakstīt. Tad ņēma mājās labus skolotājus, kas mums mācīja dzīves gudrības. Es būtu varējis kļūt labs matēmatiķis, jo dotumi bija, tomēr vecāki vēlējās, lai māsiņa un es studējam mūziku. Viņi sarunāja man skolotāju koncertmeistaru Persingeru.

Viena lieta tomēr bija labi izkārtojusies: allaž atradu skolotājus, kuŗi bija labāki mūziķi nekā vijolnieki. Kaut gan viņi spēlēja „dievišķīgi", bet vijolnieki viņi tomēr nebija. Tā īsti vijoles MĀKU neviens man neiemācīja. Pirmajos divdesmit gados es tikai taisīju mūziku. Vēlāk, daudz daudz vēlāk izpratu vijoli un iemācījos vijoles techniku.

Manuprāt, skolotājam jādomā sava skolēna vietā. Viņam jāizpētī skolēna gars, tas skolēna gars, ko pats skolēns neapzinās. Vijolnieka rokai jāpierod brīvi kustēties. Jā, pat visam ķermenim jāpierod līdzi it kā viļņoties. Tad arī spēle top līdzsvarota. Vismaz es to esmu īstenībā izjutis.

Vienpadsmit gadu vecumā, 1926. gadā, braucu uz Parīzi visai ievērojamā mākslinieka Žorža Enesku mācībā. Viņš bija komponista Gabriela Forē (Faurē) un vijolnieka Marto (Marteau) skolnieks un apvienoja sevī franču un vācu tradicijas, bet pats bija rumānis. Domāju, viņš bija dižākais mūziķis, ko jebkad esmu saticis. Bet arī kā cilvēks viņš bija ar izciliem dotumiem, jo upurēja savu laiku, līdzekļus, tā sakot, visu, lai kādam palīdzētu. Bet pats viņš no šīs zemes šķīrās ne visai spožos apstākļos.

Pēc pusotra gada mācīšanās viņš man teica: „Tagad ej pie kāda vācieša mācīties," kaut gan vāciešus sevišķi nemīlēja. Viņš ieteica Adolfu Bušu, kas dzīvoja Bāzelē. Tā es braucu pie Buša, bet mani vecāki, kas bija ar mani atbraukuši uz Parīzi, devās atpakaļ uz Sanfrancisko. Domāju, ka katram skolēnam vajadzētu divus skolotājus, lai dotu viņam iespēju salīdzinājumiem. Pati daba mums arī devusi divus vecākus: tēvu un māti. Vērtējot abu skolotāju domas, mācīšanu un tradicijas, var ar laiku izveidot savu patstāvīgo tradiciju un savu seju. Citiem vārdiem: savu stilu.

No Buša iemācījos cienīt komponista pirmtekstu. Aiz katras nots viņš redzēja mūziķa un komponista dvēseli. Bez tam Bušs bija stingrs un disciplinēts, bet nekādā ziņā pedantisks. Visu to es iemācījos no viņa un izmantoju dzīvē. Enesku mīlēja allaž ko jaunu atrast un iejūsmināt citus, Bušs turpretim meklēja un mīlēja skaidrību mūzikā. Romantiski noskaņots, viņš nekad nekur neatrada „bezdvēseles" mūziku.

Būdams vienpadsmitgadnieks, spēlēju atklātībā Bacha Chaconne, Bēthovena Koncertu un citus lielu mākslinieku darbus. Cilvēki brīnījās. Es tur nekā sevišķa neatrodu, jo bērns visu izjūt intensīvāk. Bērnišķīgā prātā domāju: kamdēļ tas tā, kamdēļ cilvēki nejūtas apmierināti un kamdēļ pasaule pilna nelaimes? Tad apņēmos stāvokli labot, bet nezināju, kā to izdarīt. Man liekas, ka bērns nāk pasaulē ar lielu bagātību, ko viņš mantojis, bet par ko nezina ne viņš, ne kāds cits. Ar šo mantojumu viņam jāiztiek līdz piektam, sestam dzīves gadam. Pēc tam viņam pašam jāsāk pūlēties krājumus noturēt attiecīgajā līdzsvarā. Jaunietis pats nevar viegli atrast atslēgu šim krājumam. Ir liela laime, ja viņa dzīvē ierodas cilvēks ar derīgo atslēgu un atslēdz lielās krātuves.

Kad biju izmācījies, rīkoju Berlīnē savu pirmo koncertu. Zālē bija visai daudzas ievērojamas personas, piem., Pjatigorskis, Kārlis Flešs, Einšteins. Bruno Valters diriģēja. Kopš tās reizes ik gadus koncertēju Berlīnē, izņemot Hitlera laiku. Pēc kaŗa atkal koncertēju šajā mākslas pilsētā. Pirmo koncertu pēc kaŗa spēlēju, filharmoniešu aicināts. Pie diriģenta pults bija Furtvenglers.

Ar lielu interesi lasu grāmatas, to starpā filozofiskas, piem., Konstantina Brunera apceres par dzīvību un nāvi. Hitlers Bruneŗu no Vācijas padzina kā neārieti, un viņš Holandē nomira. Tagad vairākās valstīs ir Konstantīna Brunera savienība, piem., Toronto, Kanadā.

Daudzus gadus viss manā dzīvē ritēja saskanīgi. Ko paveicu, bija apmēram tas, ko vēlējos darīt: ar savu spēli dot cilvēkiem prieku un dzīves skaidrību, labsajūtu.

No pirmās sievas man ir zēns un meita, bet no otrās divi zēni. Pamazām radusies vēlme mazāk ceļot. Nebraukt tālu projām no ģimenes. Tā atteicu aicinājumu koncertēt Japānā, Indijā, Austrālijā. Tagad dzīvojam Šveicē, kur rīkoju koncertus, un tie man īpaši mīļi, jo tur netieku ieskatīts par viesi. Bet mana Kalifornija tomēr paliek mana Kalifornija."

Otto Krolls

Lielais tautību festivāls notiek Toronto pils. galvas F. Givena protektorātā.

Latvieši Kanādā

TORONTO

Laikraksta galvenais informāto rs R. Norītis, 135 Laird Dr., Toronto 17, Ont., tālr. 421-6074.

DARBA TALKAS LATVIEŠU NAMĀ

notiek otrdienas un ceturtdienas vakaros, pieteikšanās uz vietas, 922-2931, vai pie R. Skujiņa RO 7-9964, vai A. Stikuta HU 1-0431.

Kanadas latviešu skautu jendas vaditāju sanāksmē pārrunāja ierosinājumu par Pašpalīdzības fonda radīšanu pie latviešu skautu organizācijas.

DV Kanadas šaušanas sacīkstēs Bērzainē aicināti piedalīties arī skautu organizācijas dalībnieki. Dalības maksas par piedalīšanos sacīkstēs sedz DV Kanadas valde. Izraudzīja vad. Št. Leimani kā jendas pārstāvi sacīkstēs.

Pēc pārrunām par aizvadīto 13. lielo nometni Happy Hills parkā atzina, ka arī nākamā vasarā lielā nometne būtu rīkojama turpat.

Skautu un gaidu vadītāju sagatavošanas kursi notiks no 18. — 20. septembrim Toronto DV nodaļas namā. Šo vadītāju sagatavošanas kursu vienības priekšnieks būs A. Grigors. Dalībniekiem jāpieteicas pie kursu tehniskā vadītāja J. Dekšņa. Pēc kursiem paredzēts skautu vadītāju svinīgais solījums.

Sidrabenes bērnu vasaras nometne šīni vasarā darbojās 7 nedēļas un kopējais bērnu skaits bija 303. No līdzšinējiem 26 nometnēs vaditājiem un darbiniekiem, 15 izteikuši vēlēšanos nometnē darboties arī nākošā gadā.

Nometnes noslēguma ugunskuru 22. aug. izjauca lietainais laiks. Svētbrīdi māc. A. Cops noturēja nometnes ēdamzālē.

Tāteiku balvas par nometnei ziedoto darbu un līdzekļiem saņēma N. Simanovskis un J. Bārdiņš. Nometnes vadītāji un bērni savukārt ar pieminas balvām apveltīja nometnes komandanti K. Rasu, saimniecības vaditāju V. Pālenu un zēnu nometnes vaditāju Ž. Zentiņu.

Sv. Andreja ev.-lut. draudzes koris atsāk kārtējos mēģinājumus 2. sept., plkst. 8 vakarā, Sv. Andreja baznīcas telpās. Koŗa vadība lūdz pieteikties jaunus dziedātājus visās balsīs.

Prāv. Dr. B. Kokins Sv. Kazimira baznīcā salaulājis Augustīnu Zaksu un Valiju Mileiko. Ligava ir katoju studentu apvienības Dzintars Toronto kopas seniore un strādā par mācības spēku vietējās universitātes bioloģiskā fakultātē, bet līgavainis par mācības spēku Raiersona institūtā.

Latvietis Kārlis Zenaitis nesen ievēlēts par metalirūpniecības strādnieku arodbiedrības vaditāju 3394. nodalai. Šī nodaļa apvieno ap 500 strādnieku, kas nodarbināti Ling Belt Co.

PATEICIBA

Sirsnīgi pateicamies visiem mūsu draugiem par daudzajiem apsveikumiem, ziediem, veltēm, priekšnesumiem un piedalīšanos mūsu dzimšanas dienu atcerē šī gada augustā, īpaši 22. augusta sanāksmes rīkotājiem, Londonas latviešu kopas valdei un dāmu komitejai. Lielā apsveicēju skaita dēļ lai ir atļauts šeit minēt tikai organizācijas: LNAK valdi, DV Kanadas valdi un tās Toronto un Londonas nodaļas, laikrakstus „Latvija Amerikā" un „Laiku", žurnālus „Akadēmisko Dzīvi", „Technisko Apskatu" un „Jauno Gaitu", ALAs Kultūras biroja zinātņu sekciju, Latviešu inženieŗu apvienību ārzemēs, Gaidu Kanadas jendu, Londonas ev. - lut. un katoļu draudzes, Londonas latviešu jaunatnes pulciņu, Londonas latviešu sestdienas skolu, Hamiltonas Latviešu biedrību, Latviešu skolu un Kreditsabiedrību, Toronto Latviešu biedrību un tās Sestdienas skolu, Akadēmisko vienību savienības Toronto kopu, akadēmiskās vienības „Līdumu" un „Austrumu", konkordiju „Zelmeni" un Rigas pirmās ģimnazijas absolventus Kanadā, kā arī skautu un gaidu vecāku padomes.

Pēteris un Aleksis Dreimaņi Kanadas Londonā.

Latviešu kreditsabiedrības bilance pieaugusi

Latviešu Kreditsabiedrības valde nolēmusi sava galvenā biroja telpas sākot ar 1. okt. īrēt Toronto latviešu namā. Tuvākā nākotnē abas puses parakstīs īres līgumu, paredzot kreditsabiedrības biroja telpas augšējā stāvā. Līdz ar to uz latviešu namu tiks pārcelts arī LNAK birojs. Iespējams, ka uz biedru vēlēšanos kreditsabiedrība atsevišķu telpu paturēs arī līdzšinējā vietā, 27 Bloor St., E., par ko izdarīs vispārēju biedru aptauju. Kreditsabiedrības bilance iepriekšējā mēnesī pieaugusi par $32.000 un paredzams, ka viena miljona robeža tiks sasniegta jau šīni ziemā.

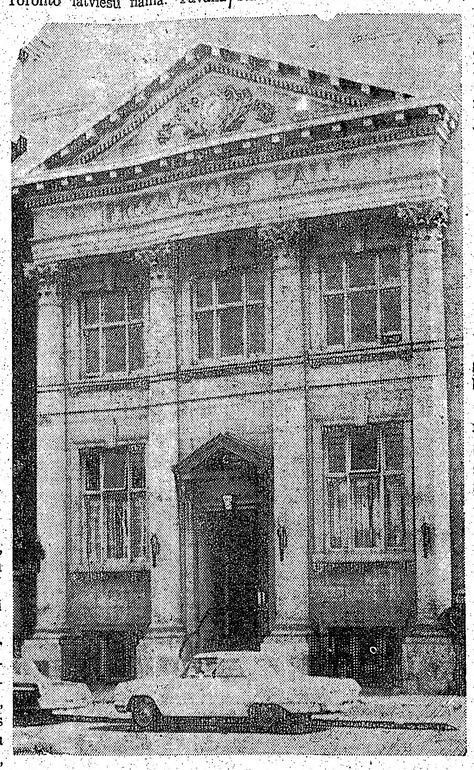

LNAK birojs un Kreditsabiedrības gailvenais kantoris pārcelsies uz Latviešu namu.

KANADAS DV SAIME GATAVOJAS ŠAUŠANAS MEISTARSACĪKSTĒM

Toronto DV nodaļas valdes sēdē Aprūpes daļas vad. A. Akmens ziņoja par 14. jūnija kartīšu ziedojumu vākšanas akciju. Ziedojumos ienākuši $ 988,- un lielāko ziedojuma summu — ($ 20,-) nodevis Dr. ing. J. Balodis no Nova Skotijas. Neskatoties uz atkārtotiem atgādinājumiem presē par norēķināšanos ar kartītēm, labs skaits kartīšu saņēmēju tomēr nav atbildējuši. Biedrzinis R. Strazdiņš informēja par biedru skaita pieaugumu. Nodaļas bibliotēka pēdējā laikā papildināta ar jaunām grāmatām. Bibliotēka līdz 1. oktobrim pieejama publikai piektdienās no plkst. 7—9 vakarā.

Par aizvadītām nodaļas šaušanas sacīkstēm un veiktiem priekšdarbiem Kanadas DV meistarsacīkstēm ziņoja O. Kļavenieks. 5. septembrī Bērzainē sagaida kuplu dalībnieku skaitu. Sacīkstes notiek Kanadas DV kult. un sporta daļas vad. A. Taubes virsvadībā. Organizēšanas techn. darbu kārto DV Toronto nodaļa. Pirmo reizi notiks arī māla baložu šaušanas sacīkstes. Šāvēji aicināti ņemt līdzi savas medību bises. Sacīkstēs līdzdalību pieteikuši arī skauti. Būs šaušanas sacensības arī vanadzēm. Tāpat arī virves vilkšanas un volejbola spēļu sacensības. Pastāvot labiem laika apstākļiem, varēs izmantot arī Bērzaines peldbaseinu. Sacīkšu noslēgumā paredzēta uzvarētāju apbalvošana, ugunskurs un balle. Par sportistu un balles viesu pacienāšanu rūpēsies vanadzes.

Cīnītāju piemiņas dienu sarīkojumus rīkos kopīgi ar pā.-ējām bij. cīnītāju organizācijām un kopām. 14. novembrī rīkos Lāčplēšu dienas atceri. 9. janvārī notiks strēlnieku un leģionāru Ziemas svētku kauju atceres vakars un 6. martā plkv. O. Kalpaka piemiņas sarīk. Minētie sarīkojumi notiks Latviešu namā. Kurzemes cietoksņa atceres vakaru rīkos 8. maijā Saulainē.

Par DV nama apsaimniekošanas iecerēm informēja nama pārzinis V. Jostiņš un pr-ks I. Zamlovskis.

Tuvākā laikā paredzama DV grāmatnīcas un Latvija Amerikā redakcijas biroja pārvietošanās uz Latviešu namu.

Telpām atbrīvojoties, DV namā iecerēti pārkārtojumi. Nama apsaimniekošanas jautājumu izkārtošanu uzticēja īpašai valdes izraudzītai komisijai, kuŗā darbosies I. Zamlovskis, V. Jostiņš, R. Strazdiņš un A. Čivželis.

Tuvākā laikā rikos arī plašāku DV biedru talku Latviešu nama uzkopšanas darbu veikšanai

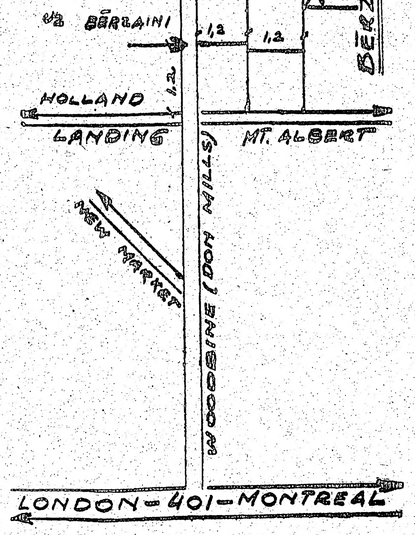

Braucot uz Bērzaini pa Woodbi ne Rd. 25 jūdzes ziemeļos no 400. ceļa jānogriežas pa labi.

PAZIŅOJUMS

Pirmās latviešu ev.-lut. draudzes Toronto padome sasauc draudzes locekļu ārkārtēju sapulci, kas notiks 1964. gada 20. septembrī, plkst. 4.30 pēc pusdienas Andreja baznīcas zālē, ar sekojošu darba kārtību:

1. Sapulces amatpersonu vēlēšanas.
2. Draudzes satversmes 1. nod. 1. panta grozīšana, kas līdzšinējā redakcijā ir: „šīs draudzes vārds un nosaukums ir: „Pirmā latviešu evaņģeliski luteriskā draudze Toronto." Ierosinājums turpmāk saukties: „Sv. Andreja latviešu evaņģeliski luteriskā draudze Toronto."
3. Draudzes satversmes 10. nod. 5. panta grozīšana, kas līdzšinējā redakcijā ir: „. . . ne mazāk kā 10 proc," turpmāk izteikt: „ne mazāk kā 50 aktīvi draudzes locekļi."
4. Zemes gabaļa, apm. 15 akru, pirkšana Sidrabenes paplašināšanai.
5. Dažādi jautājumi.

Draudzes padome.

GENERĀLKONSULS

Mr. R. N. BRYSON

Toronto, tel. 927-5661. 1130 BAY ST.

KONSULS

VILIS TOMSONS

Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q 5210 VICTORIA AVE., APT. 16

LASĪTĀJU VĒSTULES

BĒRNU, SEVIŠĶI VIENIGO BĒRNU, VECAKIEM

Tik bieži gadās dzirdēt: „Cik grūti saprasties ar vienīgiem bērniem!"

Tādi bērni tomēr ir un, pašiem nezinot, izaug izlutināti, patmīlīgi un bieži pat nabadzīgi sirdssiltumā. Vēlākos gados viņiem grūti iekļauties rotaļu, skolas un arī darba biedros, no kā paši cieš, reizēm vai visu mūžu.

Man arī ir tāds vienigais, kas pret savu gribu tika aizvests uz bērnu nometni un pēc daudz pārbaudījumiem atgriezās kā jauns radījums — pieņēmies svarā un garā. Visa pasaule izskatās gaiška.

„Mēs dienu sākām un beidzām ar lūgšanu, dziedājām, vingrojām, dejojām un — brrr — salām, bet tas viss bija lieliski!" — aoim priekā dzirkstot, stāsta mans vienīgais. Jau tagad tiek gudrots, kas nākošajā gadā, uz nometni braucot, jāņem līdzi.

Lielā sajūsmā tiekam stādīti rindā un jāmācās vingrot kā nometnē. Mūsu dārzā nav tādas gaŗas kārts ar galā piestiprinātām virvēm un drošības jostām, tad mēģinātu rādīt, kā mācītāja kungs gājis riņķī, kā lielie puikas. Un Rāsas kundze, ko visu gan viņa pratusi!

Viss nometnē pārdzīvotais kā gaiša gaisma plūst pāri un laužas uz āru — mēs viņojam līdz ar patiesu prieku.

Šis tas būtu jānoklusē: ka telšis runāts angliski un ēsts no aizliegtiem augļiem, ko darīt ir slikti, bet atzistoties sods mīkstinās.

Gribētos ieteikt visiem vienigo vecākiem atļaut savam bērnam iepazīties ar nometnes svētīgo dalīšanās prieku. Dzīve bērnu vienmēr nelutina pēc vecāku vēlēšanās. Pēkšņi uznākušas pārmaiņas ir smagas.

Nometnes audzinātāja darbs nav viegls. Kamēr Pālena kundze varēs sacīt — „Bērni visi ir labi!" — pasaule būs skaista. Šo teikumu tik reti dzird. Lēi viņai un pārējiem daudz Dieva palīdzības.

M. Brukšteine

ALEKSANDRA KĀNBERGA RAKSTU DARBU BIROJS 65 Ferrier Ave., Toronto (pie Danforth & Carlaw) Tel.: HO 3-2667

TORONTO LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA

LATVIAN (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

izdara visas parastās banku operācijas. Izsniedz aizdevumus un maksā 4% gadā par noguldījumiem un 3½% par depozitiem atklātas māju hipotēkas. Birojs atvērts 6 dienas nedēļā.

27 BLOOR ST., E. TORONTO, TEL. 924-2775,

no pirmdienas līdz piektdienai, no plkst. 12—8 vakarā.

Sestdienās — no 15. jūnija līdz 15. septembrim birojs slēgts.

ANDREJSONS APDROŠINA. HI 7-4323

LATVIEŠU NAMS

491 College St. Toronto 4.

922-2931

LATVIEŠU PĀRTIKAS PREČU VEIKALS

SPRING MARKETERIA

150 Lambton Ave., pie Weston Rd. / Rogers Rd.

TORONTO.

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

TORONTO

5. septembrī — plkst. 10 Kanadas DV meistarsacīkstes šaušanā un sporta spēles. Plkst. 20 zaļumballe Toronto latviešu mednieku un makšķernieku īpašumā **Bērzainē.**
5. septembrī — plkst. 8 vak. Kanadas latviešu katoļu apvienības 15 gadu jubilejas balle Kolumbus zālē, 582 **Sherbourne** ielā.
6. septembrī —plkst.5 p. p. Ksenijas Brantes koncerts Sv. Miķeļa katedrāles mūzikas zālē Kanadas Latviešu katoļu apvienības sarīkojums.
8. oktobrī — plkst. 8,30 vakarā Normas Auziņas (vijole) un Ronalda Leonarda (čello) koncerts Unitāriešu baznīcas zālē. Koncertapv. **sarīkojums.**
17. oktobrī — Krizantēmu balle Latviešu namā, TLB dāmu komitejas sarīkojums.
18. oktobrī — Toronto baptistu draudzes 13. gada svētki Walmer Road dievnamā plkst. 3.
23. oktobrī — inženieŗu balle Park Plaza hotelī, sākums pl. 7,30 vakarā.
24. oktobrī — plkst. 7,30 vakarā vīru koŗa Junda koncerts Parkdale Collegiate zālē. DV nod. sarīkojums.

No 24. oktobŗa — 1. novembrim Arnolda Nuliša gleznu izstāde Sv. Jāņa baznīcas zālē, 260 Balmoral.

31. oktobrī — plkst. 17,30 Čikagas. Piecīšu vakars Latviešu namā.

No 31. oktobŗa — 7. novembrim Margaritas Kovaļevskas gleznu izstāde DV namā, 123 **Huron** ielā.

5. novembrī — plkst. 8,30 vakarā Valijas Melliņas (mecosoprāns) un Verenas Stelpas - **Dambrāne**s (klavieres) koncerta Unitāriešu baznīcas zālē. Koncertapvienības sarīkojums.
7. novembrī — plkst. 7,30 vakarā TLB rīko Mārtiņu balli Toronto Latviešu nama zālē.
14. novembrī — plkst. 7 vakarā Lāčplēšu dienas atceres akts, Toronto latviešu nama zālē, 491 College ielā. Plkst. 8 vakarā — Mārtiņu balle.

SV. KATARĪNĀ

12. septembrī — plkst. 7,30 Atlanta kluba telpās St. Cath. M. M. kluba balle.

HAMILTONA

3. oktobrī — plkst. 6,30 vak. Hamiltonas DV gada svētki Connaught viesnīcas Kristallu balles zālē.
14. novembrī — plkst. 6,30 vak. 18. novembŗa svinības Connaught viesnīcas Sheraton zālē.. Rīkotāji: Jaunatnes pulciņš, Latv b-ba un DV nodaļa.

Vieglatlētikas meistarsacīkstēs būvuzņēmēja J. Brožes balvu šogad izcīnīja Viesturs Treigūts.

Izņākusi O. KROLLA

DAUGAVA LATVJU DAINĀS

Maksā $ 1,-.

Pasūtinot izdevniecībā: 75 ¢.

Rakstīt: O. Krolls, 12 Harrison St., Oak Park, Illinois, 60304, USA.

DZ

Senātora Goldvoter

Visu pasauli pārsteidza senātora Goldvotera izraudzīšana par republikāņu partijas kandidātu šī gada prezidenta vēlēšanās. Šī viņa uzvara bija rūpīgi sagatavota, pa daļai līdzēja viņa nostāja pilsoņu tiesību likuma lietā, laikam, ļoti lielā mērā arī viņa noteiktāka stāja ASV ārpolitikas jautājumos. Tiesi pie šī svarīgā jautājuma šoreiz arī pakavēsimies. Savus ārpolitikas principus viņš skaidri formulējis savā grāmatā „Why not victory?" (Mc Graw-Hill Book Company, Inc. New - York, Toronto — London, 1962).

Vispirms autors konstatē, ka pēdējos gados konservātīvo ideoloģija kļuvusi populārāka, jo viņi atzīst ne tikai materiālās, bet arī garīgās vērtības. Viņš atzīmē, ka ASV visu laiku pēc 2. pasaules kaŗa atrodas kaŗa stāvoklī ar komūnismu. Bet kāpēc gan mēs ne reizes nedeklarējam, ka vēlamies uzvaru? Viņš saka: „Kādreiz mēs bijām lepni uz savu stiprumu, uz savu militāro spēku. Tagad, liekas, mēs kaunamies par to." Senātors Goldvoters pasvītro, ka mums nemaz nav vajadzīgs karstais kaŗš pret komūnismu, bet kāpēc gan mēs gatavojamies atbruņoties, uzņemt Sarkano Ķīnu Apvienotās Nācijās, izsniedzam pārtiku un tehnisko palīdzību valstīm, nesaņemot nekā preti.

Ir skaidri jāapzinās, ka ir tikai divas alternātīvas: uzvara vai sakaušana. Mums jāzina mūsu pretinieka nodomi. Mums tie jānoskaidro mūsu skolās, baznīcās, klubos, darba organizācijās. Komūnisti atzīst katru līdzekli savu mērķu sasniegšanai. Mēs esam izšķieduši 500 biljonu dolaru tikai šķietama miera saglabāšanai. Mēs tikai uz īsu laiku ataitam komūnistu uzbrukumu, un tāpēc tik daudz neveiksmju. Tikai tad, kad esam demonstrējuši savu varu, komūnisti ir atkāpušies. Komūnisti vispirms cenšās kādu valsti padarīt neitrālu, lai pēc tam dabūtu savas ietekmes sfairā. Viņi ir panākuši, ka pat Anglijā un Vācijā vērojamas neitrālisma strāvas. Padomju Savienība izmanto arī Apvienotās Nācijas un miera konferences savai propagandai.

Padomju Savienība tiecas pēc pasaules dominācijas, ko atvieglo tas, ka ASV katra konflikta gadījumā iepriekš deklarē, ka nelietos ieročus. Tomēr bumbas un raķetes vien nespēs apturēt komūnismu, bet mēs varam uzvarēt tikai ar pozitīvām idejām. Mums skaidri jādeklarē, ka mēs ticam saviem ideāliem un esam gatavi par tiem cīnīties. Mums jāuzlabo mūsu tehnika ekonomiskā, politiskā, kā kaŗa laukā, lēšanu cīņu lai ASV ir vājāka Savienību, lai visam citāda, ro Džemsons paigne)savā g Might and So sturīgs fakts kad ASV lid nisku bojāju Padomju Sav jās, ka šādi vairākus gadu juši tos aizka ASV virskun ASV ir it kā kas radies pē mešanas Hirō uz Kubu, tad sūtnis Kubā ram par Fid viški viņa b nistiskajām (nepievērsa v Tālāk Gold 1898. g. ASV, jākas par var ar to cīņu, no spāniešu Kubā valdīja Toreiz vēl s ideāli. Turpr uzdrošinājās līdzību Kub jiem, kas p veiksmi Ari vien vairāk Komūnisti a jas Dienvid na, ka „rell un tā gar.dz tekmi, lai ga rētu būt cīņā pret ko Tālāk G ple. 3 svarī Pirmais sais bināto Pasa deklarējušos zīt šīs ties apstiprināja Senāta lēm reiz senāto (Connalli) mu, ka Pa jaukties tās tas vienīgi nāts to ap senātā atsk celšanu, kā pie tā, ka piejautu ne šanu.

Otrs sva bruņošanās rāda, ka a spējama ti brīvotu n diem. Gold skaidri jād pret atbru jadzīgi ierō Te gan jāp

PA ATVĒ

KRĀSNI ZAĻAS EGLES

Meiņa ziemeļos ir maz apdzīvota. Arī ceļu tīkls te nav liels. Uz Meinas valsts pašiem ziemeļiem koki kļūst arvien mazāki, dažās vietās ir pusnokaltušas mazās priedītes. Lai redzētu pirmatnējo mežu, bija jādodas uz Bakstera parku. No miestiņa izbraucot, ceļš ir šaurs, bet Bakstera parkā pa to var braukt tikai viena mašīna. Gar ceļa malām aug krūmi un sīki bērziņi, ceļš ir līkumains un no pujorkiešu viedokļa arī vājas kvalitātes. Mašīna lēkā pa ceļu, liekas, ka sēdekļiem atsperes salūzīs. Ko darīt, ja kāds brauc pretim? Tā domājot, no līkuma parādās zila mašīna, nočīkst bremzes, un abi braucēji apstājas tikai kādu pēdu viens no otra. Nopētot gaŗāmbraukšanas iespējas, abas mašīnas katra savā ceļa pusē brauc pa krūmiem un laimīgi pabraukušas gaŗām, bet tas jāatkārto vēl daudzas reizes. No parka izbraucot, mašīna izskatās kā no mālu bedres izvilkta.

Parks ir mežonīgs, krūmi tik biezi, ka nevar cauri redzēt, nemaz nav ko mēģināt cauri izspiesties. Tā ir makšķernieku paradīze, jo daudzie strautiņi, upītes un ezeriņi ir zivīm bagāti. Ir krūmiem apauguši kalni un pauguri, pāris vietās arī klajākas plav riem varē briežus, b citi dzīvnie līkums pa kā 5 stur

Vēl pēc nadas rok das dolar las, un ieg cijas biro ziņā maz un Ņūbr nadā. La Jāņa līcī torni, kas aizsargātu amerikāņu pamati 8 viļķie gra celts, sve grabā bi bet otrā lielgabali, var redzē tras pilsē

Fandi skaistas skatītāja rakstāmu nā, pāri ras līme Fandi jū Jaunskot sums un var novē krīt.

GENERĀLKONSULS

Mr. R. N. BRYSON

Toronto, tel. 927-5661.
1130 BAY ST.

KONSULS

VILIS TOMSONS

Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16

ALEKSANDRA KĀNBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3 2667

TORONTO
LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA

LATVIAN (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

Izdara visas parastās banku operācijas. Izsniedz aizdevumus un maksā 4% gadā par noguldījumiem un 3½% par depozītiem, atklātas māju hipotēkas. Birojs atvērts 6 dienas nedēļā.

27 BLOOR ST., E. TORONTO,
TEL. 924-2775,
no pirmdienas līdz piektdienai, no plkst. 12—8 vakarā.
Sestdienās — no 15. jūnija līdz 15. septembrim birojs slēgts.

ANDREJSONS
APDROŠINA.
HI 7-4323

LATVIEŠU NAMS
491 College St.
Toronto 4.
922-2931

iepazīties ar nometnes svētīgo dalīšanās prieku. Dzīve bērnu vienmēr nelutina pēc vecāku vēlēšanās. Pēkšņi uznākušas pārmaiņas ir smagas.

Nometnes audzinātāja darbs nav viegls. Kamēr Pālena kundze varēs saciet — „Bērni visi ir labi!" — pasaule būs skaista. Šo teikumu tik reti dzird. Lai viņai un pārējiem daudz Dieva palīdzības. M. Brukšteine

AS PREČU VEIKALS
ARKETERIA
Weston Rd. / Rogers Rd.
ONTO.

U KALENDĀRS

Sv. Jāņa baznīcas zālē, 200 Balmoral.

31. oktobrī — plkst. 17,30 Čikāgas Piecīšu vakars Latviešu namā.

No 31. oktobra — 7. novembrim Margaritas Kovaļevskas gleznu izstāde DV namā, 123 Huron ielā.

5. novembrī — plkst. 8,30 vakarā Valijas Melliņas (mecosoprāns) un Verenas Stelpas - Dambrānes (klavieres) koncerts Unitāriešu baznīcas zālē. Koncertapvienības sarikojums.

7. novembrī — plkst. 7,30 vakarā TLB rīko Mārtiņu balli Toronto Latviešu nama zālē.

14. novembrī — plkst. 7 vakarā Lāčplēšu dienas atceres akts, Toronto latviešu nama zālē, 491 College ielā. Plkst. 8 vakarā — Mārtiņu balle.

SV. KATARĪNES

12. septembrī — plkst. 7,30 Atlanta kluba telpās St. Cath. M. M. kluba balle.

HAMILTONA

3. oktobrī — plkst. 6,30 vak. Hamiltonas DV gada svētki Connaught viesnīcas Kristallu balles zālē.

14. novembrī — plkst. 6,30 vak. 18. novembra svinības Connaught viesnīcas Sheraton zālē. Rīkotāji: Jaunatnes pulciņš, Latv b-ba un DV nodaļa.

Dzīve Savienotās Valstīs

Senātora Goldvotera ārpolitiskie principi

Visu pasauli pārsteidza senātora Goldvotera izraudzīšana par republikāņu partijas kandidātu šī gada prezidenta vēlēšanās. Šī viņa uzvara bija rūpīgi sagatavota, pa daļai līdzēja viņa nostāja pilsoņu tiesību likuma lietā, taču lielā mērā arī viņa noteiktāka stāja ASV ārpolitikas jautājumos. Tieši pie šī svarīgā jautājuma šoreiz arī pakavēsimies. Savus ārpolitikas principus viņš skaidri formulējis savā grāmatā „Why not victory?" (Mc Graw-Hill Book Company, Inc. New - York, Toronto — London, 1962).

Vispirms autors konstatē, ka pēdējos gados konservatīvo ideoloģija kļuvusi populārāka, jo viņi atzīst ne tikai materiālās, bet arī garīgās vērtības. Viņš atzīmē, ka ASV visu laiku pēc 2. pasaules kara atrodas kara stāvoklī ar komūnismu. Bet kāpēc gan mēs ne reizes nedeklarējam, ka vēlamies uzvaru? Viņš saka: „Kādreiz mēs bijām lepni uz savu stiprumu, uz savu militāro spēku. Tagad, liekas, mēs kaunamies par to." Senātors Goldvoters pasvītro, ka mums nemaz nav vajadzīgs karstais karš pret komūnismu, bet kāpēc gan mēs gatavojamies atbruņoties, uzņemt Sarkano Ķīnu Apvienotās Nācijās, izsniedzam pārtiku un tehnisko palīdzību valstīm, nesaņemot nekā pretī.

Ir skaidri jāapzinās, ka ir tikai divas alternātīvas: uzvara vai sakaušana. Mums jāzina mūsu pretinieka nodomi. Mums tie jānoskaidro mūsu skolās, baznīcās, klubos, darba organizācijās. Komūnisti atzīst katru līdzekli savu mērķu sasniegšanai. Mēs esam izšķieduši 500 biljonu dolaru tikai šķietama miera saglabāšanai. Mēs tikai uz īsu laiku atsitam komūnistu uzbrukumu, un tāpēc tik daudz neveiksmju. Tikai tad, kad esam demonstrējuši savu varu, komūnisti ir atkāpušies. Komūnisti vispirms cenšās kādu valsti padarīt neitrālu, lai pēc tam dabūtu savas ietekmes sfairā. Viņi ir panākuši, ka pat Anglijā un Vācijā vērojamas neitrālisma strāvas. Padomju Savienība izmanto arī Apvienotās Nācijas un miera konferences savai propagandai.

Padomju Savienība tiecas pēc pasaules dominācijas, ko atvieglo tas, ka ASV katra konflikta gadījumā iepriekš deklarē, ka nelietos ieročus. Tomēr bumbas un raketes vien nespēs apturēt komūnismu, bet mēs varam uzvarēt tikai ar pozitīvām idejām. Mums skaidri jādeklarē, ka mēs ticam saviem ideāliem un esam gatavi par tiem cīnīties. Mums jāuzlabo mūsu tehnika ekonomiskā, politiskā un psiholoģiskā kara laukā. Kenedijs savā vēlēšanu cīņu laikā skandināja, ka ASV ir vājāka par Padomju Savienību, lai gan īstenība ir pavisam citāda, kā to piem. pasvītro Džemsons Kampeins (Campaigne) savā grāmatā „American Might and Soviet Might". Raksturīgs fakts ir tas, ka 1955. g., kad ASV lidaparāts U-2 tehnisku bojājumu dēļ nogāzās Padomju Savienībā, noskaidrojās, ka šādi lidojumi notikuši vairākus gadus un krievi nespējuši tos aizkavēt, kas liecina par ASV virskundzību gaisa telpā. ASV ir it kā vainas komplekss, kas radies pēc atombumbas nomešanas Hirošimā. Kas zīmējas uz Kubu, tad jau 1957. g. ASV sūtnis Kubā ziņoja ārlietu resoram par Fideļa Kastro un sevišķi viņa brāļa Raula komūnistiskajām tendencēm, bet tam nepievērsa vērību.

Tālāk Goldvoters atgādina, ka 1898. g. ASV, būdamas toreiz vājākas par vareno Spāniju, uzsāka ar to cīņu, lai atbrīvotu Kubu no spāniešu brutālās varas, kad Kubā valdīja bads un slimības. Toreiz vēl spēcīgi bija 1776. g. ideāli. Turpretī 1961. gadā ASV uzdrošinājās sniegt aviācijas palīdzību Kubas brīvības cīnītājiem, kas piedzīvoja smagu neveiksmi Arī Monro doktrīna arvien vairāk zaudē savu nozīmi. Komūnisti arvien vairāk iefiltrējas Dienvidamerikā, kur sludina, ka „reliģija ir opijs tautai", un tā garīdzniekī zaudē savu ietekmi, lai gan katoļu baznīca varētu būt labākais sabiedrotais cīņā pret komūnismu.

Tālāk Goldvoters pakavējās pie 3 svarīgiem jautājumiem. Pirmais saistās ar 1945. g. nodibināto Pasaules tiesu. ASV ir deklarējušas, ka ir ar mieru atzīt šīs tiesas jurisdikciju, ko apstiprināja ar 1945. g. 28. jūlija Senāta lēmumu. Tomēr jau toreiz senātors Toms Konnalli (Connalli) proponēja ierobežojumu, ka Pasaules tiesa nevar iejaukties tādās lietās, kas pakļautas vienīgi ASV jurisdikcijai. Senāts to apstiprināja. Bet tagad senātā atskan balsis par tā atcelšanu, kas varētu novest piem. pie tā, ka komūnistu valstis nepieļautu nevienu spiega notiesāšanu.

Otrs svarīgs jautājums ir atbruņošanās. Autors pareizi norāda, ka atbruņošanās būtu iespējama tikai tad, ja pasauli atbrīvotu no komūnisma draudiem. Goldvoters saka, ka ASV skaidri jādeklarē, ka mēs esam pret atbruņošanos, jo mums vajadzīgi ieroči sevis aizstāvēšanai. Te gan jāņem vērā, ka šādu gadījumu komūnisti plaši izmantotu savai propagandai. Autors ir neapmierināts arī ar pašreizējo stāvokli Apvienotajās Nācijās. ASV maksā visvairāk, bet tās ietekme nav pietiekami liela. Ja Sarkano Ķīnu uzņemtu Apvienotās Nācijās, ASV vajadzētu pārtraukt savu materiālo atbalstu.

Senātora Goldvotera ārpolitikas uzskati sevišķi spilgti izceļas, ja tos salīdzina ar Senāta ārlietu komisijas priekšsēža Fullbraita (Fullbright) uzskatiem, kas atspoguļo arī ārlietu resora un valdības uzskatus. Pēc Fullbraita uzskatiem uzvarēt komūnismu nav iespējams, tāpēc vajadzīga mierīga koeksistence. Līdz ar to nepieciešamas sarunas un jāslēdz kompromisi.

Komūnisti cenšas iepotēt uzskatu, ka karš pret komūnismu novedīs pie civilizācijas iznīcināšanas. Līdz ar to viņi kultivē bailes. Fullbraita domāšanā ir tikai divas alternātīvas: vai nu piekāpšanās Padomju Savienības priekšā, vai atomkarš Šāda domāšana noved pie arvien lielākas piekāpšanās un ienaidnieka aktivitāte arvien vairāk pieaug. Turpretī mums ir iespēja demonstrēt varu, un katrreiz, kad tas tiks darīts, komūnisti piekāpās. Mūsu princips ir — izlietot visus saimnieciskos, politiskos un psiholoģiskos cīņas līdzekļus, lai nebūtu vajadzības pēc atmakara. Mums nevajaga atbalstīt komūnistus ar savu tirdzniecību, ar politiskām koncesijām, ar tehnikas nosūtīšanu, ar pārāk maigu valodu Apvienotajās Nācijās, ar braukšanu uz Maskavu, ar Kastro tipa revolūcionāru atbalstīšanu.

Ilmārs Strauts

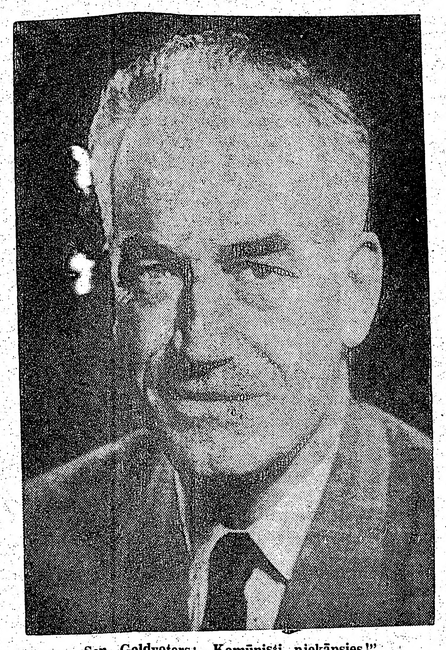

Sen. Goldvoters: „Komūnisti piekāpsies!"

Drošam pieder nākotne

Šī paruna ir tautas piedzīvojumu un novērojumu rezultāts, ko arī psichologi ir atzinuši. To ievērojot savā rīcībā, cilvēks nodrošina sev veselīgu dzīves veidu. Bet ne visiem cilvēkiem ir lemts būt drosmīgiem. Tam ir vairāki cēloņi. Starp tiem ir dažāda rakstura neveiksmes. Tās mazina cilvēka paļāvību saviem spēkiem un spējām un līdz ar to rada mazdūšību un bailes, kuŗām pastiprinoties, viņš bieži vien sāk izvairīties no aktīvas piedalīšanās sabiedriskajā dzīvē, lai izsargātu sevi no neveiksmēm, kas šajā darbā nav noslēpjamas.

Baiļu pamatā, pēc psichologu domām ,esot nedrošība, kas varot attīstīties jau bērnībā un, kā jau minēts, sevišķi pastiprināties dzīves neveiksmēs .To visbiežāk piedzīvojot personas, kas esot augstās domās par savām spējām, lai gan tās neatbilstot īstenībai. Tad cilvēks piedzīvojot neveiksmes, līdzīgi mazvērtības sajūtas eksplozijai, kam parasti sekojot izvairīšanās no atbildīgas rīcības un izolēšanās no aktīvas dzīves, bet viņš paliekot iedomīgs un augstprātīgs.

Ja nu bailes izraisa mazdūšību un neuzņēmību, tad drosmes ietekmē cilvēks kļūst uzņēmīgs. Kam drosme, tas dodas pretim grūtībām un dažreiz pat briesmām. Viņš meklē darbu un cenšas tajā panākt arvien labākus rezultātus, ja arī kādreiz jāpiedzīvo neveiksme. Piepūle ar panākumiem pamudina cilvēku drošāk turpināt savu augšupeju un sasniegt lielāku pilnību, kas mazdūšīgajam reti izdodas, ja vispār tāda persona uz to ir spējīga. Kā jau aizrādīts, kam drosme, tas nebaidās no neveiksmēm, bet mācās no tām un ir ar mieru pieņemt no citiem palīdzību, kā arī izpalīdzēt viņiem.

Vispār ar citiem cilvēkiem drosmīgais ir draudzīgs, biedrisks, cilvēcīgs. Mazdūšīgais ir egoists, kam nav drosmes otram nav paļāvības Augstākai Būtei un citiem cilvēkiem.

Uzticība citiem ietekmē arī pašu tās pārdzīvotāju: kam ar citiem ir kopīgi pārdzīvojumi un draudzīgas saites, tas nebaidās arī no savām dvēseles stīgām, kaut tās būtu arī ļoti sāpīgas. Līdz ar to viņš neievelkas sevī, bet gan kļūst sabiedriskāks un pat spēj pārveidot kopdzīvi. Tāds cilvēks parasti arī pats kļūst pilnīgāks garīgā ziņā, lai gan apzinās, ka viņam, tāpat kā citiem, ir savi trūkumi un vājības.

Trimdā daudzas personas ir piedzīvojušas neveiksmes, kas viņas ir dziļi ietekmējušas, īpaši atkārtošanās gadījumos. Tāpēc nav jābrīnās, ka šādi individi atrodas baiļu ietekmē, ka tik viņiem atkal nav jāpiedzīvo neveiksme. Līdz ar to viņi kļūst neaktīvi kā savā personīgajā dzīvē un darbā, tā arī sabiedriskajā laikā. Bēglu gaitu pārdzīvajumi arī ietilpst ikviena tautiešu neveiksmju sfairā, tikai plašākā mērogā, kas tomēr dziļi ietekmē katra latvieša dvēseli.

Bet netrūkst personu, kas savā laikā, visu to apzinoties, tomēr bija aktīvi nacionāli sabiedriskā laukā. Vairāki neveiksmju piedzīvojumi darbā un dažās personīgās dzīves nozarēs viņus negatīvi ir ietekmējuši, pamudinot kritizēt šejienes dzīves iekārtu un izturēšanos pret jaunieceļotājiem. Līdz ar to šīs personas arvienu kļūst atturīgākas sabiedriskā darbā un bieži no tā izvairās. Šie novērojumi liecina, ka personīgās nedrošības un neveiksmju izraisītās bailes, varbūt zemapziņā, ietekmē arī mūsu tautiešu rīcību, kāpēc viņi kļūst pasīvāki nacionāli sabiedriskajā darbā. P. Dreimanis

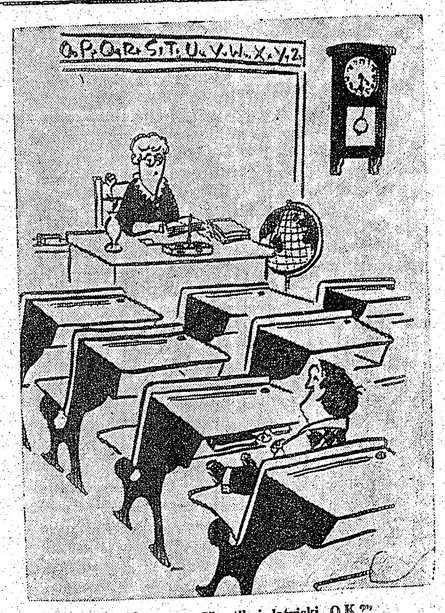

Jānītis: „Runāšu tikai latviski. O.K.?"

Dvīņu pilsētas Minesotā

CIEMOS PIE KARA BIEDRA

Dvīņu pilsētu vecie latviešu strēlnieki, skaitā 17, 2 no tiem Lāčplēšu kara ordeņa kavalieri, iekļaujas kā kopa DV apvienībā Minesotā.

Bijām 18, bet viens strēlnieks lāčplēsis šopavasar pārcēlās uz dzīvi Kanādā pie tuviniekiem.

Divi vecākie strēlnieki šoruden pārkāps 87 gadu slieksni, 1 — 81 g., un visjaunākais — 64 g. Kā jau visi veci cīnītāji — mazā skaitā, lielos gados. Tepat visi jau pensionāri.

Strēlnieks I. Ciris ar kundzi Olgu šo vasaru pavada savā vasaras mītnē Viskonsinā pie Blakē ezera. Klusa vietiņa, jauka apkārtne, ezerā lieliska makšķerēšana. Aicināja vecos kara biedrus pie sevis ciemā.

Nav viegli veciešiem ciemos braukt. Tikai dažiem no mums ir savi transporta līdzekļi, dažus pie gultas vai mājas režīma saistījusi slimība, daži nepaties tālāku autobraucienu.

Bet kas gan bij. karavīrus vairāk saista kopā un liek satikties, ja ne kara laiku atmiņas kara laukos slēgtā asins brālība? Tādēļ izbraukumā uz Ciru vasaras mītni Viskonsinā piedalījās tomēr puse no kopas.

Viesmīlīgā Ciru mājā pavadījām jauku nedēļas nogali. Draudzīgās pārrunās laiks pagāja nemanot. Strēlnieks J. Auziņš ļoti interesanti stāstīja par latviešu strēlnieku (Sibirijā saformēto) Troickas pulka 1000 klm garo apkārtceļojumu ar Latvijas karogu caur Sibiriju uz Latviju, pa ceļam izcīnot arī dažas smagas kaujas ar boļševikiem; pastāstīja arī par tanī pašā laikā un tais pašās vietās pieredzētām poļu un čechu kauju vienību gaitām.

Strēlnieku kopas sekretārs Fr. Kalniņš ar humoru stāstīja dažādus jautrus piedzīvojumus.

Sirsnīgs paldies kopas vārdā strēlniekam J. Cirim ar kundzi par viesmīlīgo uzņemšanu un gādību.

Andr. L.

AICINĀJUMS LATVIEŠU KOMPONISTIEM

Latviešu koŗu apvienība ASV izdos vēl neiespiestu jaukta un sieviešu koŗa dziesmu krājumu. Apvienbas valde lūdz visus latviešu komponistus iesūtīt savus oriģinālos vai tautas dziesmu skaņdarbus korim līdz 1964. gada 1. decembrim uz adresi:

Valdis Aldiņš, 45 Ironwood Dr., R 3, Vernon, Conn., 06086, USA.

Vēlams minēt dziesmu komponēšanas laiku un arī teksta autoru.

SAVIENOTĀS VALSTIS

Mūsu Ņujorkas redakcijas vadītāja red. V. Irbes jaunā adrese ir: 4035 Rombouts Ave., BRONX, N. Y. 10466. Tālrunis 994-7917.

DETROITA

Svētdien Sandy Ridge šautuvē atkal notika gadskārtējās internās DV šāvēju kopas rīkotās sacensības. Šaušanā ar mazkalibra šautenēm piedalījās 8 dalībnieki un pirmo vietu ar 134 pkt. no iespējamiem 150 izcīnīja vecmeistars un vairākkārtējais uzvarētājs DV ASV meistarsacīkstēs V. Lenšs, 2. vietā E. Abermanis ar 132 pkt. un 3. vietā J. Kovaļenko ar 125 pkt.

Kupla bija piedalīšanās jaunatnes klasē. Pirmo vietu ar 90 pkt. ieguva Juris Kovaļenko, 2. v. ar 89 pkt. Māris Priedītis un trešo vietu ar 64 pkt. Zaiga Kovaļenko.

Māla baložu šaušanā pirmo vietu ieguva J. Kovaļenko, 2. v. ierindojās J. Lenšs un 3. v. G. Ejups.

Sacensības vadīja J. Skrīveris.

Uzvarētāji saņēma vērtīgas balvas. P. Z.

KALAMAZŪ

Kārtējā Daugavas Vanadžu sanāksmē pr-ces D. Jumiķes mājā ieradās arī DV apvienības priekšnieks A. Minka, kuŗš uzrunāja sapulcētās vanadzes un dziesmu ansambļa pr-cei Elfridai Ozolai pasniedza DV ASV zemes valdes goda rakstu.

Uz Ņujorkas roveŗu un lielgaidu pirmo lielo nometni Imanta izbrauks gaidu vienības vad. G. Sīka, dižskautu vad. A. Purmalis un 5 lielgaldas. Roveŗi darba apstākļu dēļ nometnē nevar piedalīties.

23. augustā DV apv. šautuvē, kuŗa ierīkota labvēļa J. Ulpa saimniecībā, notika apvienības gadskārtējās šaušanas sacensības. Sacensības vadīja pr-dis A. Minka un par tiesnešiem darbojās J. Ritums, J. Kalniņš un J. Melnūdris. 1. vietu ar 135 punktiem no iespējamiem 150 ieguva L. Skurpšķelis, 2.v. — K. Sedliņš un 3. v. — A. Kālmanis. Dāmu-klasē pirmajā vietā D. Jumiķe, 2. v. — L. Rituma. Pārsteiguma balvu ieguva J. Ulps. Mednieku - makšķernieku kluba dāvāto ceļojošo balvu pēc 3 gadu kopsavilktiem punktiem īpašumā saņēma Alf. Minka. Balvas un godalgas izsniedza DV šaušanas sekcijas vad. J. Ritums. Pēc sacensībām notika kopīgs azaids, kuŗam galdus bija klājušas vanadzes kopīgi ar mājasmāti un mājastēvu.

12. septembrī DV apvienība rīko teātŗa izrādi „Septiņas vecmeitas".

Valdis Āriņš beidzis Rietumu Mičigenas universitāti, iegūdams M. A. gradu paidagoģijā. Viņš turpinās studijas Dr. gradam.

ASV BAZNĪCAS

NUJORKĀ

6. septembrī pl. 2.00 Port Vašingtonā, Mūsu Pestītāja baznīcā māc. O. Gulbis; pl. 9.15 no rīta draudzes lauku īpašumā, sakarā ar roveŗu un lielgaidu nometnes noslēgumu, māc. R. Zariņš.

(Bruklinā un Bronksā dievkalpojumu nebūs.)

ČIKĀGA

Čikāgas latviešu ev. - lut. Cīņas draudze, 5015 W. Ferdinand St.

6. septembrī, plkst. 11 dievkalpojums, mācītājs A. Rautenšilds.

AURORA

320 Downers Place, Mūsu Pestītāja baznīcā.

Latvijas ev. - lut. baznīcas Sv. Pāvila draudze — 1648 So. 11th Ave., Meivudā. Mācītājs Pāvils Kirsons, tel. FI 3-2420.

DETROITA

Sv. Pāvila ev. - lut. draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdien, plkst. 12 dienā Holy Trinity ev. - lut. baznīcā, Maxwell un E. Warren Avenues, pie Van Dyke. Turpat plkst. 11 notiek Latviešu skola un bērnu dārzs. Baznīcas, skolas un grāmatu galda telefons: WA 2-2248. Māc. V. Laventāls.

6. septembrī dievkalpojums

OAKLANDĒ

Centrālā luterāņu baznīcā, 219 Ridgeway Ave.

BURLINGEMA, KAL.

Burlingamā, Lutheran Church of the Good Shepherd, 301 Burlingame Ave

Sestdien, 12. septembrī, plkst. 7 vak. Labā Gana baznīcā dievkalpojums Burlingēmas kopā.

SAKRAMENTO

Sakramento, Sv. Krusta ev. - lut. baznīcā, 45 un H ielā.

Santa - Rosā, Betlemes baznīca, Upper ielā 733.

KLIVLENDĀ

Klivlendas latviešu ev. - lut. Miera draudzes dievkalpojumi Zion luterāņu baznīcā, 2062 E. 30. ielas un Prospect Ave. krustojumā. Mācītāja K. Santiņa, 3625 W. 214th St. Fairview Park, Ohio, 44126.

PA ATVĒRTU LOGU

KRĀSNI ZAĻAS EGLES

Meiņa ziemeļos ir maz apdzīvota. Arī ceļu tīkls te nav liels. Uz Meinas valsts pašiem ziemeļiem koki kļūst arvien mazāki, dažās vietās ir pusnokaltušas māžās priedītes. Lai redzētu pirmatnējo mežu, bija jādodas uz Bakstera parku. No miestiņa izbraucot, ceļš ir šaurs, bet Bakstera parkā pa to var braukt tikai viena mašīna. Gar ceļa malām aug krūmi un sīki bērziņi, ceļš ir līkumains un no ņujorkiešu viedokļa arī vājas kvalitātes. Mašīna lēkā pa ceļu, liekas, ka sēdekļiem atsperes salūzīs. Ko darīt, ja kāds brauc pretim? Tā domājot, no likuma parādās zila mašīna, nočīkst bremzes, un abi braucēji apstājas tikai kādu pēdu viens no otra. Nopētot garāmbraukšanas iespējas, abas mašīnas katra savā ceļa pusē brauc pa krūmiem un laimīgi pabraukušas garām, bet tas jāatkārto vēl daudzas reizes. No parka izbraucot, mašīna izskatās kā no mālu bedres izvilkta.

Parks ir mežonīgs, krūmi tik biezi, ka nevar cauri redzēt, nemaz nav ko mēģināt cauri izspiesties. Tā ir makšķernieku paradīze, jo daudzie strautiņi, upītes un ezeriņi ir zivīm bagāti Ir krūmiem apauguši kalni un pauguri, pāris vietās arī klajākas plavas un purvi. No zvērlem varēja redzēt tikai divus briežus, bet, droši vien, ir arī citi dzīvnieki. Nepilnu 100 jūdžu līkums pa parku aizņēma vairāk kā 5 stundas braukšanas laika.

Vēl pēc stundas jau pāri Kanadas robežai, iemainīti Kanadas dolari, kuŗu kurss atkal ceļas, un iegūta literatūra informācijas birojā. Dabas veidojumu ziņā maz atšķirības starp Meinu un Ņūbransvikas provinci Kanadā. Lankastras pilsētiņā Sv. Jāņa līcī var apskatīt Martello torni, kas celts 1812. gadā, lai aizsargātu pilsētu no iespējamā amerikāņu iebrukuma. Torņa pamati 8 pēdas biezi, daži atsevišķie granīta bluķi, no kā tornis celts, sver ap 550 mārciņu. Pagrabā bijusi pulvera noliktava, bet otrā stāvā novietoti vecie lielgabali. No torņa virsotnes var redzēt Sv. Jāņa un Lankastras pilsētiņas pakalnē.

Pandi nacionālā parkā aug skaistas tumši zaļas egles, kas skatītāja acis pievelk ar neapraksttāmu burvību. Parks ir kalnā, pāri par 1000 pēdu virs jūras līmeņa, no tā var pārskatīt Fandi jūras līci un pāri tam Jaunskotijas krastus. Šeit paisums un bēgums ir tik liels, ka var novērot, kā ūdens ceļas vai krīt.

Sv. Jāņa pilsētā tas ir ap 20 pēdu, vai 1 colla minūtē. Šis pilsētiņas pusē bijis jāspridzina klintis, bet otrā malā jānostiprina klinšu bluķi, lai kāds nedrošāks auto braucējs neleveltos akmeņainā līcī vai jūras dziļumos. Daudzie koki un spirgtais jūras gaiss patikami atsvaidzina ceļotāju.

Cilvēki ir rūpējušies, lai ceļotājs te varētu pavadīt ērtas dienas, ierīkojot skaistākajās vietās auto novietošanas iespējas, rūpējoties par piemērotiem suvenīriem, par ērtām nakts mājām un krietnām pusdienām. Protams, viņu pūles arī pietiekami jāatlīdzina, kad naudas zīmes vai ceļotāju čeki maina īpašniekus. Paliek tomēr sajūta, ka maksāts ir par kaut ko, ko bija vērts redzēt, kaut arī paliek vēlēšanās, lai dolaru žūksnis nebūtu tik liels.

Restorānos var dabūt krietnus vēžus, ko ar collmēru grūti izmērīt. Viesis var pats izmeklēt vēlamo eksemplāru un aiz lielajām splēm izvilkt no ūdens (laipnas rokas palīdz arī to izdarīt), lai pēc tam iemestu karstajā ūdenī katlā un pēc nedaudz minūtēm saņemtu jau sarkani novārītu. Šī ir vēžu un kartupeļu zeme.

Visus marku krājēju nodaļai šīs nodaļas red. M. Zichmanim, Tālr. BA 1-7760.

Ideoloģiskā cīņa pārvieto jusies uz pastmarkām

(A.P.) — Kopš pasta satiksmes sākuma gadiem un pirmo pastmarku iespiešanas ir iegājusies tradicija, kādas valsts nozīmīgākos notikumus, nacionālā lepnuma izpausmei vai arī kādas izcilākas jubilejas atzīmēt ar speciāliem pieminas pastmarku izdevumiem, nereti veltījot šiem notikumiem pat veselas marku serijas, kā to šogad darīja Anglija, sakarā ar Šekspīra 400 g. dzimšanas dienas piemiņas svinībām.

Vēl nepiedzīvotu pilnīgi jaunu tradīciju pašreiz izvēlējusies komūnistiskā Ķīna, kas, kā zināms, jau ilgāku laiku atrodas asās ideoloģiskās pretešķībās ar otru komūnistisko kolosu — Padomju Savienību.

Savas ideoloģiskās līnijas pasvītrošanai un propagandēšanai ārzemēs un arī citās Pad. S-bas satelītu zemēs, sarkanās pūku zemes pasta pārvalde savu jaunāko pastmarku seriju izdevusi tīrās propagandas nolūkos, ar šo izdevumu pastāvošo konfliktu abu valstu starpā vēl pastiprinot un visai asiem zobiem iekožot sava ideoloģiskā pretinieka miesā.

Jau pagājušajā gadā, sakarā ar dialektiskā materiālisma tēva Kārļa Marksa 80 g. nāves dienu, Ķīnas pasta pārvalde izdeva speciālu Marksa piemiņas seriju ar trijām dažādu vērtību mrkām. Šim izdevumam tagad pievienojusies daudz „politiskāka" satura serija, arī ar trīs dažādu vērtību markām. Uzmanības centrā liekama marka, kurā profila skatā redzami ne vien Markss, Engels un Ļeņins, bet cienīgi blakus viņiem arī Padomju dižvīru nozākātais un nopeltais „tētiņš" Staļins. Ikviens ķinietis tagad šo marku var iegādāties jebkurā pasta kantorī un, to uzlīpinot uz vēstules, būt piepalīdzīgs lielā ideoloģiskā cīņā.

Uz otras šīs serijas markas redzams strādnieku pulis, kas sapulcināts aiz sarkaniem karogiem, bet uz trešās nobildēts Kubas bārdainais diktātors Kastro. Šī marka gan izdota it kā antikoloniālisma kampaņas ietvaros, bet pēc savas būtības tā nav nekas cits, kā viltīga glaimošana Kubas diktātoram, jo visiem taču zināms, ka Kastro līdz šim bijis un vēl aizvien ir lielos draugos ar Chruščevu. Zem Kastro nobildējuma ķīniešu valodā iespiests sauklis „ilgu mūžu revolūcionārai sociālistiskai Kubai."

Ja filatelistu aprindas līdzšinējiem komūnistiskās Ķīnas pastmarku izdevumiem piešķīra samērā lielu interesi, jo šīs markas kā zīmējumu, tā arī krāsu izvēles ziņā bija visai pievilcīgas, tad uz jauno propagandas izdevumu filatelisti raugās ar skepsi, un var droši apgalvot, ka vismaz krājēju aprindās tas lielāku uzmanību nesaistīs. Arī vērtības ziņā propagandas izdevums būs un paliks „vērtīgs" tikai ideoloģiskās cīņas nolūkos.

VAI LAIKRAKSTU SAŅEMAT KĀRTĪGI?
Vai esat nokārtojuši abonementu?

DIENVIDFRANCIJA: PERPIŅJANA UN TĀS APKĀRTNE

Prada ir viegli sasniedzama no Perpiņjanas, kur apmetas P. Kasala koncertu publikas vairums. Perpiņjana ir dienvidaustrumu Francijas tūrisma centrs. No turienes tiek rīkotas ekskursijas uz dažādiem Francijas un Spānijas novadiem. Viena no skaistākām ekskursijām Perpiņjanas tuvākā apkārtnē ir brauciens uz „Sārto krastu" (Côte Vermeille). Jūras izrobotais krasts ir dzeltensārts, kopā ar sarkanjumtainajām celtnēm un zilajo jūru tas rada brīnišķīgu krāsu simfoniju. Ceļš vijas gar pašu jūras krastu. Sevišķi gleznaina ir nelielā zvejnieku osta Koliūra. Tā lepojas ar veco (13. g. s.) Templa ordeņa bruņinieku pili un 17. g. s. baznīcu, kurā ir skaists baroka stila altāris ar apzeltītām koka skulptūrām. Krastmalā zvejnieku laivas, un krodziņos var redzēt interesantus zvejnieku tipus. Ne par velti Koliūru sevišķi iecienījuši gleznotāji. Brauciens noslēdzas ar viņa pagrabu apskati Baniūlā, jo pēdējā slavena ar savu vīnu. Redzam milzīgas mucas pagrabos, redzam kā „uz slīdošās lentes" tiek pildītas un aizkorķētas vīna pudeles — 1500 pudeļu vienā stundā . . . un beidzot visus tūristus pacienā ar vīnu. „Sārtais krasts" ir ļoti iecienīta tūristu nometņu vieta (camping): pagājušā vasarā šeit uzturējusies apm. 100.000 tūristu. Redzam laukumus, kur auto un teltis novietoti cieši viens pie otra. Nesaprotu, kā var atpūsties un justies labi tādos apstākļos! . . . Peldu viesi „Sārtajā krastā" jūtas brīvi: nav nekādu ģērbšanās ierobežojumu — redzu dāmas un kungus peldu kostīmos staigājot un iepērkoties pilsētiņu ielās.

Neaizmirstams paliks brauciens uz Francijas Pireneju augstāko galotni Kanigū (2785 m. augstumā). Autobuss noved tūristus tik tālu augšā, cik ir iespējams; braucējus pārsēdina vecās cikstošās „kastēs," kuras franči sauc par „jeeps,' (6 personas katrā), un tad sākas neaprakstāmi gleznains, bet arī neciens arvien augstāk kalnā. aprakstāmi drausmigs brauciens. Ceļš ir neticami šaurs un slikts, pie tam milzīgā augstumā, bez barjerām bistamās vietās, kur dažu centimetru attālumā rēgojas bezdibenis; mūsu „kaste" šūpojas kā Noasa šķirsts! . . . Briesmīgi liekas biežie pagriezieni (pavisam 44). Stāvoklis ir sevišķi bīstams, ja pretim brauc lidzīga „kaste." Braucējam ar vājākiem nerviem liekas, ka viņš vairs neatgriezīsies dzīvs no šī ceļojuma. Vienīgā cerība — rūdītie, piedzīvojušie šoferi! . . . Bet garām slīdošās ainavas ir pasakainas savā mežonīgā skaistumā: stāvas klinšu sienas, gan kailas, gan skuju kokiem apaugušas, vietām galotnēs vēl redzami sniega traipi, reibinoši dziļas aizas u.t.t. Vietām ceļš vijas caur brīnišķīgiem, smaržīgu skuju koku mežiņiem. Beidzot nāk vieta, kur tālāk vairs nevar braukt. Kalnos kāpšanas sporta cienītāji rāpjas Kanigū virsotnē, kuŗa pašlaik ir mākoņi tīta. Pārējie paliek nelielā kafejnīcā, kuŗa ir 2200 m. augstumā; tās apkārtnē arī atklājas skaisti skati. Kalnā kāpēji atgriežas pēc 3 stundām, un atkal sākas briesmīgais brauciens lejup. Par spīti visām briesmām tas bija tomēr visjaukākais brauciens, kādu esmu piedzīvojusi Francijā, jo mūsu grupā bija daudz franču studenšu, kuŗas visu ceļu dziedāja franču tautas dziesmas, bet gids smīdināja mūs ar visādiem jokiem.

Austra Augenberga

Vācu laikraksta uzmanība mūsu ģimnazijai

LIELAIS LAIKRAKSTS DIE WELT APRAKSTA MINSTERES GIMNAZIJU

Mūsu Minsteres ģimnazija Ziemeļvācijā, sevišķi Ziemeļreinas - Vestfāles pavalstī, jo bieži saista vācu laikrakstu uzmanību. Raksta autors Hinrichs Grote sniedz informāciju par jaunbūvējamām ģimnazijas telpām, paredzamo internāta iekārtojumu, norādot, ka Vācijas valdība Bonnā un Ziemeļreinas valdība sniegusi un sniegs arī turpmāk vajadzīgo šībalstu, lai skolēni justos ērti un būtu labi apgādāti. Pasvītrots, ka LCK priekšsēdis V Janums un ģimnazijas direktors Dr. Vītens ir apmierināti arī ar tagadējiem ģimnazijas apstākļiem un ka V. Janums būtībā ir bijis ģimnazijas radīšanas iniciātors. Piezīmēts, ka tagad ģimnazijas bibliotēkā ir 15.000 grāmatu, kuŗu vidū ir retumi.

Ar prieku jāapsveic šādu rakstu parādīšanās vācu presē, jo tie sniedz informāciju par ģimnaziju pašu, bet arī par mūsu problēmām. Šajā ziņā pakalpojuši LCK priekšsēža V. Januma un ģimnazijas direktora Dr. Vītena labie sakari ar vācu iestāžu vadītājām personām un ar presi.

Dr. Vītens attēlojis arī latviešu politisko bēgļu agrāko gadu gaitas un tagadējo dzīvi Vācijā. Raksta autors Hinrichs Grote sniedz informāciju par jaunbūvējamām ģimnazijas telpām, paredzamo internāta iekārtojumu, norādot, ka Vācijas valdība Bonnā un Ziemeļreinas valdība sniegusi un sniegs arī turpmāk vajadzīgo šībalstu, lai skolēni justos ērti un būtu labi apgādāti. Pasvītrots, ka LCK priekšsēdis V Janums un ģimnazijas direktors Dr. Vītens ir apmierināti arī ar tagadējiem ģimnazijas apstākļiem un ka V. Janums būtībā ir bijis ģimnazijas radīšanas iniciātors. Piezīmēts, ka tagad ģimnazijas bibliotēkā ir 15.000 grāmatu, kuŗu vidū ir retumi.

Ar prieku jāapsveic šādu rakstu parādīšanās vācu presē, jo tie sniedz informāciju par ģimnaziju pašu, bet arī par mūsu problēmām. Šajā ziņā pakalpojuši LCK priekšsēža V. Januma un ģimnazijas direktora Dr. Vītena labie sakari ar vācu iestāžu vadītājām personām un ar presi.

Jauko ieceri neizdevās īstenot

(A.P.) — Izbraucot uz Dziesmu svētkiem Hamburgā, Bradfordas, Anglijā, viru koŗa „Daugava" dalībnieki, kas vairākumā komplektējas no bij. leģionāriem un kam sveša nav arī dzīve aiz Zēdelghēmas gūstekņu nometnes stiepju žoga, bija iecerējuši atceļā uz mājām pulcēties uz īsu svinīgu atceres brīdi netālu no Briges pilsētiņas latviešu kapos, kuŗos savā laikā guldīti tuvu pie 200 gūstekņu nometnē mirušo cīņu biedru. Šo jauko nodomu, diemžēl, neizdevās īstenot, jo, iebraucot Brigē un tur pārnakšņojot un taujājot pēc šo kapu atrašanās vietas, noskaidrojās, ka tie kopš ilgāka laika jau likvidēti resp. pārvietoti uz Lomelas pilsētu, Holandes robežas tuvumā. Visi apbedītie izrakti un mūža dusai guldīti pieminētā jaunā kapsētā — atsevišķā nodalījumā tur atrodoties 174 mirušo latviešu kapu kopiņas.

Īsu laika sprīdi kavējoties Beļģijā, kļuva arī zināms, ka Beļģijas valsts mūzejā kopš ilgāka laika vairs nav redzams savā laikā tur deponētais Zēdelghēmas gūstekņu nometnes iemītnieku gatavotais, mūsu Brīvības piemineklja atveids. Piemineklja veidošanai gūstā atrodošies leģionāri izlietojuši kādu viņiem izsniegto pulveri, kas gan bijis domāts citiem nolūkiem, bet izrādījies arī par ļoti labu izejvielu veidošanas darbiem, jo saslapināts sacietējis. Piemineklja atveidu mūzejam savā laikā deponējusi mūsu sūtņa Grosvalda kundze.

Pēc mūsu informācijas, ir ievadīti soļi, lai noskaidrotu jau kopš pāris gadiem pazudušā piemineklja likteni.

MOLSON EXPORT
VISVAIRĀK PĀRDOTAIS ALUS KANADĀ
MOLSON EXPORT ALE
SLAVENS ALUS plašā zemē
MOLSONS — NEATKARĪGA ALUS DARĪTAVA KOPŠ 1786

Vecais Indriķis

KURPĪTE

(HUMORESKA)

MELITA, nevis kafija, bet 16 gadu veca gaišmate, slaidām kā divi līdakas kājām, gulēja irdenajās kāpu smiltīs un viņas 36-22-34 izmēri labi iekļāvās 13 pēdu attālī sēdošā Rūdolfa spoguļainajās saules brillēs.

RŪDOLFS, 53 gadu vecs bezmatis, mīkstiem un gludiem locekļiem, smēķēja brūnu un gaŗu kā stumbrs cigāru, kuŗa pārpelnotais gals līksmi aprakstīja mazas arabeskas, tā norādot pīpētāja labsajūtu un dzīves prieku. Rūdolfam priekšā, apmēram divu metru attālumā, rotaļājās viņa mazmeita.

ANNA, 5 gadus veca, slaidi noaugusi, gluži atkailināta jauna dāmiņa, kas uz galvas braši nēsāja mežģīnotu cepurīti.

Izracis Annai mazu aciņu un novadgrāvīti, tam pārbūvējis smilgu tiltiņu, Rūdolfs bija plūdmaļes bārkšķaino dvieli novietojis tā, ka, mazmeitā raugoties, viņš skats cauri spoguļbrillēm varēja ilgi un pamatīgi kavēties pie otras gaišmates, kuŗas vārds, kā jau minējām, bija Melita.

Šie trīs cilvēki, kopvecumā 74 gadi, izveidoja taisnu līniju, kuŗas centrā, kā polā, rīkojās mazmeita Anna.

6 metri pa labi smiltīs tusnīja Rūdolfa vecā māte, kas lasīja „Mazputnņu", kuŗš patiesībā bija paņemts līdzi mazajai Annai, bet tā pašlaik bija nodevusies padziļināšanas darbiem un ar roku kā ar lāpstiņu rakās dziļāk smiltīs.

No Rūdolfa pa kreisi, apmēram 5 metru attālumā bija novietojusies viņa sieva, 49 gadu vecā MADE, kas lasīja laikrakstu un pa brīžam iedzēra no zaļganas pudeles brūnganu šķidrumu un starplaikā piekoda saldskābās maizes riciņas ar sviestu, olām un ķilavām. Brīžiem tā pameta acis uz mazo meitu, vīru, māti, bet izlikās, ka neredz gaišmati Melitu.

Šie laudis izbaudīja augusta svētdienas pēcpusdienas patikamo siltumu, jūras sāļo gaisu un to labo sajūtu, kas rodas tikai pilnīgas atpūtas brīžos.

Sievas Mades 32-30-36 izmērimeta smiltīs gludu doriešu kolonnas ēnu, kas brīžiem dabūja četrstūrainu pieaugumu (brīžos, kad Made pārskīra laikraksta vienu no astoņām lappusēm).

Rūdolfs bija ar nolūku tik tālu no visām 4 sievietēm nometies, ka nevienas ēna viņu neskāra: pats savā ēnā paskatījies, viņš konstatēja savus 29-39-32 izmērus, kas, nebūdami sevišķi vīrišķīgi, viņam lika atcerēties, ka viņš nedrīkst vakaros pirms gulētiešanas notīrīt, kā mēdza:

8—12 maizītes,
krūzi saldinātas tējas,
3—6 biskvītus,
šķīvi kompota,
bundžiņu halvas,
500 gr. žāvēta zuša
un beigās vēl uzsmēķēt 1—2 „House of Lords" cigārus.

Tajā vietā viņam bija paredzēts vingrot, un tāpēc viņš jau pirms 47 dienām bija nopircis grāmatu par sportu, ķermeņa daili, kustēšanos, skriešanu, lēkšanu, grūšanu, vilkšanu, — taču pudeles brūnganu šķidrumu un starplaikā piekoda saldskābās maizes riciņas ar sviestu, olām un ķilavām. Brīžiem tā pameta acis uz mazo meitu, vīru, māti, bet izlikās, ka neredz gaišmati Melitu.

Šie laudis izbaudīja augusta svētdienas pēcpusdienas patikamo siltumu, jūras sāļo gaisu un to labo sajūtu, kas rodas tikai pilnīgas atpūtas brīžos.

Sievas Mades 32-30-36 izmērimeta smiltīs gludu doriešu kolonnas ēnu, kas brīžiem dabūja četrstūrainu pieaugumu (brīžos, kad Made pārskīra laikraksta vienu no astoņām lappusēm).

Rūdolfs bija ar nolūku tik tālu no visām 4 sievietēm nometies, ka nevienas ēna viņu neskāra: pats savā ēnā paskatījies, viņš konstatēja savus 29-39-32 izmērus, kas, nebūdami sevišķi vīrišķīgi, viņam lika atcerēties, ka viņš nedrīkst vakaros pirms gulētiešanas notīrīt, kā mēdza:

8—12 maizītes,
krūzi saldinātas tējas,
3—6 biskvītus,
šķīvi kompota,
bundžiņu halvas,
500 gr. žāvēta zuša
un beigās vēl uzsmēķēt 1—2 „House of Lords" cigārus.

Tajā vietā viņam bija paredzēts vingrot, un tāpēc viņš jau pirms 47 dienām bija nopircis grāmatu par sportu, ķermeņa daili, kustēšanos, skriešanu, lēkšanu, grūšanu, vilkšanu, — taču grāmata bija domāta sievietēm! Skaisto meiteņu illustrācijas pildīja šo jauko grāmatu, ko Rūdolfs bija nopircis kāda necila grāmatu veikaliņa pagrabā un pārmaksājis divreiz.

Grāmata bija kļuvusi par Rūdolfa dzīves svarīgu sastāvdaļu: bildes viņš bija iegaumējis, iemācījies no galvas. Viņš domās bieži zīmēja dailo meiteni - pozētāju - gaišmati, grāmatas ilustrāciju brīnumšķīsto modeli. To viņš nemaz nekautrējās darīt brīžos, kad viņu neviens neuzlūkoja.

Tā vakaros istabā iegājis un aizbultējis durvis, viņš izlikās, ka vingrotu, taču klusībā šķirstēja grāmatas lappuses un šad tad, lai sieva neradītu aizdomas, pieaciņu, pazaudējusi kurpīti un sāka brēkāt:

— Ēēēē, a . . . ēēēēē, a! Eēēa!

Melita pacēla trīzēto galvu, ieraudzīja maziņo, tai pasmaidīja, un, pavīršu skatu uzmetusi Rūdolfam, atkrita atpakaļ smiltīs, pavilka divdaļīgā peldkostīmiņa pirmā stāva apsegu uz augšu, kostīma tureklīši lēnām cilājās elpas taktī, kas mīklainā veidā sakrita ar Rūdolfa cigāra kustību gaisā.

Rūdolfs bija s a j ū s m ā: redzētais pārspēja pat labāko illustrāciju grāmatā.

— Kupīte nauu! Es gibu kupīti! K u p ī t i ! — gari novilka Anniņa.

— Annītei pazudusi kurpīte, — pāri avīzes malai iesaucās Made.

— Rūdolf, lūdzu, esi labs un palīdzi!

— Annelei nav kurpītes, droši vien, arī neatradīs, — ieteicās Rūdolfa māte, kādreizējā Abriņu māju saimniece, tagad Mazputniņa lasītāja.

Rūdolfs paklausīgi raka, meklēja kurpīti ,bet tajā pašā laikā par jaunu pētīja Melitu: pēdējā bija tikai 6 pēdu attālumā no Rūdolfa.

Rūdolfs, cigāru aizmirsis, raka aciņu, taču iznāca grāvītis, jo smiltīs lejup neskatīdamies, bija sācis lēnām virzīties uz Melitas pusi.

Tad tas notikās.

Elpu dziļāk ierāvis, pielipušais cigāra gals ar visiem kvēlošiem pelniem slaidi iešāvās Rūdolfa mutē kā krāsnī un momentā atskanēja visskaļākais klepus, sauciens, kas atbalsojās jūrā, kāpās, Melitā, mātē, Madē un Annā - Anniņā - Annītē - Annelē. Visi, izņemot jūru un kāpas, pielēca kājās — tur muti apsvilinājis un šaurās actiņas kā svītriņas savilcis, nelaimīgi sēdēja pakritušais Rūdolfs.

Melitiņa Anniņa sāka izbailī raudāt. Pieskrēja Made, vecā māte — abas mierināja meitiņu, rāja Rūdolfu. Melita, ģimenes izbraukuma dalībniekus pirmoreiz kopā pamanījusi, piecēlās, savāca rokas somiņu, lūpu zīmuli un dvieli, paraustīja plecus un aizgāja: 36-22-34, 34, 34, viens, divi trīs!

Rūdolfs sēdēja smiltīs un raudziās jūrā: viļņi tur uzsitās gaisā un slīja kā meitenes lēcienā (vingrošanas grāmatā).

— Rūdolf, vai tu te tas biji, kas mūs visus nobiedēja? — ierunājās vienlaicīgi māte un Made.

— Es? Nobiedēju? — teica Rūdolfs. — Nē, jūs droši vien esat pārklausījušās. Es te tikai mekļēju Anniņai kurpīti.

— Meitiņ, te tev ir kurpīte, — viņš teica.

— Redz' nu, ka atradās, — teica Made.

— Annelei kurpīte! — teica vecā māte.

— K u p ī t e! — mīlīgi iesaucās Anna - Anniņa - Annele - Annīte - Annulītis.

LATVIAN MUSIC

Pārstāvis
DV GRĀMATNICA
123 HURON STR.,
TORONTO 2-B, ONT.

LP11
jauna skaņu plate
Jānis Mediņš
11 IZLASES SKAŅDARBI.

GLASTS
MANA SIRDS IR ATKAL JAUNA
Leonarda Daine, mēcosoprāns.
TAUTAS DZIESMU RAPSODIJA 2 vijolēm ar orkestri
Solisti: Mairita un Gunārs Larsons
UZ AUGŠU
AKA
BIRZTALIŅA
TOREIZ
DĀRZS
IR VIENS VAKARS
PIESKAŅA
MIĻA SKUPSTS
Ludmila Sepe - Ešes, soprāns.
Pie klavierēm autors.
Maksā $ 6.00 + 3% takse.
Šī plate nedaudz eksemplāros dabūjama ar J. Mediņa un L. Sepes - Ešes parakstiem.

PROF. ALEKŠA RUP
LATVIAN LITERA
30 latviešu autoru
45 prozas darbi mūsu labāko tulk
LABĀKĀ DĀVANA KATRA G
Cena $ 7,00 plūs 25¢ pasta izd
Dabūjama tieši apgādā
DAUGAVAS VANA
123 Huron Street, Toronto
kā arī visās lielākās grāmatnīcās b
Grāmattirgotājiem atla

KANADAS LATVIEŠU KATOĻU DIE
KLKA rīko:
sestdien, 5. septembrī, plkst.
Kolumbus zālē, 582 Sherbour
Kanadas latviešu katoļu apv
15 GADU JUBILEJAS
BUFETE. LA
Ieeja, ieskaitot galdiņu, $
Svētdienu, 6. septembrī, plkst.
Sv. Miķeļa katedrāles koŗa skolas zā
Ksenijas Brantes (sop
KONCER
Komponista A. Okolo - Kulaka
Ieeja $2.00
Ieejas kartes iepriekšpārdošanā l
Sarīkojumus apmeklēt li

Tā kā preces nosūtām kilogra
svars mārciņās uzdots n
Reklāmas saiņi:
Nr. 31 9 kg baltie „American" kviešu
1 kg sviesta, 2 kg cūku tauku, 2
1 kg pupiņu kafijas, 1 kg žāv. aug
1 kg. rīsu, 225 gr. šokolādes kar
garešu .....
Nr. 32 18,5 kg baltie „American" kviešu
Nr. 33 18,5 kg cukura, mannas vai rīsu
ces tik, cik vēlaties, vai arī tika
Nr.34 4,5 kg baltie „American" kviešu
2,5 kg bekona, 2 kg rīsu .....
Nr. 35 — iepriekšējais sainis divkāršots
Nr. 36 9 kg baltie „American" kviešu
4,5 kg rīss, 4,5 kg cūku tauku ....
Nr. 37 4 kg baltie „American" kviešu
2,5 kg žāv. šķiņķa, 2,5 kg bekona
Nr. 38 — iepriekšējais sainis divkāršots
Nr. 39 4 kg cūku tauku; 4,5 kg ekspor
Nr. 40 — iepriekšējais sainis divkāršots
Nr.41 2 kg cukura, 4,5 kg bekona, 2 kg
Nr. 42 — iepriekšējais sainis divkāršots
Nr. 43 4 kg cūku tauku; 2,5 kg cukura
Nr. 44 — iepriekšējais sainis divkāršot
Lūdzam adresāta vārdu un adres
DAUGAVAS VANAGU SAIN
123 Huron Street, Toront
Tel. EM 8-079
Naudas pārvedumu vai čeku
„DAUGAVAS VANAGI"

TAUTIE
pirms nododat iespiešanai s
iespiedumdarbus citur,
LATVIJA - AMERIKĀ - S
Mēs iespiežam
LAULĪBU un IESVĒTĪBU IEL
VIZITKARTES
DOKUMENTUS BIEDRIBU
KONCERTU PROGRAM
SARĪKOJUMU BILET
PLAKĀTUS, DZIESM
VĒSTULU VEIDLA
GRAMATAS, ZUR
Labs darbs. — Mēre
PASŪTINAJUMUS LŪDZAM NO
123 Huron St., Toront
CANADA.
Tel. EM 8-079
CODE 416

uzmanība mūsu ģimnazijai

STS DIE WELT APRAKSTA STERES GIMNAZIJU

mnazija emeļrei- jo bieži manību. Velt bija nnazijas ūpas uz- arī in- irektoru arī ap- nnazijas as ģim- šajā ru-

Minste- latviešu brīvībā. tošanai. prādījis, ir sa- manto- s tradi- skolēnu sts: 53 pa 10 Baden - csija, 6 — Pfal- Hesene, ieradu- divi no etri no

Dr. Vītens attēlojis arī latviešu politisko bēgļu agrāko gadu gaitas un tagadējo dzīvi Vācijā. Raksta autors Hinrichs Grote sniedz informāciju par jaunbūvējamām ģimnazijas telpām, paredzamo internāta iekārtojumu, norādot, ka Vācijas valdība Bonnā un Ziemeļreinas valdība sniegusi un sniegs arī turpmāk vajadzīgo atbalstu, lai skolēni justos ērti un būtu labi apgādāti. Pasvītrots, ka LCK priekšsēdis V Janums un ģimnazijas direktors Dr. Vītens ir apmierināti arī ar tagadējiem ģimnazijas apstākļiem un ka V. Janums būtībā ir bijis ģimnazijas radīšanas iniciātors. Piezīmēts, ka tagad ģimnazijas bibliotēkā ir 15.000 grāmatu, kuru vidū ir retumi.

Ar prieku jāapsveic šādu rakstu parādīšanās vācu presē, jo tie sniedz informāciju par ģimnaziju pašu, bet arī par mūsu problēmām. Šajā ziņā pakalpojuši LCK priekšsēža V. Januma un ģimnazijas direktora Dr. Vītena labie sakari ar vācu iestāžu vadītājām personām un ar presi.

Jauko ieceri neizdevās īstenot

(A.P.) — Izbraucot uz Dziesmu svētkiem Hamburgā, Bradfordas, Anglijā, viru koŗa „Daugava" dalībnieki, kas vairākumā komplektējas no bij. leģionāriem un kam sveša nav arī dzīve aiz Zēdelghēmas gūstekņu nometnes stieplu žoga, bija iecerējuši atceļā uz mājām pulcēties uz īsu svinīgu atceres brīdi netālu no Briges pilsētiņas latviešu kapos, kuŗos savā laikā gulditi tuvu pie 200 gūstekņu nometnē mirušo cīņu biedru. Šo jauko nodomu, diemžēl, neizdevās īstenot, jo, iebraucot Brigē un tur pārnakšņojot un taujājot pēc šo kapu atrašanās vietas, noskaidrojās, ka tie kopš ilgāka laika jau likvidēti resp. pārvietoti uz Lomelas pilsētu, Holandes robežas tuvumā. Visi apbedītie izrakti un mūža dusai gulditi pieminētā jaunā kapsētā — atsevišķā nodalījumā tur atrodoties 174 mirušo latviešu kapu kopiņas.

Īsu laika sprīdi kavējoties Beļģijā, kļuva arī zināms, ka Beļģijas valsts mūzejā kopš ilgāka laika vairs nav redzams savā laikā tur deponētais Zēdelghēmas gūstekņu nometnes iemītnieku gatavotais, mūsu Brīvības pieminekļa atveids. Pieminekļa veidošanai gūstā atrodošies leģionāri izlietojuši kādu viņiem izsniegto pulveri, kas gan bijis domāts citiem nolūkiem, bet izrādījies arī par loti labu izejvielu veidošanas darbiem, jo saslapināts sacietējis. Piemineklja atveidu mūzejam savā laikā deponējusi mūsu sūtņa Grosvalda kundze.

Pēc mūsu informācijas, ir ievaditi soļi, lai noskaidrotu jau kopš pāris gadiem pazudušā pieminekļa likteni.

Pārstāvis
DV GRĀMATNĪCA
123 HURON STR.,
TORONTO 2-B, ONT.

LP11
jauna skaņu plate
Jānis Mediņš
11 IZLASES SKAŅDARBI.

GLASTS
MANA SIRDS IR ATKAL JAUNA
Leonarda Daine, mēcosoprāns.
TAUTAS DZIESMU RAPSODIJA 2 vijolēm ar orķestri
Solisti: Mairita un Gunārs Larsons
UZ AUGSU
AKA
BIRZTALIŅA
TOREIZ
DĀRZS
IR VIENS VAKARS PIESKAŅA
MĪĻĀ SKOPSTS
Ludmila Sepe - Ešes, soprāns.
Pie klavierēm autors.
Maksā $ 6.00 + 3% taksa.
Šī plate nedaudz eksemplāros dabūjama ar J. Mediņa un L. Sepes - Ešes parakstiem.

PROF. ALEKŠA RUBUĻA
LATVIAN LITERATURE
30 latviešu autoru
45 prozas darbi mūsu labāko tulkotāju sniegumā.
LABĀKĀ DĀVANA KATRĀ GADĪJUMĀ.
Cena $ 7,00 plūs 25¢ pasta izdevumiem.
Dabūjama tieši apgādā
DAUGAVAS VANAGS
123 Huron Street, Toronto 2-B, Ont.
kā arī visās lielākās grāmatnīcās brīvajā pasaulē.
Grāmattirgotājiem atlaide.

KANADAS LATVIEŠU KATOĻU DIENU IETVAROS
KLKA rīko:
sestdien, 5. septembrī, plkst. 8 vakarā
Kolumbus zālē, 582 Sherbourne ielā,
Kanadas latviešu katoļu apvienības
15 GADU JUBILEJAS BALLI
BUFETE. LABA DEJU MŪZIKA.
Ieeja, ieskaitot galdiņu, $ 1.50

Svētdien, 6. septembrī, plkst. 5 p. p.
Sv. Miķeļa katedrāles koŗa skolas zālē, 66 Bond ielā,
Ksenijas Brantes (soprāns)
KONCERTS
Komponista A. Okolo - Kulaka pavadījumā.
Ieeja $2.00
Ieejas kartes iepriekšpārdošanā LOTUS puķu veikalā.
Sarīkojumus apmeklēt lūdz
KLKA VALDE.

Tā kā preces nosūtām kilogrammu svarā, to svars mārciņās uzdots noapaļojot.

Reklāmas saiņi:

Nr. 31 9 kg baltie „American" kviešu milti, bīdelēti; 1 kg sviesta, 2 kg cūku tauku, 2 mārc. kakao, 1 kg pupiņu kafijas, 1 kg žāv. augļu, 2 kg manna, 1 kg. rīsu, 225 gr. šokolādes karameļu, 200 cigaretes ..... $ 39.90
Nr. 32 18,5 kg baltie „American" kviešu milti, bīdelēti — 41 mārc. $ 22.70
Nr. 33 18,5 kg cukura, mannas vai rīsu (no katras preces tik, cik vēlaties, vai arī tikai viena prece) — 41 mārc. $ 24.90
Nr.34 4,5 kg baltie „American" kviešu milti, bīdelēti, 2,5 kg bekona, 2 kg rīsu ..... — 20 mārc. $ 22.70
Nr. 35 — iepriekšējais sainis divkāršots — 40 mārc. $ 37.50
Nr. 36 9 kg baltie „American" kviešu milti, bīdelēti; 4,5 kg rīss, 4,5 kg cūku tauku .... — 40 mārc. $ 30.75
Nr. 37 4 kg baltie „American" kviešu milti, bīdelēti; 2,5 kg žāv. šķiņķa, 2,5 kg bekona — 20 mārc. $ 29.75
Nr. 38 — iepriekšējais sainis divkāršots — 40 mārc. $ 51.50
Nr. 39 4 kg cūku tauku; 4,5 kg eksporta bekona — 19 mārc. $ 29.50
Nr. 40 — iepriekšējais sainis divkāršots netto 38 mārc. $ 52.50
Nr.41 2 kg cukura, 4,5 kg bekona, 2 kg rīsu — 19 mārc. $ 27.50
Nr. 42 — iepriekšējais sainis divkāršots — 38 mārc. $ 45.50
Nr. 43 4 kg cūku tauku; 2,5 kg cukura, 2 kg rīsu — 19 mārc. $ 20.90
Nr. 44 — iepriekšējais sainis divkāršots — 38 mārc. $ 36.50

Lūdzam adresāta vārdu un adresi rakstīt skaidri.

DAUGAVAS VANAGU SAIŅĪSU NODAĻA,
123 Huron Street, Toronto 2-B, Ont.
Tel. EM 8-0792.
Naudas pārvedumu vai čeku rakstiet uz „DAUGAVAS VANAGI" vārda.

TAUTIEŠI,
pirms nododat iespiešanai savus iespiedumdarbus citur, sazinietjes ar
LATVIJA - AMERIKĀ - SPIESTUVI
Mēs iespiežam
LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTĪŠ
VIZĪTKARTES
DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBAM
KONCERTU PROGRAMMAS
SARĪKOJUMU BIĻETES
PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS
VESTUĻU VEIDLAPAS, APLOKSNES
GRĀMATAS, ŽURNĀLUS
Labs darbs. — Mērenas cenas.
PASŪTINAJUMUS LŪDZAM NODOT LAIKUS.
123 Huron St., Toronto 2-B, Ont.
CANADA.
Tel. EM 8-0792
CODE 416

Ģimenes piemaksa jauniešiem

VECĀKU IEVĒRĪBAI

Septembŗa beigās, saskaņā ar nesen parlamentā apstiprināto Jauniešu pabalsta likumu, tiks izsūtīti pirmie maksājumi. Ja jums ir bērns 16 vai 17 gadu vecs, ko jūs uzturat, un kuŗš apmeklē pilnu skolas vai universitātes kursu, vai arī fiziskas vai mentālas slimības dēļ to nespēj darīt, jūs esat tiesīgi saņemt mēnesī $10,- ģimenes piemaksu.

Šī piemaksa ir jāpieprasa — to nepiesūtīs automatiski

Augusta mēnesī vecākiem, kuŗu bērni jau sasnieguši 16 vai 17 gadu vecumu, vai arī kas sasniedz 16 g. v. pirms septembŗa, piesūtītas pieprasījuma veidlapas. Ja jums ir bērns, uz kuŗu attiecināmi iepriekš minētie noteikumi, bet vēl neesat saņēmis pieprasījuma veidlapu, jūs to varat saņemt, rakstot Regional Direktor of Family Allowances savasprovinces galvaspilsētā uz sekojošu ad resi:

NEWFOUNDLAND — Building 102, Fort Pepperrell, St. John's
PRINCE EDWARD ISLAND — Dominion Building, Charlottetown
NOVA SCOTIA — Ralston Building, 105 Hollis St., Halifax
NEW BRUNSWICK — Federal Building, 633 Queen St., Fredericton
ONTARIO — 25 St. Clair E., Toronto 7
MANITOBA — MacDonald Building, 344 Edmonton St., Winnipeg 2
SASKATCHEWAN — Dominion Government Building, Scartch St. & Victoria Ave., Regina
ALBERTA — 646 Federal Building, 107th Street & 98 Avenue, Edmonton
BRITISH COLUMBIA — 1230 Government Street, Victoria

Pieprasījums jāiesniedz nekavējoties, lai ātrāk saņemtu pirmo maksājumu.

DEPARTMENT OF NATIONAL HEALTH AND WELFARE
OTTAWA

KAKTIŅŠ
Velcam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.) Lūdzam zvanīt katrā laikā.
LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

FRANK VASS
BA
ADVOKĀTS - NOTĀRS
283 College ielā, Toronto, (pie Spadina Ave.)
TEL WA 2-6112, 2-6111.

OPTIĶIS LUNSKY
470 College St., Toronto.
WA 1-3924.

SKOLĀM UN JAUNATNEI
AUSTRAS ANDERSONES - PLAMPES
100 dziesmu un rotaļu krājums
AUGSIM LATVIJAI
(meldijas un teksti; kabatas formāts.)
Pasūtināms
494 Sammon Ave. Toronto 6, Ontario
Cena $ 1.50
Grāmatnīcām atlaide.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada
Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKA
līdz ..... uz ..... mēnešiem uz šādu adresi:
Adrese: .....
Mr., Mrs., Miss .....
Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $ .....
..... abonementa uzsākšanai / pagarināšanai
(Nevajadzīgo svītrot)
Parakste .....

Abonēšanas maksa: $ 1.50 par 1 mēn., $ 4.50 par 3 mēn., $ 8,50 par 6 mēn., $ 16,00 par gadu.

SAV. VALSTĪS sazinātīes ar:
A. LĀCI, 101 Brightwater Court, Brooklyn 35, N. Y.
JĀNIS LĀCIS, 33 - 27 - 91st Street, Jackson Hts, 72 N. Y.
V. ZUTI, 32 Dayton St. Newark 14, N. J.
A. LĪBIEŠI, 2526 W. Becher St. Milwaukee 15, Wisc.
J. EZERGAILI, 12102 Miles Ave, Cleveland 5, Ohio.
V. HERMANI - DĀLY, 368 Heine St., Elgin, Ill.
A. OZOLIŅU, 1643 N. Orchard St., Chicago 14, Ill.
V. MIĶELSONU, 426 N. Prairie Ave., Kalamazoo, Mich.
V. ZIRNĪTI, 4771 - 3 Mile Rd., N. E., Grand Rapids, Mich. 49505.
V. IRBI, 4035 Rombouts Ave., Bronx, N. Y., 10466.
J. KONOPORI, 928 E. Moyamensing Ave., Philadelphia, Pa., 19147.

KANADĀ:
J. GAILĪTI, 12 Green Meadow Rd., Hamilton, Ont.
H. GREBLI, 85 Maple St., St. Catharines, Ont.
R. EPNERI, 59 Langarth St., E. London, Ont.
J. RONI, 55 Woodward Ave., Brampton, Ont.
M. ĶIVĪTI, 236 First Ave., Ottawa, Ont.

ANGLIJĀ:
DVF Grāmatnīcu, 72 Queensborough Terrace, London.

ZVIEDRIJĀ:
DV Stokholmas nodaļu, P. O. 220, Stockholm.

PĀRSŪTĀM NAUDU uz LATVIJU.
US $ 10.- pret 9 jauniem rubļiem.
Sūtīšanas izdevumi $ 3.50 līdz $ 35.-
pārējām summām 10%
Saņemšana 14—21 dienu laikā.
Sūtījumi apdrošināti.
DV SAIŅĪSU NODAĻA,
123 Huron St.,
TORONTO 2-B, ONT.
CANADA

JAUNEKLIS
30-tos vēlas sarakstīties ar latviešu meitenēm no Kanadas vai ASV.
Nopietni domātas vēstules adresēt šim laikrakstam
Offerte „518"

APSTĀKĻU DĒĻ LĒTI IZPĀRDOD
latviskus rokdarbus, audumus, adījumus.
1187 Dufferin St., Toronto.
Tel. 531-6076.

IGAUŅU OPTIĶIS
J. RATAS
169 Danforth Ave. HO 5-6251.

ACU PĀRBAUDE. ACEŅU PAGATAVOŠANA PĒC ĀRSTU RECEPTES. ZEISS STIKLI.
Speciāla atlaide sūtījumiem uz dzimtenī.

MEKLĒ AUKLI
diviem bērniem. Privāta istaba ar vannas istabu.
Zvanīt 755—8907, Toronto.

IZIRĒJAMA ATSEVIŠĶA ISTABA
vieniniekam/cei.
Ar vai bez mēbelēm
Zvanīt LE1—6076, Tor.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS
BALTIC MOVERS

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM.
Tel. LE 4-1463, Toronto.

LASIET GRĀMATAS ATVAĻINĀJUMA LAIKĀ
JAUNĀKIE IZDEVUMI

Z. Mauriņa — PAR MĪLESTĪBU UN NAVI, esejas	$ 3.50
A. Michelsons — MŪKSALAS BRĀĻI, romāns	$ 3.80
A. Dziļums — PĒDAS RĪTA RASĀ, romāns	$ 4.50
D. Rogas un S. Cīruļa — ABECE — bērniem	$ 1.50
K. Ieviņš — CĪŅA AR SIEVIETI, romāns	$ 4.00
F. Dostojevskis — NOZIEGUMS UN SODS, romāns 4., 5. un 6. nodaļa	$ 3.90
J. Rinks - J. Ošs — LATVJU TAUTAS DEJAS, 1, 2, 3	$ 3.00
T. Ķeniņš — DZEJNIEKA DZĪVE UN GARS — Liriska svīta 5 daļās soprānam, baritonam, jauktam korim un ērģelēm	$ 2.00
V. Klētnieks — SENOU RAKSTI	$ 3.00
R. Skujiņa — VĒJŠ SVAIDA KAIJAS, atmiņas	$ 4.00
R. Skujiņa — SIRDS DZĪVO NO NIEKIEM	$ 4.00
J. Dravnieks — ANGLISKI - LATVISKA vārdnīca	$ 5.00
I. Grebzde — TE NU ES ESMU, romāns	$ 4.00
Zeiboltu Jēkabs — ŪDENS BURBUĻI, romāns	$ 3.90
A. Ozols — VIŅA VĀRDI BIJA VARENI, Jēzus māc.	$ 2.50
Sak. T. Zeltiņš — DZEJAS UN SEJAS	$ 7.50
T. Manns — AVANTURISTA FĒLIKSA KRULLA ATZĪSANĀS	$ 4.50
J. Sarma — UPURIS, stāsti un noveles	$ 3.50
J. Jaunsudrabiņš — TĀ MUMS IET, aut. adr, vēstules	$ 4.20
A. Rupainis — TAUTA GRIB DZĪVOT, romāns	$ 7.00
Sakārt. T. Zeltiņā — PROZAS PROFĪLI, latviešu proza svešumā	$ 7.50
Prāv. St. Mozga — SVĒTO DZĪVE	$ 5.80
Aida Niedra un Andrievs Salmiņš — MELNAS PLŪMES PIE SARKANĀM LŪPĀM, stāsti	$ 3.80
F. Dostojevskis — NOZIEGUMS UN SODS, I, II, III	$ 3.90
K. Raudive — DZĪVĪBAS BADS, noveles	$ 4.00
A. Voitkus — TEV NEBŪS . . . romāns	$ 4.50
E. Brastiņs — MŪSU DIEVESTĪBAS TŪKSTOSGADĪGĀ APKAROŠANA	$ 2.40
A. Lasmanis — CERĪBAS un VILSANAS	4.20
E. Freimanis — DUMPJU DŪDAS, dzejoļi	$ 2.80
J. Miesnieks — VIZIJAS un ĪSTENĪBA, dzejoļi	$ 3.00
N. Lečmanis — ZVAIGZNE LOGĀ, dzejoļi	$ 1.50
A. Neboisa — LAIKMETA DRUPAS	$ 3.00
V. Cika un A. Šmits — ZELTS, SUDRABS, BRONZA — latviešu olimpieši	4.50
A. Rasa — NAKTS DRĪZ BŪS PAGĀJUSI, noveles	3.50
A. M. Remarks — NAKTS LISABONĀ, rom.	4.00
Alb. Spoģis — PIRMĀS VIJOLĪTES, dzejoļi	$ 2.50
P. Ziedīņš — TRĪS KOMEDIJAS	$ 2.50
I. Kaija — JŪGĀ, romāns	5.00
A. Dz. Kronins — ZIEMEĻU GAISMA, romāns	4.00
Fr. Dziesma — LĪVZEME, lirisks tēlojums	4.00
V. Klētnieks — KLINTENIEŠI, jaunatnei	4.00
Jēkabs Poruks — CIEMOŠANĀS, atmiņas	4.20
Jāzeps Vītols — MANAS DZĪVES ATMIŅAS	6.00
J. Johansons — PAKAVU DUNOŅA	2.40
Andr. Eglītis — LĀSTS, dzeja	4.25
Andr. Eglītis — MĪLU, MĪLU, dzeja	3.60
K. Zāle — MĒNESS KOKLE, dzeja	2.80
K. Kurbads — SILU ŠALKAS, dzeja	2.80
Ed. Sināts — DZIMTENES ATBLĀZMA, dzeja	3.00
A. Švābe — INTELIĢENTI, romāns	3.80
G. Zariņš — CEĻŠ UZ PASAULES GALU	3.50
A. Austriņš — PUŠELNIEKI, stāsti	3.50
J. Miesnieks — — KVIŅKU KALNS, noveles	4.50
A. Andersone — AUGSIM LATVIJAI (skolas grām.)	1.50
J. S. Turģenevs — DŪMI, romāns	3.85
P. Aigars — GĀJIENS UZ TAUTIEŠA NAMU, dzejas	$ 3.20
A. Niedra — LIGAVA UN SIEVA, romāns	3.80
M. Kovaļevska — GAURU GAIĻI, romāns	$ 4.50
S. Lazdiņa — CEĻA GALĀ, romāns	3.80
L. Pērļupe — PUTNS CAULĀ, stāsti	3.50
Dr. T. Dūlijs — DEGOŠAIS KALNS	4.50
T. Zeltiņš — TILTU ATJAUNOTĀJI, romāns	4.50
E. Kore — JĀŅU VAINAGS, stāsti un noveles	3.80
A. Vilnis — RĀJIENS SIRDĪJ, dzejas	3.20
E. Mednis — ZVAIGZNES STIGO, romāns	4.50
Z. Lazda — STARU VIESULIS, dzejoļi	4.00
A. P. Mierkalns — JAUNATDZIMŠANA, dzejoļi	3.50
H. Elgasts — ZVAIGŽŅOTĀS NAKTIS, romāns	5.00
Prof. P. Dāle — GARA PROBLĒMAS	3.60
Velta Toma — MŪŽIGĀ SPĒLE, dz. izlase	2.95
Zeiboltu Jēkabs — LIKTENIS, romāns	3.90
Zeiboltu Jēkabs — BARONS BUNDULS, romāns	3.90
Alfrēds Bērziņš — LABIE GADI	5.00
Hilda Vika — LIELĀ SLĀPE, stāsti	3.00
Valentīns Pelēcis — RIETA, dzejoļi	3.80
Ivanda Kaija — DZINTARZEME, romāns	4.00
Vilis Veldre — DZĪVE PIE JŪRAS, vērojumi	3.80
Aina Kraujiete — ES ESMU VASARA, dzejoļi	3.60
A. H. Tamsāre - VIENA LAULĪBA, romāns	4.00
Guntis Zariņš — DVĒSEĻU BOJĀ EJA, romāns	3.20
Upsalas skol. un Gēteborgas skautu izd. — BĒRNI, SPĒLĒSIM TEATRI	1.50
Verners Tepfers — SENATNEI UN MĀKSLAI, apceres	4.20
Ernests Aistars — AIZA, romāns	3.80
V. Cika un A. Šmits — SPORTA SMAIDS, fragmenti	3.00
Vilhelmine Balodis — DZEJU IZLASE	3.50
Alfreds Dziļums — SVEŠVĀRDU VĀRDNĪCA	5.00
J. Ziemeļnieks — KOPOTAS DZEJAS	7.00
J. Ziemeļnieks — KOPOTI STĀSTI	4.50
Edv. Tūters — PĒDAS SNIEGĀ, dzejoļi	3.50
A. Zemdega — BASĀM KĀJĀM, dzejoļi	$ 3.20
E. Zicāns — VIRŠI ZIED, dzejoļi	$ 2.00
O. Krolis — RĪGA DIMD, atmiņas	$ 5.25
D. Biskaps — JAUNO SIRŽU LIKTEŅI, atmiņu stāsts	$ 4.80
Fr. Skuja — ZELTA RAKTUVES, vēst. romāns	$ 4.00
JŪLIJS FELDMANIS	$ 3.80
ASPAZIJAS LIRIKA (izlase)	$ 6.00
ASPAZIJAS DRAMA I daļa	$ 8.60
Latviešu tautas teikas un pasakas II d.	$ 7.50
L. Druva — PA SAULAINĀM TEKAM, illustr. izd.	$ 3.50
A. Lūsis — MŪŽĪBA, reliģ. dzejas antoloģija	$ 3.60
V. Hermane — VISS NEIZGAIST, dzejoļi	$ 2.80
O. Ritums — ABC — ES IZKRĀSOJU (bērniem)	$ 1.00
A. Rasa — CEĻA MEKLĒTĀJI, rom.	$ 3.50
E. Ardenss — ROBI PARADĪZES VĀRTOS, rom.	$ 4.50
P. Klāns — SVEICINĀTA, AFRIKA, ceļojuma iespaidi	$ 6.00
V. Toma — DZIĻUMA JAPARTOP, dzejoļi	$3.00
Anšl. Eglītis — PĒDĒJAIS RAIDĪJUMS, romāns	$ 4.50
M. Stārasts - Barvika — PINTIŅU CIEMS, bērnu gr.	$ 2.80
H. C. Kradoks — LĀCĪTIS DODAS PASAULĒ, bērnu gr.	$ 2.80
Īru pasaka — RUĶIS UN GOVS, ill. bērnu grāmata	$ 1.75
T. Zeltiņš — ANTIŅŠ AMERIKĀ MEKLĒ LĪGAVU, rom	$ 4.50
A. Niedra — HOLIVUDAS KLAUNS, romāns	$ 3.80
P. Jēgere-Freimane — CILVĒKS DOMĀ - DIEVS DARA	$ 4.25
B. Senkēviča — ZIEDOŠAIS ĒRKŠĶIS, stāsti	$ 3.60
G. R. Kurdell — EUROPE'S GREATEST EXODUS, rom.	$ 5.95

Pasūtinot pa pastu, pieskaitīt 25 ¢ pasta izdevumiem.

DV GRĀMATNĪCĀ, 123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT.

Valdis Vītols

ZĒNS AR MAKŠĶERI

Kā sudrabotas jostas izvijas Latvijas upes, pagriezdamās līčos, gaŗām meldru puduŗiem, pāri grants sēkļiem, kuŗu krastos velēnas pārliecas pāri izgrauztiem sāniem atsedzot dažādus mālu, smilšu un akmeņu slāņus. Noklīdušas attekas, kas plūdu laikos kļūst par daļu no varenās straumes, vasaras vidū top par maziem ezeriņiem, lēpu lapām un ūdensrozēm aizaugušas, un šo atteku tumšajos ūdeņos slapstās karūsas, mazas raudiņas un pa kādai neuzmanīgai līdakai, kas spiesta visu vasaru pavadīt kā cietumā, baidoties no zēnu murdiem, ar kuŗiem tie šad tad dodas medībās.

Granšainajos sēkļos pie dibena rindojas mazo grundulīšu bari, kas mazai straumītei pretodamies met ņirbošu ēnu. Tālāk, kur lēnām atsākas dziļums, vīd iesarkanas raudas, satrauktas, vienmēr kustīgas zivis, bet tās neredz baros kā sapalus, kas vasaras pēcpusdienās, mierīgu līci izmeklējušas, tur saulojas veseliem bariem un pietiek tikai mazākā troksnīša, lai viss lielais bars pēkšņi savārītos un uzsistu gaisā veselu šļakatu mākoni.

Aiz meldriem, lapu un ūdens augu paēnā zviln līdaka, uzmanīgi lokana un gatava lēcienam kā tīģeris. Viņa pārvietojas lēni, brīžiem grimst, tad atkal paceļas it kā sastingusi, bet pietiek tik kādam neuzmanīgam asarītim piepeldēt tuvāk, un kā bulta līdaka izšaujas, krietnu mutuli uzmezdama.

Jūs mīļās Latvijas upes! Manas uzmanīgās aukles un stāstītājas, jūs esat mani izšūpojušas manā bērnībā, kad es, no citiem atsacīdamies, izvēlējos jūsu klātieni, jūsu skaidrumu un jūs savā caurspīdīgajā ūdenī man atklājāt savus noslēpumus. Vasarā, kad saule stāvēja man taisni aiz muguras, kad pļāvēji devās uz tālajiem līčiem, kad saimnieks un saimniece atdusējās pēc pusdienas, lai izbēgtu no vasaras karstuma, es, mazs zēns, klusītiņām devos savās ierastajās vietās pie upes krasta, kur ar makšķeri un laivu iegrimu šajā pasakainajā valstībā, par kuŗu pasaulē nav nekā skaistāka.

Ūdeņi mainās sakarā ar gada laikiem, un pat vienā īsā dienā tur var saredzēt tik dažādas krāsu un toņu pārmaiņas. Brīžiem ūdeņi ir tumši, biezi kā kafija un neļauj vairāk nekā saredzēt kā tikai virspusi. Tādi tie kļūst vēlu vakarā, vai arī dienās, kad debesis ir svina pelēkā krāsā. Taču tiklīdz atkal ataust zilo debesu dzidrums, ūdeņi atveras par jaunu, un tur mazā pustumsā var saredzēt sarkanīgi brūnu gultnes dibenu, kur spēlējas mazo vilnīšu gaismas un ēnas. Tumšā atvara stūrī ūdens kļūst pavisam melns, un tāds tas paliek arī visgaišākajā dienā, atgādinot, ka upes savus noslēpumus pilnīgi nekad neatklāj. Tādas aizplīvurotas ir dziļo ūdeņu dzelmes, un ja tur uz kādu brīdi tiešām var ieskatīties dziļumā, tad nekad īsti nezina, vai redzētais ir kāds celms, kāds milzu akmens vai neparasta zivs.

LIELUPE.

Plata, lēni plūstoša, ar daudzām attekām, saliņām, pilna meldru biezokņiem aizplūst lēna, tumšu ūdeņu necaurredzamā Lielupe. Pie Priedaines tai pāri paceļas smags dzelzceļa tilts ar mazu dūmu un sodrēju piesmaku. Jūrmalas pusē daudz vasarnīcu, ielu, koku, laivu un jachtu, bet Priedaines pusē ir vesels atteku labirints, pilns mazliet rāvaina, sarkani rūsgana ūdens, kur daudz karpu, karūsu un arī liņu. Jau pēcpusdienā ūdens kļūst tumši brūns, un tajā ir grūti saskatīt zivis, tāpēc meldri liekas peldam taisni uz ūdens muguras, jo, sasniegušiem tā virsmu, stiebri ir it kā ar nazi nogriezti. Pusdienas laikā turpretim var redzēt dziļāk: karūsas lēnītēm izlokās gar meldru kātu sazarojumiem, grimst, paceļas mazos bariņos. Šeit ar krusttēvu, kas ir liels makšķernieks, ieradāmies kādu dienu ar divbrideni. Vienkāršs rīks, pagatavots no neliela tīkla ar svariņiem un pludiņiem, divbridenis bija ar divi kokiem un tos attiecīgi nogremdējuši pie dibena, sākām tīklu vilkt. Kājas mazliet grima dūņās, un vietumis uzdūrāmies nogrimušiem zariem, saknēm un citiem cietumiem, kas kutināja kājas. Bet tad mums laimējās: gadījās vesels bars karūsu, kas saskrēja mūsu tīklā, ka nomudžēja vien. Sajutuši smagumu, vairs nevilcinājamies, bet steigšus devāmies taisni uz krastu, un likās, ka esam izvilkuši Pētera lomu. Tā arī bija: viss krasts zibsnīja lēkājošu zivju mugurām, cita par citu mazāka. Zivtiņas nebija lielas, toties daudz. Ar to tajā reizē pietika.

No rītiem, iesēdušies laivā, dodamies uz zandartiem; laba vieta ir taisni pie Dzelzs tilta, kur apstājas un tad nolaiž žibuli, mazu ar asiem āķiem, uz kuŗiem uzmauc vēl sliekas. Zandarti pagadās īsti prāvi, taču visbiežāk nenoķeŗam nekā. Ūdeņi te ir pavisam dziļi, un to vilnīšos atspoguļojas tiltu smagās dzelzs sijas, kas ik pa pusstundu vareni norīb zem vilciena riteņiem.

Makšķerēt no Lielupes steķa bija lieliski, bet kad krievi atkāpās, tie kādu nakti, granātas pār pleciem pārlikuši, tās sameta iekšā ūdenī, un tā vēlāk tur aizķērās āķi makšķerējot. No steķa makšķerēja visādi — gan ar plūdiņu, gan arī uz grunti. Īpats makšķerēšanas rīks bija tāda kā pagale, nostādīta uz mazām kājiņām ar iespraustu lokanu kātu, kuŗam galā bija apaļīgs zvaniņš. Auklai galā piesēja kārtīgu svinu, pāris āķu ar sliekām, tad visu auklas galu kārtīgi savicināja un palaida. Kā lingas mests, svins aizmetās tālu un iekrita ūdenī ar kārtīgu plunkšķi, līdzi aizraujot sliekas un gaŗu auklu, kas lēnām nogrima. Auklu krusteniski nostiprināja, savilka pastingru un tad pats varēja nogulties uz steķa dēļiem un gaidīt. Pat jāskatās nebija, jo tiklīdz pieķērās kaut vai nederīgais kazrags, zvaniņš to atzīmēja ar skanēšanu. Ķērās asari, raudas, sapali, pa kādam zandartam un vēl citas zivis. Iemetot bija jāuzmanās, lai makšķeri ietrāpītu kādā tīrā laukumiņā, kur nebija lēpu lapu un citu ūdens augu. Lēpu lapas dažkārt maksāja veselu āķi, jo stingri ieaugušas gultnē. tās bieži izrādījās stiprākas par makšķeres šņori. Ja nebija pārāk dziļš, varēja līst pakaļ, bet tad bieži aizbaidīja arī zivis. Bija arī jāuzmanās, lai virsū neuzkāptu kādam kazragam — uz tā asās kā adatas spuras varēja viegli pārdurt kāju. Kazragi patiesībā bija ļoti neglītas zivteles, kas lielākas neauga un bija atrodamas visādās krāsās — patinēti pelēcīgas, purpura iesarkanas, violeti izraibinātas. bet reizām pietūkušas, it sevišķi, kad tām visapkārt bija apjozta tāda kā lizda.

Karstās dienās uz steķa sarādās peldētāji, kas šad tad pārgalvīgi uz galvas metās ūdenī un tā aizbaidīja zivis. Tādās reizēs pārcēlos tālāk aiz Pontonu tilta.

Tur agri rītos uz mušiņām ķērās raudas, itin prāvas un ērtākais makšķerēšanas veids bija iebrienot starp meldriem tā līdz ceļiem, ļoti klusu un uzmanīgi, lai nesaceltos ne mazākais troksnītis vai ūdens stiklainās virsmas saviļņojums. Ar pavisam mazu pludiņu bez svariņa, viegli atvēžot kātu, slaidi iemetu āķi, uz kuŗa bija samauktas kādas sešas mušiņas. Pludiņš kādu brīdi nekustīgi spoguļojās, tad sakustējās. No tā visapkārt pletās koncentriski apļi, tad pludiņš lēnām pagriezās un sāka ienirt un pazuda dziļumā. Tajā brīdī bija jāpiecērt, un, ja laimējās, izvilku kārtīgu raudu. Vienīgā nelaime bija, ka, zivi ārā velkot, tā sataisīja tādu plunkšķi un šļakatu sēriju, ka vieta bija sabojāta uz kādu laiku un gribot negribot bija jāpārceļas tālāk.

Šajos agros rītos, kad vēl nebija ne mazākās vēsmiņas, makšķerēšana bija lieliska, — visa daba vēl klusēja, izņemot vardes, kuŗu gurkstēšana atskanēja drīz vienā, drīz otrā meldru un zāļu stūrī. Cik daudzsološi izskatījās šie mazie tumšā ūdens laukumiņi, kas starp meldriem neļāva atminēt ne dziļumu, ne arī zivju bagātību! To varēja atminēt tikai ar izmēģināšanu— dažreiz dziļums pievila; vieta kas izskatījās kā atvars, izrādījās par seklu plančku. Visumā Lielupei varēja uzticēties, jo krasti bija zālaini, vietām stipri dūņaini un dziļums reti kur sākās pēkšņi. Lielupes otrā pusē rēgojās zaļas kā nokrāsotas pļavas, pa vidu braukāja dažādas laivas, kuģīši un jachtas. Tā pagāja vasaras rīti un dienas, dienai sekoja dienas, bet Lielupe ritēt neapstāja. Man pret upi toreiz bija tāda uzticība, ka pat sapnī nevarēju iedomāties, ka smago dzelzs tiltu uzspridzinās. Kādu dienu, kad sēdēju uz steķa viens pats, atskanēja neaprakstāms troksnis, gaisā uzcirtās akmeņu un dzelžu gabali un tilts ar milzu troksni iegāzās dziļajā ūdenī: smagās dzelzs sijas un spraišļi atdusējās pret upes dibenu un balsti saspridzināti rēgojās ar sadragātiem galiem. Bet arī tilts ūdenī nemainīja Lielupes plūsmu, — tā turpināja savu ceļu uz Buļļuciemu un jūŗu.

(Turpinājums sekos)

KANADAS ZIŅAS

TORONTO

⊕ Šinī nedēļas nogalē rīkotais katoļu kongress beigsies 6. septembrī ar Ksenijas Brantes koncertu Sv. Miķeļa katedrāles mūzikas auditorijā plkst. 5 p.p. K. Brante dziedās komponista Ozola - Kulaka dziesmas, ar kuŗām pag. gadā uzstājās Ņujorkas skaņu mākslinieku kopas jaundarbu koncertā, kā arī J. Mediņa u. c. latviešu komponistu darbus. Pavadījumus veiks komp. A. Okolo - Kulaks.

⊕ Māc. A. Lūsis kristījis: Juri Kārli Ezergaili — Jāņa un Irēnes dēliņu un Arni Milānu Ondrich — Milāna un Aijas dēliņu.

⊕ Sv. Jāņa draudzes Svētdienas skola atsāks mācības 20 septembrī, plkst. 10.30. Mācības šogad notiks pēc jaunām, draudzes mācītāja sastādītām, programmām, kas paredzētas 8 grupām (klasēm). Paredzēta arī latviešu valodas un dzimtenes mācība. Skolas uzturēšanas izdevumus sedz draudze. Visi vecāki mīļi lūgti sūtīt bērnus Svētdienas skolā.

⊕ Sv. Jāņa draudzes dāmu komitejas sēde notiks otrdien, 8. septembrī, plkst. 7.30 vakarā — dievnamā.

Draudzes koris atsāks mēģinājumus trešdien, 9. septembrī, plkst. 8 vakarā — dievnama sanāksmju telpās. Visi koŗa dalībnieki lūgti ierasties. Jaunus dziedātājus lūdz pieteikties pa tālruni RU3-6687, vai arī ierasties mēģinājumos, kas parasti notiek trešdienas vakaros.

Draudzes darbinieku apspriede notiks piektdien, 18. septembrī, plkst. 7.30. Attiecīgs aicinājums tiks izsūtīts tuvākā nākotnē.

MONTREĀLA

⊕ Daugavas Vanagu nodaļa D'Arcy McGee skolas zālē bija rīkojusi Losandželosas ceļojošā teātŗa izrādi — Mārtiņa Zīverta „Kurrpurrū", kas guva skatītāju n e d a l ī t u atzinību. Izrādi noskatījās ap 250 teātŗa draugu. Kaut gan izcēlās ugunsgrēks, izrādes laikā uz skatuves aizdegoties biezajiem samta aizkariem, aktieŗi mierīgi turpināja izrādi, kamēr apgaismotājs un dekorātors ar dažiem palīgiem no zāles steidzīgi dzēsa degošos aizkarus. Bija izdeguši trīs palieli caurumi, bet zāli pildīja kodīga dūmu smaka. Kaut gan daži skatītāji, redzot uguns mēles un tumšus dūmus laužoties ārā no aizkulisēm, savos krēslos nemierīgi sakustējās, pānika neizcēlās, jo aktieŗi — Ansis Tipāns un Maruta Ludeka, — kas tajā brīdī atradās uz skatuves, prata savaldīt nervus un noturēt savās vietās skatītājus. Montreālieši ar „Kurrpurrū" lugu, kas pēc sava satura tomēr vairāk līdzinās drāmai kā pasakai, bija sevišķi apmierināti un neparasti ilgi aplausi un ziedi aktieŗiem liecināja, ka viņu sirsnība un atsaucība ir nedalīta. Pēc izrādes visās malās skanēja atzinīgi vārdi kā lugas autoram par saturu, tā arī aktieŗiem un pašam režisoram Ansim Tipānam.

HAMILTONA

⊕ Jaunās Gaitas redaktors Jānis Bieriņš piektdien, 21. augustā, Hamiltonā cietis divu auto sadursmē. J. B. minētajā dienā, plkst 10 no rīta Main un Wellington ielu krustojumā uz ietves gaidījis satiksmes uguņu maiņu kad kāda mašīna, izbraukdama cauri sarkanām ugunīm, uzdrāzusies virsū kādai citai, un abas uzdrāzušās virsū redaktoram Viņš nosists gar zemi un kādu brīdi bijis nesamaņā. Cietusi labā kāja un viss ķermenis. Apbrīnojamā kārtā nav kaulu lūzumu. Paredzēta kājas operācija. J. B. ārstējas Hamiltonā, Sv. Jāzepa slimnīcā, 617. istabā.

Vēlam drīzu izveseļošanos.

Latviešu . . .

(Pārnesums no 3. lpp.)

izvērtusies ļoti plaša. Ir izveidojušās pilnīgi jaunas nozares un radušies jauni jēdzieni, par kādiem pirms pāris gadu desmitiem nemaz nedomāja. Piemēram, var minēt atomfiziku, pasaules telpas apceļošanu, elektriskās skaitļošanas mašīnas un būvdarbu mašīnas.

Latviešu inženieŗu un techniķu apvienība ārzemēs ir uzņēmusies savākt, sakopot un pēc vajadzības izveidot jaunus latviešu techniskās terminoloģijas vārdus. Termini tiek sakopoti trīs valodās: latviešu, angļu un vācu. Darbā brīvprātīgi ir saistījušies pāri par 160 latviešu profesoru, inženieŗu, architektu, techniķu un citu nozaŗu speciālistu, kas darbu dara bez atlīdzības.

Divos gados, kopš darba sākšanas ir jau savākti un reģistrēti ap 12.000 terminu. Terminu vākšanas darbus ir paredzēts nobeigt 1966. gadā.

J. P.

Dadzis kādas etniskās grupas vecāku jauniešu tējas vakarā.

Mūsu ļoti cienītā un mīļotā

Elizabete Ozoliņš

pēc ilgām ciešanām šķīrās no mums š. g. 20. augustā.

Nežūstiet, nežūstiet,
Mūžīgās mīlas as'ras!
Ai, tikai acij bez asaru velgmes
Tukša kā mirusi pasaule rādās.
(Gēte)

Tu biji mums kā māte.
Tavu garu dziļi sirdīs glabāsim:
Nikolajs, Stefanija, Verīte, Mārīte
un Andrs Beinarovici
St. Clements.

PADOMJU SAVIENĪBA NEGRIB MAKSĀT

Pagājušās nedēļas nogalē Padomju Savienības komūnistu partijas oficiozs Pravda savās slejās atkārtoja agrāk Chruščeva sacīto, ka Padomju Savienība nemaksās prasītos 50 milj. dolaru, ko tā parādā Apvienotām Nācijām par starptautiskas armijas uzturēšanu Vidējos Austrumos un Kongo. Pravda brīdināja, lai Rietumi nemēģina krievus spiest uz maksāšanu; šāda rīcība varētu novest pie jauniem un nopietniem saspīlējumiem starp Austrumiem un Rietumiem. Arī Apvienoto Nāciju ģenerālsekretāram U Tantam, kad pēdējais viesojās Maskavā, Chruščevs lika saprast, ka mēģinājums krievus spiest maksāt parādus varētu nodarīt nopietnu postu Apvienotām Nācijām un starptautiskai sadarbībai.

Pravda pārmet, ka Sav. Valstu ārlietu ministrs Rasks un sūtnis Apvienotās Nācijās Stīvensons draudējuši Padomju Savienībai ar balss tiesību atņemšanu pilnsapulcē. Vadoties no Apvienoto Nāciju chartas balss tiesības zaudēšana nesamaksātu parādu dēļ draud ne vien Padomju Savienībai un tās Austrumeiropas satelitiem, bet arī Francijai un vairākām Afrikas valstīm.

A P T A U J A S . . .

(Pārnesums no 1. lpp.)

63:29 par labu Džonsonam, bet „aptaujas neizšķirs vēlēšanu iznākumu."

Par ļoti interesantu jāuzskata Goldvotera apgalvojums, ka republikāņu popularitātes pieaugums dienvidu valstīs nebalstās uz opozīciju pilsoņu tiesību likumam. Republikāņu kandidāts atzina, ka dienvidu valstīs viņš vēl nav tik stiprs, kā to daudzi domā — bet stiprs tomēr, un cerību pilns, ka republikāņu popularitāte dienvidos turpinās augt.

Pašreiz vēl nav zināms, vai pirms 3. novembra vēlēšanām demokratu un republikāņu kandidātu starpā notiks televīzijas debates līdzīgi tām, ko bija izdevība redzēt un dzirdēt iepriekšējās vēlēšanās.

Senātors Goldvoters ir izaicinājis prezidentu Džonsonu uz šādām debatēm. Hamfrijs paziņojis, ka viņš gatavs debatēt ar republikāni Milleru, ja prezidents tā vēlētos un Millers savukārt deklarējis, ka debatēs ar Hamfriju, ja prezidents Džonsons uzņemas cīņu ar Goldvoteru.

GAISMU UN GAISU . .

(Pārnesums no 1. lpp.)

kultūras gaismu, kāda tik spoži mirdzēja pirms beidzamā kaŗa pār visu mūsu zemi. Bet atminēsimies, ka gaismu un gaisu nekas nevar aizturēt. Arī gara un prāta gaismu ,kā arī tautas ilgas un centienus pēc savas brīvības nekādi šķēršļi nespēj ne aizturēt, ne vājināt. „Jūs varat aizbāzt muti, bet tautas gars būs dzīvs, pār jūsu meļiem lidos tas it kā ērglis brīvs," kādreiz teica Rainis.

Cerēsim, ka tas būs tā arī šoreiz: mūsu tautas cīņa par savu garīgo un arī politisko brīvību ir mūžīga, cik tālu var runāt par mūžību cilvēciskā izpratnē, un tomēr, — ir zināmi neizprotami mūžīgi sakari dažādu parādību starpā. Tādus kaut varbūt arī ar prātu ne gluži izprotamus sakarus es saskatu tai faktā, ka tagad pirmo reizi pirmajos vispārējos latviešu dziesmu svētkos brīvajā Vācijā mūsu dziesma atskan Hamburgā. Bet neaizmirsīsim ,ka Hamburgā apm. pirms 1150 gadiem kā bīskaps ir darbojies sv. Ansgars, ziemeļu bīskaps, kā viņu sauc, un viņa māceklis Rimberts arī bija Hamburgas bīskaps. Bet Rimberts ir pirmais no rietumu chronistiem, kas jau 9. g. s. vidū savā ap 853. g. paša sarakstītajā sv. Ansgara dzīves aprakstā stāsta par vienas mūsu latviešu tautas daļas senču — seno kuršu Latvijas galējos dienvidrietumos — varonīgajām cīņām pie savas senās Apūles pils par savu brīvību un neatkarību: tātad Hamburgas vēsturnieki zināmā mērā stāvējuši pie vienas mūsu tautas daļas šūpuļa, cik tālu mums par to vispārīgi ir ziņas Arī šīs cīņas nereti izcīnītas ar dziesmām, — gan priecīgām, cīnītāju uzmudinājumam varonīgajai cīņai, gan sēru pilnām par cīņās kritušajiem. Tā kopš sirmākās mūsu senatnes mēs sastopam mūsu dziesmas, un lai Dievs dod nekad neapklust latviešu dziesmai un līdz ar to nekad nenozust no zemes virsus zem savas dzimtās saules dziesmotajai latviešu tautai.

KANADAS BAZNĪCAS

Lūdzu klausaities latviešu raidījumu uz viļņiem 1270 Niagaras raidītājā. Katru svētdienu no plkst. 2.45 līdz plkst. 3 p. p.

TORONTO

Māc. A. Čops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331.

Toronto Sv Andreja. baznīcā Carlton un Jarvis ielu stūrī.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.

Sv. Jāņa draudze Toronto 200 Balmoral Avenue. Toronto 7; tel. 921-3327.

6. septembrī, plkst. 10 rītā dievkalpojums baznīcā.

Māc. A. Briedis, 44 Marilyn Cr., Toronto 16, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, 18 Victoria Ave., South.

6. septembrī, plkst. 11 pr. p. dievkalpojums

Vasaras skola š. g. 24. — 28. VIII, no plkst. 10 — 1,30 dienā.

SV. KATARĪNES

Sv. Katarīnes latviešu ev. - lut. draudzē, Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave.

20, septembrī, plkst. 3,30 p. p. Bībeles svētku dievkalpojums ar dievgaldu, dziesmu lapiņas, māc. J. Prauliņš.

LONDONA

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzē Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

NIAGARA

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzes anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

6. septembrī, plkst. 2 p. p. dievkalpojums, māc. J. Prauliņš

VANKUVERA

Māc. K. Kampe, 1975 Alma St., Vancouver 8, B. C., tel. 224-5195.

Vankuveras Latviešu ev. - lut. draudze.

MONTREĀLA

Māc. Viesturs Šēfers, 471 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Telef. 484-8394. Sv. Pāvila ev. - lut. latviešu draudze Montreālā.

Mācītāja Viestura Šēfera vadītie dievkalpojumi augusta mēnesī notiks draudzes lauku īpašumā Tērvetē; tad draudzes dievkalpojumu pilsētā nebūs, jo baznīca tiek iekšpusē remontētā.

Māc. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P. Q. Tel. HU 9-3224.

Montreālas Latviešu ev. - lut. Trīsvienības draudze, Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcil Ave.

6. septembrī dievkalpojums nenotiks.

13. septembrī dievkalpojums pl. 1,30 p. p.

20. septembrī plkst. 1,30 p. p. dievkalpojums.

27. septembrī plkst. 1,30 p. p. dievkalpojums.

OTAVA

Otavas latviešu ev. - lut. Miera draudze; māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road. Tel.: RE 3-3906.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās plkst 4 p. p. un trešdienās plkst. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās plkst. 8 vakarā — 106 Dorset Road, Scarboro, Stop 19.

Svētdienu rītos plkst. 10,45 — 11,00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu. Viļņu garums 1350 — Otavas raidītājā.